

Lassemans KLACKSPARK

■ ■ Se upp för Visby Ladies!

Varningen är i högsta grad berättigad! På lördag får "Micke" Blomqvists spelglada, och vinnande tjejer, möta på säsongens tuffaste motstånd: **SOLNA!** Gästerna kommer hit med en nolla i förlustkolumnen, har elva raka (!) segrar och nämndes redan innan säsongstarten som självklar favorit till SM-guldet.

Solna är förvarnat om Visby-lagets kapacitet, och jag understryker gärna hur snacket nu går: "Damligans största överraskning"! Nu får man bekänna färg!

Många ställer också frågan: "Men skall Ladies egentligen kunna störa Solna, rentav ha möjlighet att vinna..."? Svar: Absolut! Det finns en klar potential att spräcka deras förlustnolla.

Ingen svag punkt

Efter Visbys SM-guld 2005 har det varit några mindre lyckades säsonger och glapp i truperna, nu mera homogent. Jag kan, efter att bland annat ha sett taktikfajten mot Telge, inte finna någon direkt svag punkt. Här finns en bra blandning som ger en trygghet och helhet, som ligger till grund för de fina framgångarna. En trevligare hall är man värdigt, nu spel i "rucklet" Södervärnshallen.

Publiken har svikit så här långt. Jag vet att flera inte beger sig till den här nedslitna gymnasalen som inte ens har de rätta måtten för en del idrotter. En ändamålsenlig hall, det snackas hit och dit, men – **n ä r...?**

Nu när Visby Ladies börjat röra på sig bör julbaket fixas på fredagen för att göra lördagen fri för några timmars elitbasket i Damligan.

Kristina måste lösas!

"Mickes gäng" har sevärda lirare, inte minst Jeannie Saunders, störst av dem alla (snabbheten i spelet, finurligheten, skyttet...), men störst (längden) är 203 centimeter långa Kristina Cesnaviciute. Ett krux är förstås att behålla Kristina säsongen ut. Hon har vuxit in i rollen på ett suveränt skickligt sätt, och de tusenlappar det kostar för att behålla henne säsongen ut m å s t e helt enkelt grejas fram.

Jag tror den ekonomiska biten löser sig, speciellt bör sponsorer vara mera intresserade nu när man ser hur fint laget fungerar.

P 18:s fina samarbete

P 18 IK har sin fotbollssektion, men har också en väl fungerande löparsektion som leds av Anders Österberg. Bevis i lördags! 29:e Lucia-

P 18-spelaren Tove Wahlén fick rycka in och sätta lussekronan på Gabriella Samuelsson som vann årets Lucialoppet. Foto: Lasseman Larsson

loppet avgjordes. Över 250 "halkade" sig till Visborgsområdet i blaskvädret, men få gnällde över väder och underlag, eller för att citera Leif Johansson, en av löparna: "Det gäller att ha rätt skor på fötterna, då ordnar det sig...".

Leif, den lille, tunne Gothem-sorken har sprungit alla 29 loppet, men är inte ensam. Det är en kvintett som följts åt, som inte ger vika och säkert finns de på startlinjen lördagen 10 december nästa år också, då 30:e Lucialoppet. De fem som har koll på varandra är: Leif Johansson, Lars-Ulle Gadefors (tippade att Leif skulle bli bäst av dem nu, fick rätt...), Elis Nilsson, Bo Ekman och Tore Pettersson.

Halvmaran i juli

Lucialoppet kräver en stor funktionärsstab och här får man nödvändig hjälp av fotbollslirarna i P 18:s damlag, en klubb som hårdtsatsar och bestämt sig för: 2011 skall man vinna och flytta till division 2. Tränaren Roine Söderlind har förvisso tappat några spelare men i gengäld fylls luckorna med likvärdiga, är optimistiska, blir lika bra som i år. Minst!

P 18 IK har redan börjat jobba för 2011 där man gått ut med en folder om arrangemang typ Visby halvmarathon och stafett 30 juli samt Lucialoppet som avgörs lördagen 10 december, det 30:e (!) i ordningen sen starten 1982. P 18 cup i tjejfotboll i augusti är ett annat P 18-arrangemang. Mycket på gång på Visborgs-området sålunda.

Jagad stånga-spelare

DM-finalerna i bowling, mixed samt dam- och herrfinalerna avgörs på söndag i Kanonen, P 18. Individuella kvalspelet har gett några resultat man närmast chockas av. Exempel: Benny Bodin, Stånga, bilade till Visby för kval, slog utmärkta 1 881 poäng på sina åtta serier – 235 poäng i snitt!

Vem hade trott detta? Nu kommer han att jagas som ett vilddjur av vassa Pärlan-trion Claes Johansson, Stefan Bergh och "Robban" Gustafsson. Man börjar från NOLL i finalspelet, allt kan alltså hända, och jag blir inte förvånad direkt om nämnda hemmaspelare tar de tre första platserna...

Till sist:

Hansson - Ewald - Stillman! Där har ni tre heta namn som alltid är väl framme när det gäller tyngdlyftning. Det kan gälla att lyfta aktivt, eller också tränas och coachas av föräldrar. Senast i raden är Carita Hansson som vid senior-SM i Uppsala förra helgen slog till med ett nytt SM-guld. Okej, hon var en bit från sitt rekord, men guld är guld oavsett det sker med knappast möjliga marginal, som nu – **EN POÄNG!**

Ett par veckor innan avgjordes USM i Örebro. Då tog yngre syrran Cornelia guld och satte samtidigt svenskt ungdomsrekord, som kommer att förbättras kraftigt torsdag jag lova. I samma tävling blev brorsan Amadeus femma och Oskar Stillman knep silvermedaljen med mamma Linda Ewald som coach och pappa är kände Ulf Stillman som fått mycket kredit för sin "fysträning" med fotbollsspelaren Alexander Gerndt.

Visby AK är klubben och den lilla lyftarlokalen är välfylld närmast varje kväll, där tjejer som killar, idrott som idrott, insett vikten (!) av fysisk träning. En större lokal är berättigad!

Lassemans KLACKSPARK

■ ■ Spänn banden...!

17 april är det premiär för Visbytravet, en ny spännande säsong förväntas. Det märks på Skrubbs att något är på gång. Jag stannade upp vid Jan-Åke Hoas stall, träffade Janne, 47, liksom hans hästskötare Jenny Malmqvist, 20, en "morgondagens" stjärnkusk rentav... Boxarna saknar hästar, de är ute i hagarna och rör på sig. Det är rent och snyggt i Stall Hoas. Precis innanför entrén sitter bevis på vilka fina hästar Janne kört och inne i kafferummet visar han en pärm med minnen från olika lopp, ytterligare ett bevis på skicklighet i sulkyn.

Champion i år...

Janne Hoas stack till fastlandet efter "lumpen", var först på Solvalla därefter på Sundbyholm (Eskilstuna). I fjol var han åter på Gotland och snubblade nära att bli Champion. Elin Gustafsson blev första tjej att vinna kuskligan på 16 segrar – Janne hade 14... "Min tur i år kanske", skrattar han. Varningen är befogad, bara så att Daniel Olsson och alla andra vet...

Fin-fina hästar som Go on Places, Jesper Lane och Picture Ås, nämns med respekt var de än tävlar. Jesper Lane sprang in 600 000 kronor i fjol, Go on Places och Picture Ås (egna hästar) har 16 segrar på kontot, 8 var.

Janne Hoas är glad över att talangen Jenny Malmqvist visar ett så brinnande intresse för travsport, nu jobbar hos honom, men det tycks bli mest satsning på Monthé. Jenny vill gärna "ratta" lite russ också, när det drar ihop sig till större tävlingar. Jenny har redan gjort utmärkt PR för sig själv och Visbytravet, har vunnit Svenskt travderby för russ på Jägersro 2009 och 2010 och samma år kryddade hon insatserna med att vinna "Sprinter-mästaren" i Halmstad.

Nu jobbar "J-na", Janne och Jenny heltid, har full upp, vet vad som krävs. En lyckad mix verkar det...

Två härliga profiler

Jag besöker ofta Skrubbs, även under icke tävlingsäsong, träffar ofta profilerna

"Palle" Strage, 76 och Nisse Funck, 74. Det 150 år gamla strävsamma paret är uppvuxna med Skrubbs. Nisse var med redan i premiären 1948, körde då Juliana, alltså för hela 65 år (!) sen. Man häpnar!

"Det var Funcken som lurade med mig. Det kom två russ till "Mårtenssons ridstallar vid Follingboväg. Det lät intressant så jag slog till...", berättar Strage.

I dag vet de inte bestämt hur många segrar det blivit, men det rör sig kring c:a 1 000. Palle hade nordsvenske Bingelsjantan som sin store favorit, köpt billigt på auktion i Östersund, blev senare trea i Nordsvenska derbyt i Östersund. En härlig häst!

Nisse snackar varmt om Mendoza som han ägde ihop med krögaren Kjell Nordberg, tog segrar både på Solvalla och Åby, men vinstrikast var ändå Organ med 11 raka vinster på Visbytravet. Rossi var en annan häst i Nisses stall. Nisse och "Palle" snackar gärna om alla fina hästar som fötts på Gotland, som sen sprungit in många miljoner till sina ägare. Det räcker med att nämna ess som Digger Crown, Piper Cub, His Majesty, Dialekt...

Kuskar som påbörjat sin bana på Skrubbs har lyckats förträffligt även på fastlandet och nationell nivå. Men börjar vi prata om V75 på Gotland, då slår båda närmast backut. "Man vill ju alltid hoppas men tror det inte blir möjligt", uttalar sig Nisse.

Jenny Malmqvist och Janne Hoas hoppas på en bra säsong på Visbytravet. Foto: Lasseman Larsson

Två stora profiler i gotländsk travsport, Nisse Funck, 74 och Paul Strage, 76. foto: Lasseman Larsson

Till sist:

Telefonen ringer mest hela tiden. Det märks att travpremiären på Skrubbs är väldigt nära. Sportchefen Peter Enström har fullt upp med att svara, ge besked, snacka varmt om den idylliska travarenan.

-Vi börjar alltså med lunchtrav tisdagen 17 april då Tv-sänt, och sen rullar det på, säger Peter.

En glädjande ekonomisk nyhet: Visbytravet har fått 1,3 miljoner kronor extra i prispengar detta år.

Gotlandslöpningen 11 juli är förstas huvudnumret. Då körs även Erik Adielssons inbjudningslopp.

-Erik ger oss stort stöd, handplockar de som skall vara med, vilket borgar för storlopp, menar Peter Enström.

Visbytravet har fått en kanonstart på 2012:

*Jonny Lehrberg har två raka V75-segrar med Royal Neo och totalt 600 000 kronor i prispengar.

*Felicia Åkerblom, 19, segrade i ett V86-lopp med S.K.Midsummer och 40 000 kronor i förstapris.

*Julia Olofsson, 17, har också vunnit på V86 med Pink Elephant och samma prissumma, har nu drömjobbet i Stefan Hultmans stjärnstall.

Kändisarna J.R. och J.L. !

*Vi lärde känna J.R. i världskända Tv-serien Dallas.

*Inom travsporten har gotlänningen J.L. blivit en rikskändis.

Jonny Lehrberg, 45, har gjort stormande succé med 6-åriga Royal Neo på slutet, och tagit två raka V75-segrar på ett imponerande sätt, båda gångerna med Daniel Olsson i vagnen.

■ ■ Jonny skippade plötsligt smedyrket, sadlade om, selade på hästar i stället, blev travamatör. Lyckat för den ödmjuka killen från Sudervänge i Lärbro. Han hittade genast drömyrket.

Jonny Lehrberg spelade lite fotboll med Hangvar, men det blev inte långvarigt.

-Jag blev träffad av en boll mitt i ansiktet, blev bollrädd, och slutade, skrattar han.

Royal Neo har vunnit sex (!) segrar inom V75-ramen, undra sen på att Jonny blev vald till "Årets tränare" på Gotland 2011. Det kan ju rentav bli dacapo...

Royal Neo har 14 starter bakom sig på V75. Facit: sex vinster samt fyra

andraplatser. Total prissumma: 1.322,300 kronor!

Närmast för älsklingshästen väntar V75-finalen på Åby i Göteborg 21 april. Vad tror du om chanserna?

-Det pratas om Gulldivisionen, men så långt vågar jag inte sträcka mig. Man får inte bli för kaxig.

Vi säger så här: Royal Neo k a n vara på väg in i travsportens definitiva finrum, en fantastisk häst med ett extremt löphuvud. Pass upp!

Jonny Lehrberg nämner också en trio skickliga hästar till: Go Places, Just by Myself samt Super Khan. Alla nämns med respekt.

En stor grej, som Jonny med stolthet gärna vill berätta, är att han vunnit "Walter Lundbergs memorial" vid två (!) tillfällen: 2006 med Go Places och 2010 med Just by Myself. Ovanligt!

Förresten Jonny, får vi rentav stifta närmare bekantskap med ekipaget Daniel Olsson/Royal Neo vid årets Gotlandslöpningen, höjdpunkten och den riktigt stora travfesten på Skrubbs?

-Det kan nog bli så, men utlovar inget just nu.

Någon till start i premiären 17 april?

-Tveksamt, jag avvaktar och får se hur det blir.

Text & foto: Lasseman Larsson

Jonny Lehrberg, 45, med sin stjärna Royal Neo som redan vunnit två lopp inom ramen för V75.

Lassemans KLACKSPARK

■ ■ Oavgjort - en poäng - mersmak!

Nyfikenheten på FC Gute i fotbollens division 2 var stor inför premiären mot Enskede (tre i fjol - tippat toppgång även i år). Skall man bedöma efter den här öppningsmatchen måste Visby-laget ligga närmare en placering på övre halvan. Mycket talar för det, trots att tränaren Milan Kuzeljevic brottats med problem att fixa och få ihop en slagkraftig trupp. Inte alls lätt när nästan ett helt lag försvann med toppar i laget som Anton Fagerström, "Jocke" Lindgren och Mikael Åskoogh.

Förstärkningar måste hämtas från fastlandet och i två fall verkar det ha löst sig bra:

*Mittbacken Jonas Sandhagen, var stabil rakt igenom, trots en i övrigt svajig backlinje, som bjöd på ett par mål.

*Anfallaren Goran Cuckovic, teknisk lirare, såg lite trög ut i början, inte en passning rätt då, men växte, var inblandad i 3-2-målet, men det fattas ork. Vi får väl skylla på en tungsprungen "Vallen-matta". Goran borde ha tagits av med kvarten kvar och inte Peter Öhman, en frisk fläkt, som sprudlade av energi och spelglädje.

Marcus bra drag

Ett bra drag var att placera Marcus Nobell på mittfältet där han ihop med Jimmie Engqvist blir klart bättre än fjolårets. Marcus (anfallare i fjol) var då lite för omständlig med bollen, nu spelade han snabbt, klokt och utan onödigt bollinnehav när medspelare står rätt i position och vill ha boll.

I anfall fick Jakob Sandberg göra mål, jätteroligt och bra för laget. Är det någon som skall vara den notoriske målskytten så är det Sandberg. Oflyt förra säsongen kan säkert vända nu och då kan han vara skillnaden mellan mittgång eller "Topp 4".

Peter Öhman lämnade Levide för Dalhem, nu FC Gute, allt under tre säsonger. Det tycktes inte vara några problem med tempot, borde ju egentligen vara så när man går från spel i fyran på Gotland, till division 3 och tvåan på få säsonger. Här fanns verklig spelglädje!

Intressant trio

Cuckovic - Sandberg - Öhman, kan bli en intressant anfallstrio att respektera.

Lite tråkigt dock att FC Gute inte kunde hålla vare sig 2-1 eller 3-2, det hade man gjort om inte svagaste lagdelen (backlinjen) varit så sårbar, främst lämnat stora ytor på kanterna. Här fick tränare Milan Kuzeljevic något att fundera på nu när man har två bortamatcher på raken, dock styrka av poäng mot Enskede.

Jag har flera gånger fått frågan: "Varför köper FC Gute inte några riktigt bra spelare från fastlandet...?" Svaret är enkelt: Man kan inte köpa något när det inte finns pengar, då måste man lösa det på annat sätt, jobb, lägenhet, etcetra. När jag såg någon tråkig match i början av fjolårs-säsongen antecknade jag: Profillöst - uddlöst - håglöst! Ingenting av detta stämde i säsongens öppning, jo kanske ändå - profillöst! Men i takt med framgångar, flera säsonger i A-laget blir säkert Nobell & Co spelare det snackas om.

Spelande lag

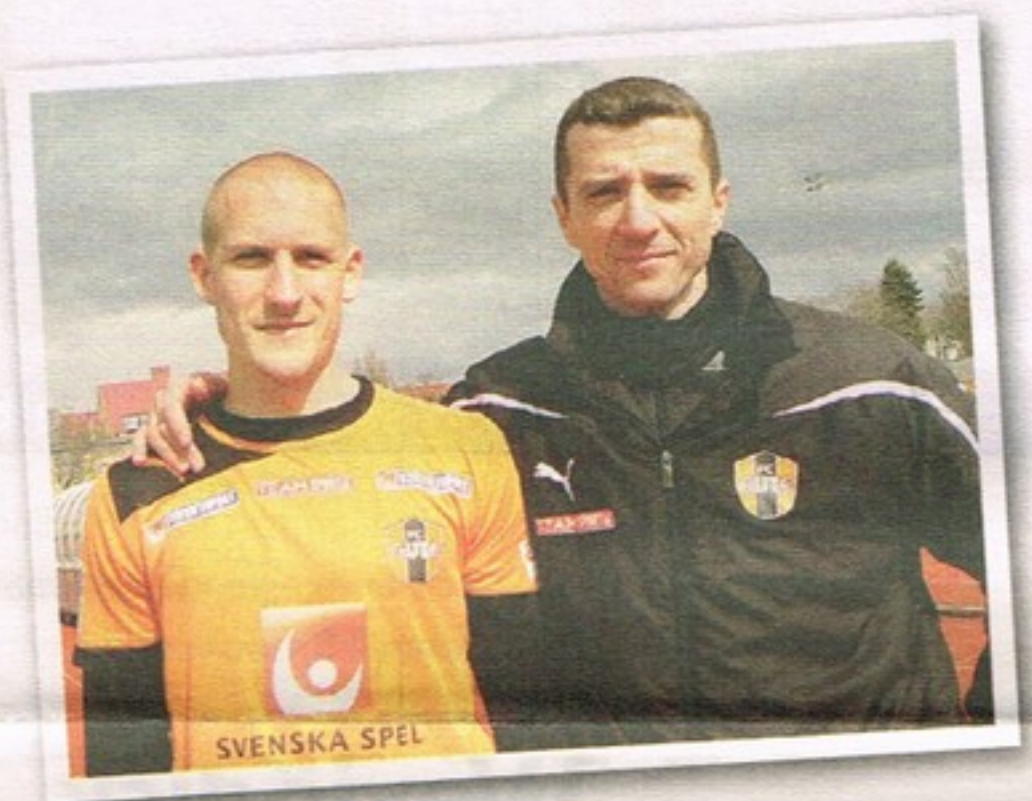
Jag vet precis hur Milan Kuzeljevic vill att laget skall agera, glad över att han "skrotat" alla långa bollar, nu mera snabbt spel på marken, platsbyten, stor rörelse och att kantspelet blir ett vapen. Finslipningen fortsätter, och något sa mig: Det här ser onekligen bättre ut än för 3-4 säsonger sen, bara det...

Jaha, nu kanske vi åter får det bekräftat: Gotlandsfyran är på tok för dålig. Nu är det Fardhems tur att få känna på spel i en fastlandsserie. 0-3 mot Ekerö (också nykomling) var ju inte vad tränaren Fredrik Karlsson eller spelarna tänkt sig direkt. En tunn trupp, få spelare som förstärkt laget, då kan det bara sluta på ett sätt: Upp och ner igen på Gotland! Hårda ord, okej, men jag tar mig i kragen och ändrar mig om jag får fel... Fardhem kan säkert bli svåra att slå på sin hemmaplan, och det är där räddningen skall ske, liksom att motståndarna inte riktigt vet hur laget spelar.

Jag vill samtidigt tycka det var tråkigt att Dalhem föll ur trean, nu när man höll på att etablera sig, nu tillbaka på ön, känns som en förlorad säsong.

Marcus Nobell hittade sin rätta plats, bäst på planen, blomsterhyllad i premiären. Foto: Lasseman Larsson

Tränaren Milan Kuzeljevic idéer hur FC Gute skall spela - klarnar alltmer, här med nyförvärvet, mittbacken Jonas Sandhagen. Foto: Lasseman Larsson

Till sist:

Jag kan inte låta bli att imponeras över tyngdlyftartjejen Carita Hansson, Visby AK. Hon kommer från en stor lyftarfamilj med pappa Lennart i spetsen. Tyngdlyftning tycktes vara ett måste. Nu är Carita den som fört den fina traditionen inom familjen vidare.

Inför EM i Antalya i Turkiet fick Carita beskedet: Du är uttagen i A-gruppen, den första svenskan på åtskilliga år. Jag fick en lapp i min hand: "Kolla Carita. Hon tävlar i EM som sänds i TV".

En sån här grej missas förstås inte efter allt man skrivit om henne. In på flaket kom Carita, grejade inledningsvikten 80 kilo hur enkelt som helst. Hon höjde rejält till 84 kilo i ryck, som också klarades lätt, som betydde nytt svenskt rekord med fyra kilo. Visst! Enkelt igen! 88 kilo hängde på ett hår, eller för att citera kommentatorn: "87 kilo och Carita hade klarat det...". Nästa gång så...

Gotländskan uppträdde respektlöst och världsvant trots närgångna TV-kameror, kom sju i ryckmomentet i 63-kilosklassen, gjorde fin-fin PR för sig själv, sin familj, sin klubb VAK samt för svensk tyngdlyftning i synnerhet.

Leif kunde varit allsvensk!

Handboll - fotboll - ishockey...

Leif Larsson fyllde 75 annandag påsk, hyllades på Gutavallen. Leif hade potential att bli allsvensk i nämnda tre bollidrotter, men nöjde sig med att vara stor stjärna på Gotland. -Det räckte för mig, säger han lagom blygsamt.

■ ■ Nu var han inte duktig enbart i tre stora lagidrotter, han pysslade med lite av varje, tycktes ha lätt för de flesta idrotter. Orientering, visst, han testade sig mellan skärmar i skogen också. I Visby IF:s jubileumsskrift (1911-1961) citerar vi följande: "14-åriga Leif Larsson visade gott gry, segrade i Opojkklassen, spåddes en lysande framtid, men han blev en av öns största lagidrottare i stället...". Den länge Visby-polisen hade en otrolig talang, undra på att han blev belönad med GT-guldet som "Gotlands främste idrottsman", han fick också GA-bollen som öns bästa fotbollsspelare.

Leif berättade en intressant sak för mig vid ett tillfälle: "Förr var det vanligt att dubblera med idrotter, minns ett år då jag först spelade bandy på förmiddagen, sen handboll på eftermiddagen och ishockey på kvällen. Allt på en och samma dag".

Leif inledde i Visby IF, värvades till konkurrenten IF Gute under stort rabalder,

sen gick klubbarna samman till VIF Gute, (lugnare nu...) och lirade hockey för Roma under Olle Norman-tiden och med kanadensaren Tom Lemon i laget.

*1955 firade VIF jubileum och Leif ingick i handbollsgänget som tog hem både serie och DM.

*1957 inträffade en speciell sak. Leif togs ut i en kändismatch i fotboll. På motståndarsidan fanns Zamora Nyholm (landslagsmålvakt) samt Rolf Johansson, Gais, mera känd som boxningsvärldsmästaren "Ingos" bror. Ingemar satt på läktarplats på Gutavallen.

*1958 spelade VIF ett historiskt kval i hockey till division 2 och med Leif som en av de bästa.

*1961 blev han historisk i IF Gute som nått division 3 i fotboll.

Golf blev en annan passion för Leif. Kaj Wirén, för detta allsvensk i fotboll (Eskilstuna) har swingat klubban med Leif, grattade på 75-årsdagen med orden: "Just Leifs ibland heta temperament gjorde honom till en skicklig spelare, gav och...".

Träffande!

"Kjellis" Nordström, omvald ordförande i Gotlands idrottshistoriska förening, fanns på plats.

Leif Larsson bidrar starkt till öns idrottshistoria.

Text & foto: Lasseman Larsson

Leif Larsson blev hyllad på sin 75-årsdag, inte minst av sina tre barn Svante, Henrik och Maria. Foto: Lasseman Larsson

Lassemans KLACKSPARK

■ ■ GRATTIS JOHAN!

2012, vilket underbart idrottsår det blivit för Lau-sorken Johan Larsson, 19. Och det är långt ifrån slut. Knappt har guldfesten med Brynäs avslutats förrän svenske förbundskaptenen Pär Mårts anser att ex-gotlänningen bör vara med i Tre Kronor. VM stundar!

Året så här långt: 1. JVM-guld i Kanada, därtill som lagkapten, 2. "Årets Rookie" i elitserien, 3. SM-guld med 100-åriga Brynäs, 4. Tre Kronor-nominerad.

Nu får ju självaste Håkan Loob passa sig. Men det är en bit till att, som "Looben", sättas som Nummer 1 på Gotland genom tiderna. Håkans OS-guld, 50 mål i NHL en säsong, Stanley Cup-mästare med Calgary, tv VM-guld, svensk mästare med Färjestad några gånger, åtskilligt av landskamper, samt 76 poäng i elitserien (42 mål - 34 assist, ännu rekord) väger tungt.

När jag ser vad Johan nu presterat, tänkt tillbaka på vad Håkan utträttat på isen (utslagen ur TV-programmet Mästarnas Mästare i söndag...), poängterar jag gärna att Johan är en av världens bästa - pärkspelare! Båda har detta med boll- och spelsinne gemensamt liksom teknik. Slite och Lau, de kan... Genom Johan har ju Gotland fått ett nytt utflykts- och semester mål (Brynäs-fans...): LAU socken!

GRATTIS ROLLE!

Roland Ahlvin fick en drömstart som ny tränare för P 18:s damlag i fotboll. Pansartjeerna gick på knock direkt i premiären: 6-0! Mimmi Engström & Co spelade inte bara trevlig fotboll, det var effektivt också. Och flera av målen var delikatesser och frukt av bra jobb hela vägen utan onödigt "tramsande" med bollen och långa transportsträckor...

Det är tydligt att Rolle har något stort på gång med sin breda trupp. Här fanns rutinerade spelare som hemvändande Helena Liljeström och Rebecka Lange samt löpstarcka Anna Oscarsson och snabba, målfarliga Mimmi Engström. P 18 saknade konstruktive mittfältaren Jenny Svennefelt, är snart tillbaka får vi hoppas.

Men tjejer, bli nu inte för kaxiga, men blicka gärna framåt med optimism, det är hårt arbete som krävs över en hel säsong för att nå det stora målet.

GRATTIS TOBBE!

Rikshästen Niccolo Oak med stjärnkusken Jorma Kontio i sulkyn drog största intresset vid Visbytravets premiär. Kontio gladd sig själv och tränaren Henrik Hoffman, tog två av fyra segrar inom ramen för V4. Men föreställningen stals av Tobbe Östergren med 4-åriga Knugen (inte Kungen...) Palema, som han själv varnat för på sin hemsida. Ekipaget övertygade, etta i mål, 58.62 i odds. Ägaren Bengt Börjesson, pensionerad lärare bosatt i Stenkyrka, gladdes på plats. Namnen Palema och Bender inger respekt...

Roligt på Skrubbs var också att Neng Wanlayaphol kunde vinna lopp igen, nu i vagnen bakom Rivancer. Uppfödare: makarna Olofsson, Vanja och Ronny i Stånga.

Nära 800 vid denna lunchomgång är bra, och sportchefen Peter Enström såg tämligen belåten ut. Första maj är det dags igen.

Skrälloddsaren "Tobbe" Östergren med Knugen Palema intervjuas av Ted Beier efter sin oväntade premiärseger.
Foto: Lasseman Larsson

Rutinerade och lyckosamma P 18-spelare efter 6-0-seger i premiären, Rebecka Lange och Helena Liljeström.
Foto: Lasseman Larsson

Till sist:

Det har börjat knackigt för Gotlands fyra seniorlag i fotboll som har fastlandsanknytning. FC Gute och Fardhem har spelet två matcher var, Dalhems och P 18:s damer hade premiär förra helgen. 18 poäng har stått på spel. Med facit i hand: FEM POÄNG!

Enda vinsten har P 18:s tjejer tagit i division 3 - 6-0 hemma mot Segeltorp. FC Gute har spelat två oavgjorda, 3-3 och 0-0 i division 2. Dalhem i tvåan har åkt dit med hela 0-4 och Fardhem (nykomling) har förlorat båda sina inledande matcher, 0-3 och 2-4. Dystert! Gotländsk fotboll har tappat lite mark de senaste åren, den trenden tycks tråkigt nog fortsätta om man bedömer vad som hänt i serieupptakten.

Nu måste det till skärpning. Vi vill inte se och höra hur gotländska lag helg efter helg åker dit och kommer med sina bortförklaringar om otur, inget flyt, vi borde haft en straff, hade ett skott i ribban...

Hur är det man säger, jo: Bra lag har turen med sig! Hoppas det vänder för Gotland.

Gutavallen och Vallstena!

John-Erik "Jonne" Larsson, 67, blev trotjänare och profil i Dalhem IF. Men det hela började dock i Vallstena.

-Min pappa Sture startade pojklag i Vallstena eftersom vi bodde där. Vi fick spela final på Gutavallen, mötte Hemse, vann med 5-2 och jag gjorde två mål som center, berättar Jonne.

■ ■ Men efter bara något år i Vallstena, blev det Dalhem IF för hela slanten.

Där blev Jonne Larsson uppskattad, inte enbart som spelare utan även som ledare.

-Det var under VM-året i Sverige 1958 som vi fick beträda fina Gutavallen, där bara större matcher fick avgöras. Vi var riktigt stolta skall jag säga, menar Jonne. Han blev ju också en direkt avgörande spelare med sina två mål. Nu har han drygt 50 år bakom sig i "Dalhemkostymen".

-Jag har trivts förbaskat bra hela tiden, har inte haft någon anledning att byta klubb, säger han. Han nämner tre lagkompisar direkt, alla med samma förnamn - Kenneth. Underförstått: "Fingen", "Karla" och "Jompen". Valkända! Hur många A-lagssäsonger blev det?

-16, och det var uteslutande som mittback, eller centerhalv som det hette förr i tiden och spelsystemet var 2-3-5.

EVA-LOTTA! Vem är Dalhems bästa dam- och herrspelare genom tiderna?

-Jag tvekar inte en sekund, Eva-Lotta Carlsson och "Jogge" Johansson.

Hur ser du på Dalhems fotboll i dag?

-Det var ju oerhört tråkigt att herrlaget föll ur trean sitt andra år. Här kunde man ju börjat etablera sig.

Du har synpunkter på kompisgänget FC Copa?

-Alla de duktiga spelare som samlats där borde kunna sprida ut sig, gärna dit dom växt upp, och då skulle dom göra gotländsk fotboll större tjänst än nu.

Jonne Larsson lade av aktivt som 32-åring, blev sen lagledare, var kuriöst nog med om fyra kval till division 4, men åkte dit i samtliga.

-Men kvalen var ju ändå roliga på sitt sätt, skrattar han.

GFF-UPPDRAG. Du har åtagit dig ledaruppdrag i Gotlands fotbollförbund?

-Jag var vice ordförande ett år under Hasse Rosengrens tid, sitter nu i valberedningen, har också erfarenhet i disciplin-kommittén, plus TK (tävlingskommittén).

Vi får inte glömma Jonnes roll när Dalhem byggde sin fina klubbstuga.

Näm någon stor Dalhem-ledare du fäst dig vid speciellt?

-Olof Ansén! En otrolig människa, tycks ha hur mycket tid som helst, en klippa helt klart.

Text & foto: Lasseman Larsson

67-åriga John-Erik Larsson är känd före detta aktiv fotbollsspelare i Dalhem och ledare i GFF, här på Gutavallen blev han 2-målsskytt under pojklagstiden i Vallstena.
Foto: Lasseman Larsson

Sverige- stafetten och 100 000 kronor

41-årige Stefan Bergh blir favorit i lördagens DM-final, kan då ta sin tredje raka singeltitel.

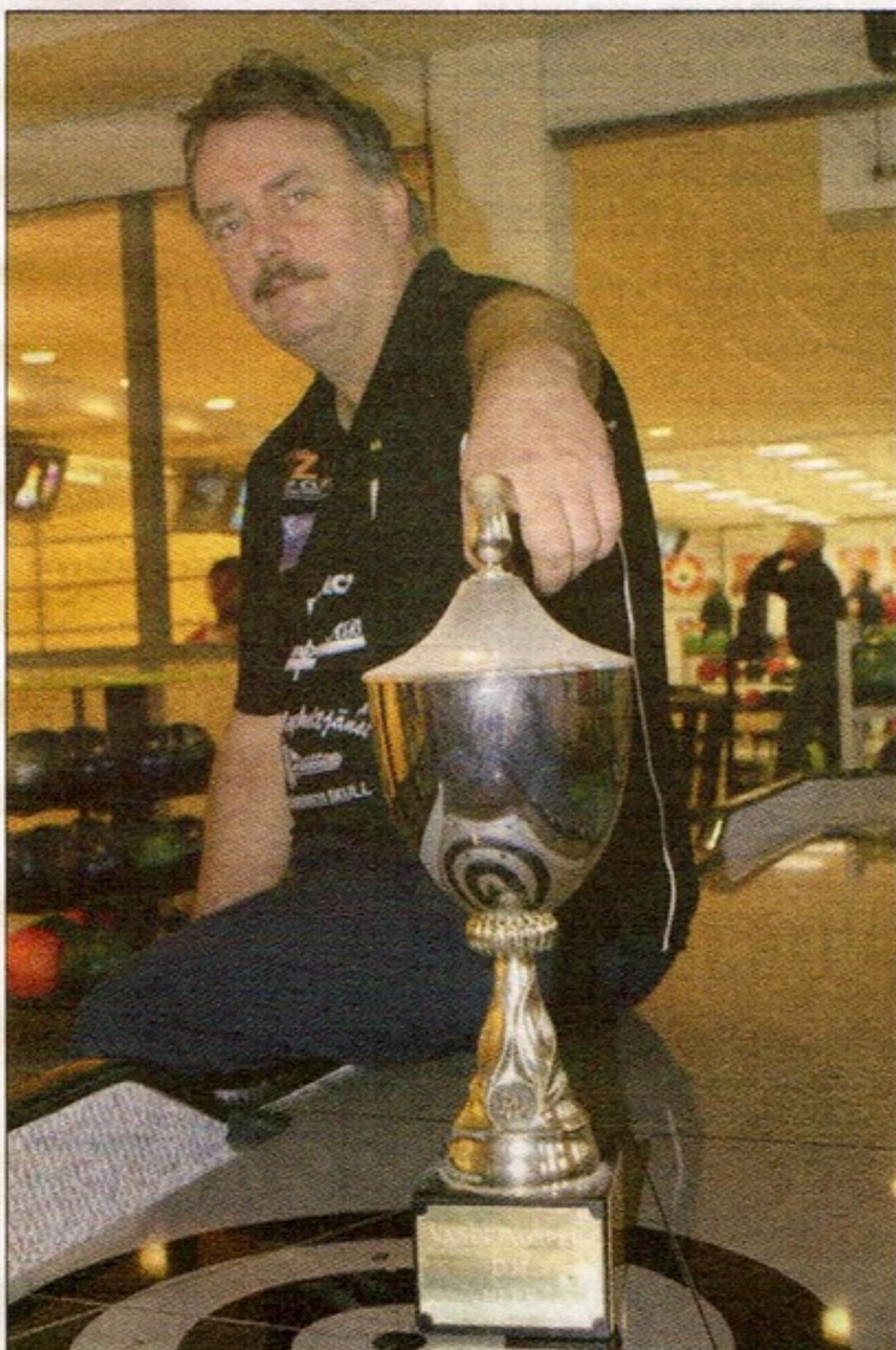
Landslag har han inte haft en tanke på, inte heller fått ett seriöst erbjudande. Konstigt kan tyckas!

Stefan Bergh, 41, IK Pärlan har haft storfina framgångar med sitt bowlande under många år.

Största framgången?

– Det var i Stockholm. Jag spelade för BK Rosen. Vi gick till final i Sverige-stafetten och vann denna helt sensationellt. Förstapriset: 100 000 kronor!

Text&foto: Lasseman Larsson

Här är priset som DM-vinnaren får ta emot, och få en inskription i. Stefan Bergh igen...?

Skrällen i Stockholm glöms aldrig.

Riksfinalen gällde en handi-captävling. Stefan Bergh fick inga gratispoäng, slog 927 pinnar i ren slagning på de fyra serierna.

Ledaren och spelaren Göran Segerlund (Stefans morbror) ringde mig på lördagskvällen, var överlycklig förstås. Det blev löpsedlar på Gotland!

– En jättekul tävling. Efter varje slagen serie placerades en ledarflagga bakom den klubb som ledde, och den förföljde oss hela tiden, skrattar Stefan.

MORFAR KNUT

Stefan Bergh är uppväxt med bowling. Det var morfar Knut Segerlund som lyckades få Ste-

fan att bli intresserad, var då i 6-7-årsåldern.

– Jag har bowlat i 35 år nu, säger han.

Stefan är ett ankare i Pärlands elitserielag, ett mittengång som vunnit ett par hemmamatcher på rakan på sistone, nödvändigt för att inte halka efter och äventyra kontraktet med Sverige-Eliten.

Ofta i hallen förstås?

– Varje dag, antingen det gäller träning eller match, och sen hoppar jag in och hjälper till när Anders Hellberg kallar, säger Stefan.

Familjerna Bergh och Segerlund blev ett begrepp inom gotländsk klottrullning, och det bara fortsätter...

TAR TREDJE RAKA...

På lördag är det DM-finalspel i Visbyhallen. Stefan blir stor favorit på herrsidan, kan nu ta sin tredje raka titel. Stefans kvalspel över åtta serier säger allt om kapaciteten mellan där han släpper bollen och fram till kägelhögen. Han är inte nådig mot dessa stackars kägglor minnsann...

Stefans åtta kvalserier i DM-et imponerar stort: 248-212-245-203 (908)-226-224-202-300 (953).

Totalt 1 861 poäng är 261 pinnar över pari (200 per serie). Att först slå sju serier, alla över 200, och sen runda av kvalomgången med en 300-serie (maximalt) är fenomenalt bra gjort som tyder på enorm styrka och

koncentration. Stefan slog 57 strikar i kvalspelet!

– I DM-finalen börjar alla vi tio finalister från noll, och jag blir besviken om jag inte vinner, sån är jag.

Värsta hotet?

– Jag trodde mest på Robban Norberg innan -men han är i Danmark på sitt jobb och inte med. Talangen Arvid Thomsson är inte heller med.

Robban är hemma då och då och förstärker Pärlan i serie-spelet. Här kan också nämnas ungdomarna Arvid Thomsson, Andrei Liljegen samt Christoffer Jakobsson.

Landslag har aldrig roat Stefan Bergh tycks det, nöjer sig i stället med att vara på topp på Gotland. Det är han!

"Lottis" drar vinstlotten i DM!

Charlotte "Lottis" Eliasson från Stånga får bära favoritskapet i damfinalen i DM i bowling. Hon är säkert medveten om denna press tror jag... Här finns rutin i massor.

"Lottis" visade i prestigemötet med BK Rosen att formen är på topp. Stånga slog Rosen med 11-9, är därmed klart för Allsvenskan efter uppehållet.

– Alltid roligt få känna på hårt motstånd, säger "Lottis".

"Lottis", hela Stånga, ja hela bowling-Gotland, upplevde det dystra då man tvingades dra sitt lag ur – ELITSERIEN! Ett hårt slag, men nödvändigt tycktes det...

– Nu kan vi ju vara på väg dit igen, småler "Lottis".

Mot Rosen var hon poängbäst med 847 poäng och i Rosen var Ninni Lingstedt främst med

831. Ninni spelade hem DM-et förra året, men i år då...

– Jag är på fastlandet, befinner mig i Härnösand, säger Ninni.

Jag minns inför fjolårets DM-spel då hon (nästan kaxigt ...) uttalade sig om att vinna alla fem disciplinerna hon skulle vara med i. Det blev fyra!

– Jag missade ju bara mixed då, spelade ihop med Robert

"Lottis" Eliasson får gälla som favorit i DM-et nu när Ninni Lingstedt (mästarinna i fjol) inte är med.

Norberg. Vi blev tvåa, säger hon.

"Lottis" Eliasson slipper därmed en spelare hon annars haft stor respekt för.

I de åtta kvalronderna stor-spelade Stånga-tösen, se här: 205-240-217-224 (886) -198-227-233-216 (874). Totalt 1 760 poäng (160 över pari) och

52 strikeslag. Vi kan säkert utnämna "Lottis" till bästa dam-bowlaren på ön. Men när får vi se tvillingssyrran Josefine på bowlingbanan igen...?

– Jag är onekligen förvånad över att mitt spel stämt så bra nu, säger "Lottis".

Blir hon "Vinst-Lottis" på lördag...?

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Regementet på P 18 lades ner 2005!

Därmed gick man i samma spår som A 7, Lv 2 samt KA 3. Men det är ändå liv och rörelse på P 18-området, det ser livaktiga P 18 IK till inte minst.

Idrottsklubben har tre verkligt livaktiga sektioner, därtill har man lokaler som Vasallen ställt till förfogande. Löparsektionen har sin anläggning (gäller även motionärer) med elljusslingor inne på området, fotbollen har utmärkta Visborgsvallen och badminton har gymnastiksalen att hålla till i.

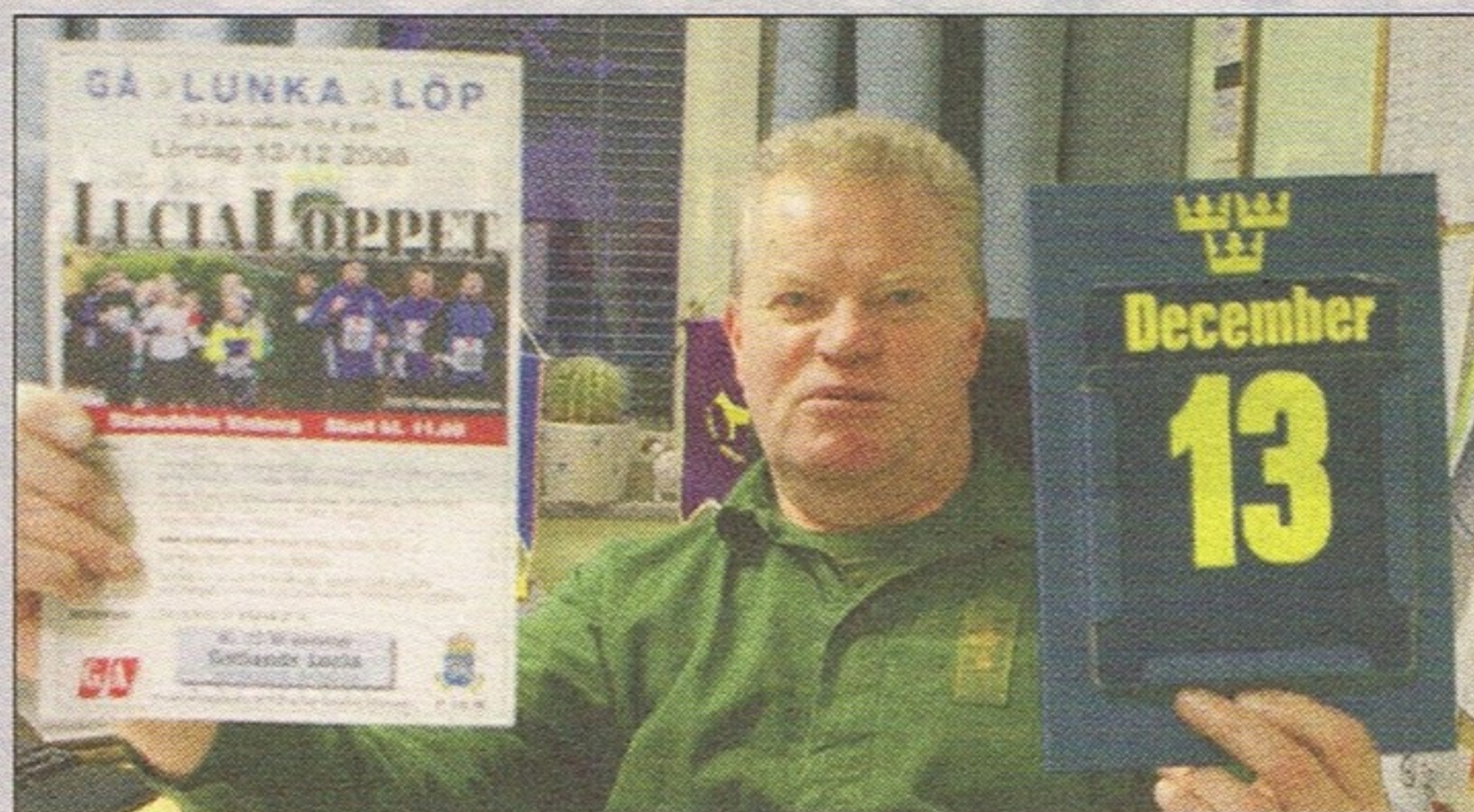
De tre som styr och ställer i nämnda sektioner är Anders Österberg, Anders Sellin samt Alvar Olsson.

Jag sitter med Anders Österberg på hans tjänsterum på P 18. Han bär, liksom flera andra, fortfarande uniform och leder löparsektionen. 48-åriga Anders jobbar just nu med Lucialoppet, det 27:e i ordningen. På lördag är det dags, just på själva Lucia-dagen. Väl tajmat!

STOR PÅDRIVARE

Anders Österberg tog över ordförandeskapet i P 18:s löparsektion i början av 1980-talet. Han blev en stor pådrivare direkt. "Vi är 40-talet aktiva just nu, samtidigt har vi lika många medlemmar till i klubben så allt är positivt", menar han.

Glädjande: Tjejerna som springer långt börjar numera

Löpargeneralen Anders Österberg är ordförande i livaktiga P 18 IK:s löparsektion som på lördag, Lucia-dagen, arrangerar Lucialoppet för 27:e gången.

också hitta till löparklubben på P 18. På tal om tjejer så minns jag speciellt Ewy Palm, Mölndals-tjejen som blev Sverige bästa "långträdare", sprang raka vägen in i landslaget, med på långa sträckor som 10 000 meter framförallt. Ewy har tävlat i Lucialoppet, har rekordet på 37,29 – långa banan! Jag övertalade min fru Lena att vara med, jodå, hon ställde upp. 200 meter innan mål stod fotbollsledaren Börje Holmgren och hejade på. "Du är bara ett par minuter efter Ewy", berättade Börje. Rätt bra förstås, men det var nu bara så att Ewy sprang 10,6 km och Lena hälften så långt... Men ändå! Viktigast är att delta!

Magnus Bergman, Enhörna IF har rekordet på manliga sidan med 32,23. När skall detta slås?

Hur kom nu Lucialoppet till

undrar någon, jo vi satt några stycken på mässen och "spånade" lite. Jag hade mött en klunga beväringar på Allégatan en fredag förmiddag som hade fysisk träning och sprang samma runda man gör i dag. Jag fick idén och idrottsprofilen Kurre Johansson hade varit med om något liknande utomlands. Lasse Mårtensson och Tore Andersson (båda avlidna) fanns med i snacket. Året efter blev det verklighet. Namnet självklart: Lucialoppet!

500-GRÄNSEN ÄR MÖJLIG

"Som mest har vi haft 300 löpare, hoppas snart nå 500-gränsen", menar Anders Österberg. C:a 6 000 har totalt sprungit i de 26 tidigare loppen.

Start och mål är vid P 18. Banan (långa) sträcker sig via Allégatan, bort mot

Follingboväg, Bingebyhallen, Norrgatt, ner förbi lasarettet, kustremsan mot hamnen, backen upp mot rondellen vid Toftavägen, sen "hemåt" mot målet.

Anders Österberg har (fattas bara annat...) "kutat" runt i Lucialoppet 20-talet gånger, men nu är det "kört".

Höftproblem satte – P! Men i ledarstaben finns han med, styr denna ihop med Per-Ola Hallberg flerfaldig tävlingsledare.

Löparsektionen är som en stor och alltmer växande familj, har det trivsamt värre när de träffas. De har inte bara Lucialoppet att tänka på utan även en "Halvmara" sommartid som blivit omtalad. Och via trivsamma TV-programmet "S.O.S. Gute" har klubben också fått fin PR med inslag med bland annat fotbollstjejerna.

ISLAND GAMES – GULDGRUVA!

Ekonomi är viktig. P 18 IK finns med på flera hörn, är också "insyltat" i sommarkonserten i Öster gravar, jobbar med skogsplantering, men den största vinsten gjordes i samband med Island Games på Gotland 1999. Anders

Österberg ler brett när jag för saken på tal...

"Alla tre sektionerna jobbar in pengar till sin verksamhet", säger Anders Österberg.

Inom löparsektionen gör man sina tripper till andra "löpargalor", har gjort elva utlandsresor bland annat, sprungit i Bryssel, Aten, Wien, Budapest, Berlin, Prag och Amsterdam. Man sticker då iväg i gemensam buss, tävlar och umgås, har riktigt roligt på sina "utflykter" tippas jag...

Nästa mål Anders? "30 löpare i klubben är anmälda till Göteborgsvarvet som jubilerar och där över 50 000 tävlande ställer upp, därmed världens

största halvmaran".

Direkt efter Lucialoppet på lördag samlar Anders Österberg "sitt garde" till ett litet julfirande där man spexar till det lite extra med en intern viktväktartävling som roar...

Lucialoppet, en ljus idé i höstmörkret.

Ställ upp DU också, Gå – Lunka – Löp. Allt i egen takt!

TILL SIST...

Visby Roma trummar på! Alletan i hockey närmar sig. När det gäller hockey tänker jag ofta på då Roma lyckades få hit ryssduon Alexei Salomatin samt Evgeni Chismin. Båda kom samtidigt, ingick i Rysslands lag som blev juniorvärldsmästare i Sverige (!) 1983.

Salomatin är säkert den störste hockeyimport Gotland haft någonsin, tror inte att någon opponerar sig mot detta...

Salomatin tog gotländsk hockey med storm, ja Chismin var en riktig lirare han också, dock snäppet efter. Båda bidrog verksamt till att Roma högst

sensationellt gick till "play-off", men där blev Sundsvall-Timrå för svåra. Men Roma hade satt Gotland på Sverige-kartan, var bland de 22 bäst rankade lagen i Sverige då. Det ni! Tom Lemon var förste importen till Roma (1965), då under Olle Norman-tiden. Det var Tom som införde en viss spelkultur i laget, sen har flera andra tagit över och Alexei Salomatin sätter jag som NUMMER 1.

Roma fick inte behålla Salomatin som valde spel högra upp på fastlandet, var också aktuell för en återkomst, men det blev aldrig så. Tyvärr!

Endres framtid vägrar förlora

Endres framtid i innebandy! En samling spelglada tjejer ihop med två av sina ledare, Mikael Palmgren samt Valdis Lusiš.

- hemmamatcherna spelas i Nynäshamn!

Kolla bilden!

Snacka om att Endre har det väl förspant inom sin innebandy. Här vimlar det av talanger - "Morgondagens" elit-spelare! Rekryteringen är räddad. Uppemot 100-talet spelare finns i klubben.

Tjejerna i åldern 13-18 år spelar i två (!) olika serier, division 2 i Stockholm och division 2 på Gotland. Obesekrat i båda!

- Vi tror väldigt mycket på de här tjejerna, som är seriösa och inte viker ner sig på matcher eller träningar, säger Mikael Palmgren.

POPPIS VALDIS

Under vårt snack har Valdis Lusiš drillat i sin pipa, samlat dessa, förklarar för tjejerna vad man tränar denna kväll. Valdis kommer från Lettland där han var

14-åringarna Linda Malm och Jennifer Hellgren stortrivs med innebandy i Endre.

Text&foto: Lasseman Larsson

I programbladet läser vi följande: "Vi är Endres U-lag, spelar i division 2 södra och vår hemmaplan är Gröndalshallen i Nynäshamn..."

Vidare i texten: "Vi siktar på att få fram duktiga spelare till vårt A-lag..."

En del har redan visat sådana anlag för sporten att de nu finns med på A-lags-träningar och den vägen utvecklas ytterligare för att sen aspirera på en plats i Endres A-gång i elitserien.

När den här artikeln skrevs om "LT-talangerna" fick jag aktuella tabeller i min hand. I fastlandstvåan hade man spelat sju matcher, vunnit alla sju och målskillnaden var 103-16. I inhemska tvåan hade man spelat tre matcher, vunnit alla och hade 20-6 i målskillnad.

Före detta lettändske förbundskaptenen Valdis Lusiš med en trio talangfulla spelare, Isabelle Ruthström, Ida Nilsson samt Olivia Ruthström.

aktiv volleybollspelare, men också förbundstränare för dam- samt herrlandslaget i innebandy.

- Det är alltså han som har kunskapen, vet vad han sysslar med, är väldigt duktig och omtyckt av tjejerna, säger Mikael Palmgren.

De 17 i truppen är födda 1995 till 1990. Yngst är Sara Steen, 13 år.

- En riktigt duktig spelare. Hon leder vår interna skytteliga på 25 mål, är vass målskytt men även duktig passningsspelare, säger Mikael Palmgren.

Vem vet, kanske har Endre en ny Sara (!) Anteryd (teknisk och elegant elitspelare) i vardande...

TRE S-HALLAR!

Endres damjuniortrupp har

två riktiga kanon-femmor just nu. Man tränar tre gånger i veckan, använder sig av tre S-hallar: Södervärnshallen, Sävhallen samt reser till Solklintshallen i Slite.

- I Gotlands-serien spelar vi hemmamatcherna i Innebandycentret (gamla Ex-huset vid P 18), omtalar Mikael Palmgren.

Förutom Mikael och Valdis Lusiš ingår även Annelie Rohnström och Lee Ruthström i ledarstaben.

Innan måndagsträningen träffar LT på två av spelarna, Linda Malm, 14, som är målvakt och kommer från Roma, samt Jennifer Hellgren, 14, kommer från Hörne.

- Jag spelar även park. Fastlandsmatcherna i inne-

bandy är roligast, bra för sammanhållningen inte minst, säger Linda.

- Jag kastade varpa tidigare, men valde i stället innebandy som är roligare, menar Jennifer.

JAKOBSSON HÄR OCKSÅ...

Jennifer ingår i toppkedjan tillsammans med Sara Steen samt Jessica Jakobsson (yngre syster till elitspelarna Maria och Anna Jakobsson).

Två syskon Ruthström, Isabelle och Olivia finns i Endres damjuniortrupp och i A-laget spelar äldre syrran Louise i Endres elitlag med framgång.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Det mest intressanta, och den stora frågan, på idrotts-Gotland i dag:

Skall Visby Roma greja den fjärde och sista platsen till Allettan i hockey?

Just nu ter sig allt ovisst, men med tanke på ett lättare slutprogram än exempelvis argaste konkurrenten Botkyrka, tror jag att André Lundholms iskrigare med stort fajterhjärta grejar det här.

Det mörknade i fredags efter 1-4-förlusten mot Mälardal/Bredäng (ett spöke för Visby Roma som förlorat alla tre inbördes matcherna) samtidigt som Botkyrka tog full pott.

7-800 ställer troget upp för att heja fram sitt gotländska Visby Roma.

Skillnaden var plötsligt hela fem poäng. Men sen ljusnade det i söndags efter kraftsamlingen mot Nacka (5-4) och Botkyrka knockades av Väsby.

Ställning just nu: 4. Botkyrka 34 poäng, 5. Visby Roma 32 poäng.

Det återstår fem omgångar och hemmastarka Visby Roma får spela tre av dessa i Visby ishall, vilket gynnar laget i hög grad. Mycket talar för att Visby Roma gör sällskap med Nyköping, Väsby och Wings HC (Arlanda).

Trångsund och Haninge skuggar, men, nej, jag tror att kvintetten som nu tar de fem första platserna redan är spikade. Frågan är bara: Botkyrka eller Visby Roma som fyra...

EKONOMISKT BRA

Det betyder ju otroligt mycket om Visby Roma kunde "sno" fjärdeplatsen, och därmed skaffar sig ett perfekt utgångsläge. Och tuffa matcher i Allettan betyder mycket publik som förstärker en ansträngd ekonomi.

På tal om den ekonomiska biten vill André Lundholm eller Fredrik Löfgren (vice ordförande) inte uttala sig. Båda småler när jag ställer frågan... Det gäller i första hand att få rätta till underskott från ett par säsonger tidigare.

Ishockey är ju en exceptionellt dyr sport att bedriva. Har man sen som Visby Roma fem (!) utlandsproffs som skall "försörjas", då krävs minsann att stälarna ramlar in. Bra med sponsorer är ett direkt måste.

Fredrik Löfgren berättar om 150-175 sponsorer. Alla lika viktiga, oavsett små som stora belopp. Nu "smörjer" Visby Roma också sina sponsorer med träffar hit och dit vid hemmamatcher där cafeterian stängs och ger plats för sponsorer, som bjuds lite tilltugg plus något att dricka, får en inblick av André Lundholm hur laget kommer att spela.

BRA NÄRKONTAKT

Visby Roma har insett hur oerhört viktigt det är att hålla närkontakt med företag som förstår värdet av att ha gotländska lag så högt upp som möjligt på seriepyramiderna, oavsett sport det gäller.

Visby Roma har visat sig vara ruggigt hemmastarka, lite sämre i bortarink dock. När man vände 0-2 till 3-2-vinst mot "Vilda Väsby" så var det bevis på härlig lagkänsla, spelarna lirar med hjärtat, kallas – Lagmoral!

Det här speglar sig också i att Visby Roma vunnit många jämna fajter, som varit oavgjorda i full tid, som avgjorts i förlängning. Marginalerna oftast på rätt sida... Det rör sig säkert om 8-10 uddamålsfajter så här långt. Proffsen är en nödvändighet, nu fem till antalet: Tre

finländare, Joni Hallikainen, Jani Pollari samt Teemu Kolehmainen och två Kanadensare, Tyler Shybunka och Mike Oullet bidrar starkt till enheten, vet med sig hur värdefulla de är, m å s t e ta ansvar lite utöver

Målvakten Joni Hallikainen, 29, är ett av fem proffs i Visby Roma.

Speakern Annelie Malmqvist ställer gärna upp för Visby Roma.

Tränaren André Lundholm hoppas och tror på Allettan efter jul.

det vanliga för att kollektivet skall fungera.

I poängligan, gjorda mål samt assist, är det dock två svenskar som toppar: 1. Mikael Adamsson 9 + 14 = 23, 2. Emil Wahlberg 10 + 11 = 21. Kolehmainen har 17 och Oullet 15.

SLUTMATCHERNA...

*Visby Roma mötte jumbon Skå borta i går när tidningen låg för tryckning, har sen dubbla hemmamatcher mot Arlanda 7 december samt Haninge 10 december, har sen Botkyrka (nyckelmatch – avgörande...) borta 14 de-

ember innan man avslutar mot Trångsund hemma 17 december.

*Botkyrkas resterande program ser ut så här: Nyköping (serieledaren) hemma i går, Mälardal/Bredäng borta 7 december, Arlanda borta 10 december, Visby Roma hemma 14 december och slutligen Skå borta 17 december.

Tuffa slutomgångar återstår. Inget får tas för givet. Rätt inställning, tålamod, inga onödiga utvisningar, hålla ihop laget, kommer att premieras. I Allettan möts sen åtta lag, och då törs jag utlova att

Sponsorträff, här får Stefan Lökvist en inblick i klubben av vice ordföranden Fredrik Löfgren i samband med match.

Visby ishall lockar mera än de 700 som visat intresse så här långt. Allettan blir därmed bonus för föreningen

och dess ekonomi och kas-sören Marianne Stuxberg får anledning dra lite extra på mungiporna...

TILL SIST...

Gotlands idrottsförbund 100 år!

Snart skall 2008 års bästa gotländska idrottsprestation utses. Hett tips: Linnea Gustafsson, den 22-åriga orienteraren i Visborgs OK. GT-juryn får sitt kanske lättaste val någonsin...

Linnea slog igenom med dunder och brak i svenska OL-kretsar. Hon nominerades i svenska landslaget, tackade för förtroendet genom att i varje tävling (nästan...) imponera. Det gav plats i VM och EM. Hon blev sju i EM-sprintern i Litauen, blev 15:e i

VM-debuten, starka SM-insatser, sexa totalt i Elitserien, där världssess ingår, rankad 11:a i Sverige och en av tre nominerade till "Årets komet" i Sverige. Jag spar det bästa: ETTA (!) på första sträckan i "Tiomila" bland 150-talet lag, något som fick speakern att närmast tappa hakan och chockat utbrista: "Linnea Gustafsson, Visborgs OK, Gotland...". Linnea är Gotlands i särklass bästa orienterare genom tiderna, i en sport där Sverige är en världsnation. Meritlistan är imponerande. Nu GULD! Förstås!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vi närmar oss slutet på idrottsåret 2008 med raska steg.

Det är nu som alla bästa-listor skall göras upp, det är nu som "Årets prestation" skall utses, Svenska Dagbladet har sitt Bragdguld och i måndags var det dags för Fotbollsgalan i Globen dit Pelé, världsmästare och tvåmålsskytt för Brasilien i VM-finalen mot Sverige på Råsunda 1958, var bjuden. Nu 50 år senare bjöds han till Sverige och galan, där en viss Zlatan Ibrahimovic också var en av huvudpersonerna.

Zlatan visade i lördagens bortamatch mot Palermo att han är en världsspelare, gjorde båda målen i 2-0-matchen, ruggigt snygga båda två, varav frisparken som säkrade 2-0 för Inter var en projektil som jag aldrig sett tidigare.

På Gotland har man redan haft sin Fotbollsgala och då utsågs Gotlands genom tiderna bästa fotbollsspelare – Vladimir Kapustin.

49: E CAFÈKVÄLLEN

För en vecka sen kallade "Kjellis" Nordström & Co i Gotlands idrottshistoriska förening till sedvanlig Cafèkväll, nu 46:e i ordningen. Där finns alltid trogna lyssnare som makarna Elsa och Einar Smith, K.G. Runander, Gösta Svensson, Lars Lergell, Stig "Manne" Östergren, för att nämna några.

Den här gången handlade det

Barbro Fohlin, ordförande i Gotlands varpaförbund, berättade om varpasporten på 46:e Cafèkvällen med Gotlands idrottshistoriska förening.

om varpa, och Barbro Fohlin, ordförande i Gotlands varpaförbund, berättade om sina år med varpasporten, som aktiv och som ledare. Vid årets fantastiskt fina SM i Hörsne var hon ensam (!) kastare från Fole IF. Hör inte till vanligheterna, minns förr då Åke Lindblad alltid var ensam från Alva IK.

Jag har flera gånger fått frågan: "Varför kan du som följt varpan så många år inte fundera ut en bästalista för damerna och herrarna på Gotland...?"

Okej, det verkade intressant och spännande så under helgen som gick satt jag med anteckningsblock framför mig, funderade, antecknade, vägde för och emot. Det är så otroligt fina varpakastare Gotland fått fram under årens lopp, därför inte lätt att "spika" de bästa så att det blir rättvist. Men jag gör ett försök, men det blir ingen "Tio-bästa" utan "12-bästalista". Man kastar ju först till

12 vunna stick i en kula, så här blev mina bästa "tolvor" på dam- respektive herrlistan.

DAMERNA:

1. Solveig Löfgren, 2. Ulla Gahnström 3. Britt-Marie Björklund 4. Marie-Louise "Kickan" Gustafsson 5. Madelene "Madde" Engström, 6. Asta Jacobsson, 7. Solveig "Viggen" Paulsson, 8. Katarina Lövgren, 9. Åsa Wiberg, 10. Sofie Björklund, 11. Ulrika Pettersson, 12. Katarina Botvalde

HERRARNA:

1. K.G. "Gusten" Hederstedt, 2. Joakim "Jocke" Engström, 3. Tore Pettersson, 4. Claes-Göran Hederstedt, 5. Sven Gillerfors, 6. Uno Norman, 7. Gillis Lundgren, 8. Ola Nilsson, 9. Bengt "Bamse" Pettersson, 10. Martin Hansson, 11. Leif "Loket" Olsson, 12. Arne Eriksson

ROLIGT MED SYNUNKTER...

Det finns många flera givetvis, som, Bernt "Benne" Augustsson, Alf "Affe" Nilsson, Roland Nilsson, Berne Appelqvist, Stefan Lithberg, Torbjörn Lawergren, Georg "Gugge" Engström, tvillingarna Kenneth och Tommy Pettersson, Torsten Olofsson, Kåge Hansson, Sanna Eklund, Lena Olofsson, Rosel Pettersson, Linnéa Appelqvist, Marie Stenberg, Ingegärd Olofsson och Marianne Mattsson. Säkert har jag glömt någon kastare i den här "inventeringen". Det blir ju alltid snack om när Bästa-listor görs upp, man har olika synpunkter. Roligt!

1946 kastades första SM-et och platsen var Visby, som totalt arrangerat sex senior-SM (nu även JSM). Stånga har arrangerat tre gånger, Hablingbo har varit värd två gånger och övriga SM-platser har varit När, Hemse, Östergarn, Roma och Hörsne.

Svenska rekorden i centimeter är svårslagna. I Stånga 1975 satte Solveig Löfgren, Roma rekord med 223 cm och samma år hade Uno Norman, Bunge 132 cm på herrsidan. Båda rekorden är sen dess förbättrade: "Benne" Augustsson, Garda noterade 126 cm i Hablingbo 1984 och Ulla Gahnström, Väskinde hade 159 cm i Motala 1985.

Jag har många gånger fått frågan om största skrällen, svarar utan betänketid: 1988 i Hällevik, Blekinge då ett kvallag i par, far och dotter Bosse och Åse Lindgren, 15 år, från Ekeby gick hela den långa vägen och blev sensationellt svenska mästare. "Inte ett öga var torrt", uttalade sig Tommy Wahlgren som följde SM-et för Gotlands Radio (då...).

GARDAS

"SKRÄCKVÄNDNING"...

SM-höjdare var också 1989 i Malmö då Banda ledde lagkulefinalen mot Garda med 11-5 i skiljekulan, men trion "Bamse" Pettersson, "Benne" Augustsson

o c h "Affe" Nilsson tog sju raka stick och blev mästare, vann för övrigt även lag-cm-guldet samma år.

Utanför SM glöms heller inte vad Gillis Lundgren, Hoburg, presterade i cm-tävlingen GA-hornet 1988. Han hade då f e m (5) cm på en kula (12 kast) och totalt 59 cm på tre kulor (36 kast): 37 – 17 – 5. Svårslaget!

TILL SIST...

Nu är det dags för Svenska fotbollförbundet att tänka om. Kval till allsvenskan i fotboll en knapp månad innan lucia är för bedrörligt. Jag såg Ljungskile spela 1-1 mot Brommapojkarna i Tv. Usch så ojuste Ljungskile uppträdde, från början till slut. Tre utvisningar var ett par för lite till och med. Skönt att lirarna i BP tog den allsvenska platsen faktiskt.

Planen såg ut närmast som en åker, kanske inte så konstigt sent på året. Fotboll så här års, då är det nog bara konstgräs som gäller, även om många anser det inte är fotboll att spela på sådana underlag, men ett

bra komplement dock. Jag var nyfiken på Ljungskile, som var favorit efter den mållösa matchen i Stockholm på Grimsta, och det var ju LSK som var i Visby och förlorade en cupmatch mot VIF Gute med matchens enda mål (Daniel Backéus målskytt). Men då försökte LSK i alla fall spela fotboll och inte syssla med ideliga påhopp som var mot BP i en match som var nära att urarta.

Men, årstiden är helt galen att lira allsvenska kval. Jag minns förr då man började seriespel på hösten och avslutade på våren i bra fotbollsklimat. Varför inte en återgång?

43-åriga Janne Nilsson, f d duktig aktiv målvakt, numera omtyckt ledare.

Janne, 43, När blev filmskådis i Ardre - fick fint fotbollspris!

– Jag har aldrig känt det som att stå i skuggan för mina kända syskon Marie och Josefin i Ainbusk Singers...

Pappa Allan, Revy-Allan, kom i dagarna ut med bokverket "ÅRD".

Sonen Janne Nilsson, 43, fick på Fotbollsgalan ta emot Stora Fotbollspriset, något som han inte alls förväntat sig, blev närmast lurad till galan på Borgen.

Text&foto: Lasseman Larsson

– Jag hade ingen som helst tanke på något pris. Det var i stället så att jag fick Rickard Pettersson att döma en match med vårt lag i När. Han lovade att döma gratis bara jag ställde upp för en modevisning i samband med Fotbollsgalan.

Rickard (öns bästa domare enligt Janne) var själv konferencier på Fotbollsgalan...

Du blev alltså rejält grundlu-

rad kan man påstå...

– Absolut. Men som det nu blev var det ju enbart väldigt skojigt att få priset. Jag blev nog den mest förvånade på galan, säger Janne.

DE TVÅ AA-NA...

Han har nu tagit bort de två "a-na" i Jan, som han så här i efterhand tycker blev lite smålarvigt. Han säger kort: "Skriv Janne"!

Nu är det gjort, inget JAAN sålunda... Bara så att alla ni andra också känner till hur det förhåller sig.

Förresten, på tal om känd far och syskon, berättar Janne en skojig historia om detta med att bli en – kändis!

– Jag var i 8-årsåldern och fick vara med i en film av David Ahlqvist som hette "Ur leken", som spelades in i trakterna av Ardre och handlade om en gammal gubbe på en gammal gård, så egentligen var jag ju före Marie och Josefin, skrattar Janne.

PRÄKTIG NÄR-SORK

Han är den präktige När-sorken, uppskattad i omgivningen, som tog över fädernegården Alvare i När. Sambon Cattis samt barnen Nicklas, Amanda och Emma bildar en trevlig kvintett.

– Men bara tjejerna spelar fotboll, inte "Nicke", säger Janne.

Jag bad Janne bära med sig det fina fotbollspriset till vår intervju, och han drar gärna på sig

den röda När-overallsjackan för bilderna.

Den aktiva fotbollskarriären började i Garda, därefter FG 86 som han var med och bildade, sen När och FGKIK. Janne var riktigt talangfull målvakt skall poängteras. Jag vill minnas att han en gång fick vakta Pressens mål mot UK.

– Stämmer. Det var du och Age Franking som tog ut mig, tyckte att jag skulle stå.

Du har ett skojigt minne från en övergång till VIF Gute, berätta:

– Palle Nilsson hörde sig för och undrade om jag var intresserad. Gute hade då bara Jesper Eriksson som målvakt, nu ville man försäkra sig om att ha en reserv om det skulle hända, honom något. Jag skrev på, men spelade kvar för Garda, så någon snabb övergång blev det aldrig.

O-13 MOT ALLSVENSKAR...

Hur var matchen för Suderaliansen då ni mötte allsvenska AIK (tog SM-guldet samma år) på Sudervallen?

– Måste jag berätta om denna, ja okej då. Jag och Lennart Jönsson skulle stå varsin halvlek. Jag släppte in fem mål i första, Lennart åtta i andra så vi åkte på stordingel med 13-0.

Är man uppvuxen i När är det en självklarhet att man spelat päck i Stångaspelen. Janne är meriterad med den mindre bollen också, har spelat i mästartklassen i 20 år, och vunnit väl...

– Det blev nog 6-7 totalvinster i fram- och bakpärk.

Tre generationer Nilsson har samtliga haft storfina framgångar med päckspelet: Farfar Valfrid vann det första mästerskapet i Stångaspelen och pappa

bra att ha och göra med.

På tal om ledare så kommer Janne att, tillsammans med Kurre Johansson, ta hand om Gotlands damlag i Island Games på Åland nästa år. Samma dag som fotbollsgalan testspelade

Janne Nilsson fick Stora Fotbollspriset på galan och en av spelarna, Annici Pettersson, anser att valet var perfekt.

Allan var också en riktig hejare på att spela päck, så det var inte så konstigt att det urgutniska spelet smittade av sig även till Janne, mycket säker i päckspelet även han.

"HAN ÄR SÅ TRYGG"

Nu är Janne Nilsson mest ledare, omtyckt, eller för att citera vad en av spelarna i dam- plus juniorlaget, Annici Pettersson, säger:

– Han är jättebra, så trygg att ha som ledare.

Janne kontrar:

– Annici är mycket allround spelare, kan användas överallt,

laget mot en kombination ledd av svenske förbundskaptenen Thomas Dennerby. Janne/Kurres skapelse segrade med – 6-0!!! Tjejerna är i åldrarna 18-23 år.

– Vi skall vinna på Åland, det är vår bestämda uppfattning, säger Janne Nilsson.

Hur ser du på gotländsk fotboll i stort?

– Oroväckande! Klart man hoppas på Gute men det tycks trögt och nu måste man ju värva nya spelare och då kan nya division-3-laget Klintehamn komma i kläm. KIK har förresten en riktigt bra tränare i Milan Kuzeljevic.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Dino" Larssons show som coach med slängda glasögon och omkullsparkade stolar, som roade publiken, fick den att skratta, finns inte längre när Visby Ladies lirar i Damligan.

"Dino", jo han är på plats, engagerar sig fortfarande där han sitter som åskådare på en stol vid ena kortsidan, men inte lika hej vilt som förr. Han är lugnare nu, betydligt mera "avslagen" om man säger så, och inte alls lika mycket publik. Nu kommer knappa 300 åskådare.

SM-guldet 2005 glömmes ingen, där blev lite av en vändpunkt, kulmen liksom. "Nu har vi fått det efterlängta guld..."

DÅLIGT SAMVETE...

Jag tillhör en av dem som faktiskt "svikit" tjejerna, har haft lite dåligt samvete för detta skall erkännas.

AIK bytte till Visby Ladies. Nu gör han sin 13:e säsong.

Jag var mest nyfiken på den 170 centimeter långa amerikanskan, 22-åriga Brittney Vaughn, tjejen som skulle vara något alldeles extra.

Paul "Dino" Larsson har sin bestämda plats i matcherna, inte samma show dock som i coachrollen förr om åren, men hårt engagerad ändå.

USA-importen Brittney Vaughn snackar taktik med coachen "Leo" Pettersson, nu inne på sin 13:e säsong med Visby-laget.

Jag har sett alla (jo faktiskt) importörer som "Dino" Larsson & co lockat till Sverige och Gotland. "Leo" påstår att "Britt" Vaughn tål att jämföras med de bästa. Jag betvivlar inte!

En annan mörkhyad spelare, 22-åriga Sherell Neal, också en USA-import, var också en spelare som imponerade, svarade för 20 poäng mot "Britts" 17. De gjorde alltså nära 50 procent av poängskörden i matchen som slutade 79-77 och blev onödigt dramatisk. Hemmatjejerna såg ut att springa ifrån rejält och vinna kassaskåpsäkert med sådär 20 poäng, men plötsligt hände något oförklarligt, där man höll på att förlora. Här visade Visby-laget sin sårbarhet att inte kunna föra en match, och det är viktigt att "Leo" och Thomas Nordgren kan få in den där stabiliteten som är så oerhört viktig för att lyckas.

SEMIFINAL -BLIR SVÅRT

Just nu har Visby Ladies en bra bit att vandra, i nuläget bland de åtta bästa som går till slutspel, okej, det tror jag på, men semifinal verkar väldigt avlägset. Mycket kan ju hända, och vad säger att man inte kommer med ännu en utländsk produkt av bästa märke?

Jag blev inte besviken. Bara någon minut hade spelats då "Britt" gjort poäng, spelat fram och snabbt fixat en 6-0-ledning.

BRITT SOM STENMARK

Den här mörkhyade flickan sprudlar av spelglädje, rör sig snabbt, är teknisk, skjuter bra, har spelsinne, tycker med sig omgivningen. "Leo" beskriver "Britt" som lite egen, som gärna går sin egen väg. I basket är hon som Ingemar Stenmark mellan pisterna, lurar motståndare åt alla håll, kommer fri, "sänker" nya viktiga poäng. Kort sagt: EN LIRARE!

Susanne Rosengren hjälper till i organisationen kring Visby Ladies, var lagkapten när man tog SM-guldet 2005.

Har man varit med från första början, klättringen till eliten, och guldet, då har man också fått uppleva massor av grannlåt. Bästa "godiset" var förstås SM-guldet. Att kolla Susanne Rosengren (lagkapten) och de andra tjejerna, samt ledarna, deras tårar (man ryckte med...), var ett oförglömligt ögonblick. Det var så stort, gav öns idrott välbehövlig PR i stil med: "Vi kan lyckas även på Gotland".

I lördags var jag på plats i Södervärnshallen en timma innan matchen mot jumbon Eskilstuna, fick ett kort snack med coachen Anders "Leo" Pettersson, en eldsjäl som aldrig tycks få nog. "Leo", 42, kom i skarven då Visby

Brittney Vaughn i snurrartagen, teknisk, elegant och poängsäker.

spelarna väljer andra vägar och nya måste värvas. Tur att man har "Dino" som sitt bollplank. Hans breda erfarenhet är jätteviktig och hans fingertoppskänsla som är direkt nödvändig.

Det var skojigt att i lördags också få träffa Visby-lagets förra storstjärna Katja Lefwerth, nu med barn på armen, bosatt i Stockholm. Här fanns också ett annat ess, Susanne Rosengren, och

hennes roll som "mamma" i laget har övertagits av Marie Söderberg, 43.

Nu är den stora frågan: Hur få tillbaka en svårflirtad publik?

TILL SIST...

Tommy Wahlgren gillar inte fotbollsspelare som intresserar sig för innebandy. "Sport där målvakter ligger på knä tycker jag inte om...". Nu har lagkaptenen för svenska landslaget i fotboll, Henrik "Henke" Larsson gjort debut för FC Helsingborg i Superligan. Det blev genast ståhej i media. I söndags debuterade han för sitt lag som mötte Jönköping, låg snabbt under med 1-4 för att sen vinna med 7-6 i "sudden". "Henke" fick lovord för sina inlägg. "Henke" har nu fått

två "gotlänningar" som sina tränare: Mikael Karlberg samt "Jocke" Sjöstrand. Båda har tränat lag som Endre och Visby IBK.

En som tycktes reagera över att "Henke" Larsson börjat spela innebandy är Niklas Jihde, AIK-are och en gång "världens bäste". Han uttalar sig så här: "Jag sitter gärna som sargvakt i Helsingborgs-tröja om "Henke" Larsson gör mål i Superligan...". Det blir säkert uppmärksammat i media det med, och bild på duon Larsson-Jihde.

Ny kraftig luftvärmepump

Familjen har utökats

IVT lanserar ännu en toppmodell i familjen IVT Nordic Inverter. Nya JHR-N är den perfekta värmepumpen för dig med ett större värmebehov. Energimyndighetens test visar ännu en gång fantastisk prestanda.

- Bättre besparing - du kan mer än halvera uppvärmningskostnaden
- Överlägsen trygghet - hela 10 års kompressor-försäkring och sex år på övriga delar
- Marknadens bästa värmefaktor - hela 5,5 i COP
- Renare luft - aktiv luftrening med plasmaclustertechnik
- Underhållsvärme +10°C, perfekt för fritidshus
- Heta tillbehör - fjärrstyrning via GSM och automatisk fuktreglering

Spara tusenlappar redan i vinter

0:- Köp nu - börja betala i slutet av januari 2009
Fråga din återförsäljare efter IVT Energikonto.

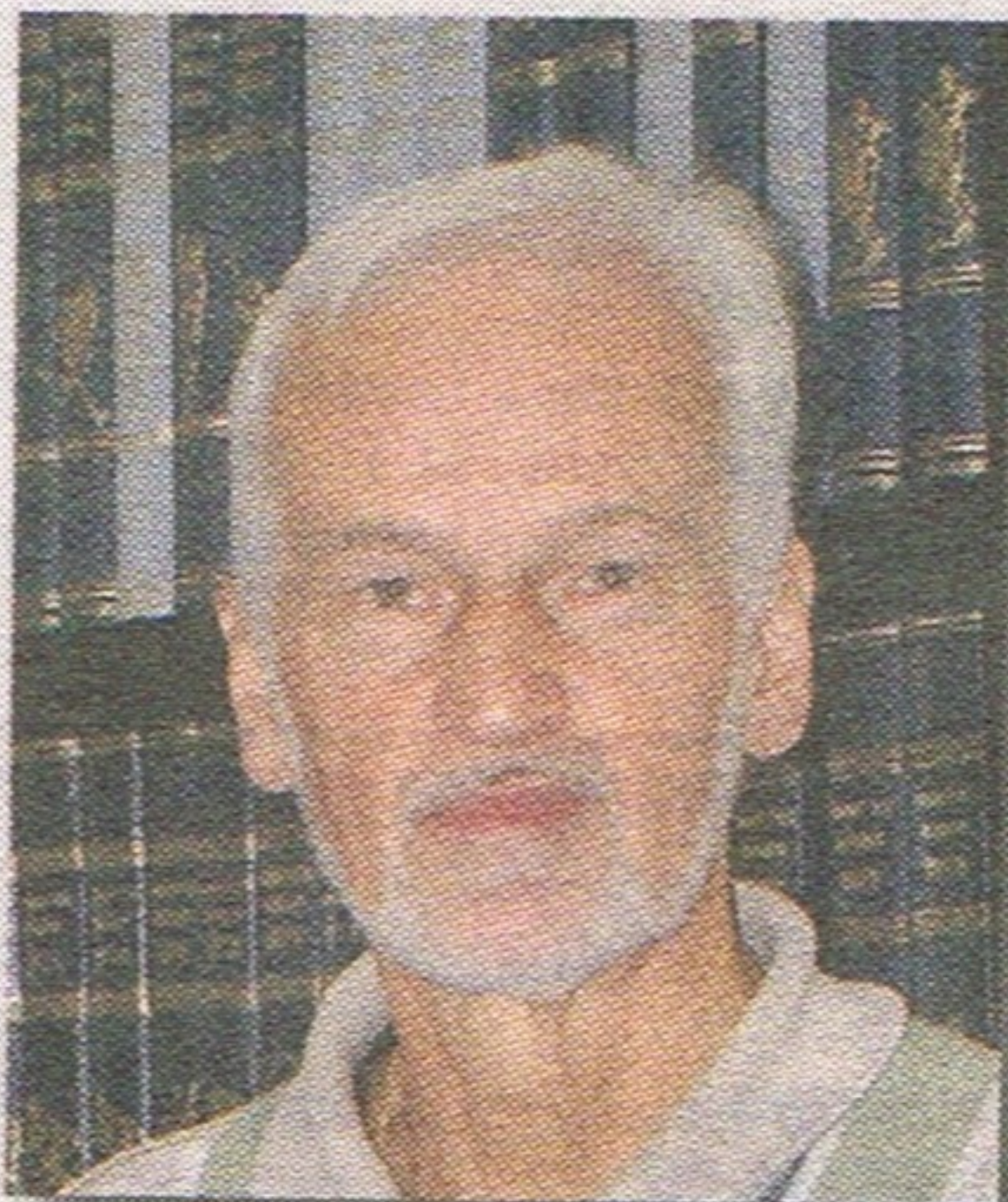
Välkomna önskar Anders & Owe Franzén

IVT
center gotland

tel. 22 00 00, Lummelundsväg 9 invid Motorcentralen

STOLT "KJELLIS" ÖVER MUSEUM...

5-årsjubileum med efterlängtd lokal! 2003 bildades Gotlands idrottshistoriska förening. Kjellåke Nordström (bilden) blev ordförande då, är det fortfarande. Hela tiden har "Kjellis" & co kämpat för en lokal där de kan samla gamla idrottsprylar och litteratur likt ett idrottens museum. Nu har man via kommunen lyckats få tag i gamla vaktmästarbostaden vid Solbergabadet.

Läs på sid 30

Hörsne var namnet! Svenska varpaförbundets ordförande Lars Henriksen bekantar sig med Anna Hörsne-Malmborg och hennes dotter Carolina i samband med varna-SM

Kuddkrig! Förra ministern Thomas Bodström "kuddar ner" skådisen Evert Jansson.

TILL SIST...

Thomas Lövkvist, 24!

Nu är denne Visby-kille med i sitt andra raka OS, det första i Aten 2004, nu Peking, Kina 2008. Vilken lycka att få ett kvitto på allt slit, all uppoffring som gjorts för att nå efterlängtade mål.

Thomas "Gotland" Lövkvist ger en bästa tänkbara PR, har blivit en stor ambassadör värd att sätta värde på. Inbjuden till nästa landshövdingefest rentav...

Nåväl, Thomas hade knappt avverkat c:a 350 mil i tuffa Tour de France, där han under några etapper fick bära vita ungdomsledartröjan, förrän det var dags att fokusera sig på

nya hojupdrag i OS. Ingen har rätt att begära stordåd!

Thomas var tämligen "grön" för fyra år sen, nu fyra år senare en respekterad cyklist som måste tas på fullaste allvar, även om han bara är i början av karriären. Han spås av expertis som en ny Gösta "Fåglum" Pettersson eller Sven-Åke Nilsson, en blivande världscyklist.

Man riktigt ryser över hur dessa "pedalare" när man på Tv ser hur de sliter sig uppför i bergen, sen rasar utför på serpentinvägarna i dryga 100 kilometers hastighet. Man kan få mardrömmar för mindre...

Man undrar hur länge Thomas får rollen som hjälppryttare, att hela stallet (Columbia) och dess etta skall hjälpas fram i första hand. Tråkigt med cykelsporten är alla dessa dopingfall som varit och är, tycks bli fler och fler. Minns en artikel, en krönika i någon av Expressen eller Aftonbladet, som skrev om Thomas: "En seriös skicklig cyklist – hade hellre sett honom välja en renare sport..."

Inför OS var det inte bara cykel som drabbats av doping, utan lika mycket andra idrotter som friidrott... Mycket tråkigt förstås, som tar udden ur ett OS, där man börjar tvivla på idrottens idé.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Ett nytt idrottsår med nya förväntningar...

*Det blev ett GOTT SLUT 2008!

*Det blev ett GOTT NYTT 2009!

Knappt hade vi nått nyårsaf-ton förrän vi kunde konstatera och glädjas över att Harald Hoffman, 64, ordförande i Endre IF, röstades fram som "Årets Eldsjäl" i samband med Bingo-Lotto i Göteborg med Lotta Engberg.

Vidare: Visby Roma lyckades efter stor dramatik knipa fjärde och sista platsen till Allettan i hockey och IK Pärlands juniorer, Arvid Thomsson och Christoffer Jakobsson, satte hela svenska eliten på plats och knep SM-guldet i 2-mannaspelet.

Många hade röstat på Harald Hoffman, stora delar av Gotland förstås, och Inger Johansson, Klintehamn fick i pris resa till Thailand.

När vinnarens namn hade spikats kunde vi se Harald Hoffman lysa som en sol, inte riktigt kunnat fatta att det var sant. En av gratulanterna på scenen var Torbjörn Nilsson IFK Göteborg, en av Sveriges bästa fotbollsspelare genom tiderna. Där stod priset, en sprillans ny Volvo på plats och det blev ytterligare 50 000 kronor i handen att göra av med.

CHOCKAD HARALD

Harald var närmast chockad: "Är det verkligen sant, jag får nog nypa mig i armen..."

TV-teamet hade veckan innan

fick därtill ett pris "Månadens ledare", lägg därtill att Endres Maria Jakobsson blev hela elitseriens poängetta, mål plus assist, och Endres säsong kunde knappast blivit så mycket bättre.

Denna säsong då, ja lite sämre faktiskt, svajigare. Nu är det främst en plats bland de åtta som gäller för att nå slutspel. Jag såg laget i helgen, först 9-1 på Karlstad men därefter bara 8-8 mot Falun, en liten misräkning kan jag tänka mig. Två ödesdigra poäng försvann all världens väg. Seger med några mål och man hade klättrat över strecket och avancerat förbi Falun. Okej, nu är det ju inte kört på långa vägar men det kan bli besvärligt nu när man har "kniven på strupen" och måste jaga hela tiden. Huddinge och Rönby kommande helg, båda borta, blir sannerligen inte lätt.

Mot Falun var Sara Anteryd bortrest och Maria Jakobsson skadade sig på lördagen, satt på bänken, haltade in då och då för att krama om målskyttar. Inte så farligt menades det, så hon är snart med och lirar igen. Skönt besked! Med Sara och Maria i laget hade man förmodligen vunnit med 3-4 mål mot Falun, en spekulation givetvis, men, men...

JAKTEN PÅ SLUTSPEL

Jakten på slutspel är enorm just nu, gäller först och främst våra elitlag Endre samt Visby Ladies i basket. I båda fallen ter sig allt ovisst i nuläget. Närmast slutspel är Ladies i en Damliga som

närmast blivit uppdelad i t r e (!) läger. Fyra lag har ryckt loss, sen ett glapp till Marbo, Ladies och Sundsvall, sen ytterligare ett hopp till de övriga. Ta bort 08 Stockholm, Telge, Solna och Luleå, resten tycks vara ren utfullnad. Helt klart: Serien är för ojämn!

På tal om ojämn serie så har Visby Ladies i sina två matcher mot Solna åkt på rejält med stryk: 92-49 respektive 78-43, alltså 170-92 i poängskillnad (78 i minusmarginal). Otroligt!

Visby Roma har levererat rena knocken, ett lag som ingen tog på allvar inför Allettan, som inledde med tre raka vinster: 2-1, 6-2, 4-3 och ledde (!) serien innan första förlusten kom mot Väsby borta i söndags. Inte alls oväntat med tanke på att Väsby tycks ha lätt för Visby Roma. En reaktion!

ETTA I PUBLIKLIGAN

I takt med framgångar strömmar också publiken till. Det har snackats hit och dit om vilka som vinner publikligan, Visby Roma eller Visby IBK. Inget tvivel längre. Visby Roma har kopplat greppet, lär inte släppa detta, har på sina två hemmamatcher c:a 2 600 åskådare. Lysande! Det kommer att fortsätta så här. I morgon kommer Arboga hit mot hemmastarka André Lundholms pojkar, kan sikta in sig på att få det väldigt tufft. Hemmaseger!

Två lag (av åtta) går till allsvenskt kvalspel. Jag påstår inte att Visby Roma SKALL vara ett av dessa men KAN vara det. Och skulle man mot alla tips lyckas, ja då är det en verklig prestation man utfört.

Visby Romas framfart har ingett respekt hos alla motståndare i 8-lagsserien och när bokslutet sen görs kan Visby Roma säkert redovisa en "plånbok" som är mindre ansträngd än tidigare, tjockare rentav...

Samspelet Endre-duo! Harald Hoffman blev vald till "Årets Eldsjäl" i Sverige, här med Göran Nährström, också en klippa i klubben. Foto: Lasseman Larsson

besökt Gotland och Haralds socken Endre, med på ett hörn var även Göran Nährström, en annan driftig ledare i Endres elitserielag i innebandy för damer. TV var också på plats i Södervärnshallen under en träning, allt förevigades i samband med Eldsjälsgalan.

Det här kom också mycket lägligt att det blev just Harald (först på plats – sist därifrån vid matcherna hemma) eftersom Endre hade en lysande säsong 2007-08 kryddat med semifinalplatsen efter att ha slagit ut självaste mästarna Rönby efter en rysare. Men sen var det stopp. "Jocke" Sjöstrand, tränaren (nu i Helsingborg där "Henke" Larsson spelar), hade gjort ett storstilat jobb.

Harald Hoffman, hela staben av ledare, spelarna likaså givetvis, kunde verkligen gotta sig över en strålande säsong. Harald

TILL SIST...

Varpa och orientering viker inte från gammal tradition på nyårsdagen...

Jag åkte till Vibble för att i vanlig ordning kolla hur eld-själen Gunnar Söderholm hade det med sina pojkar i Wible stenvarpasällskap. Jodå, där fanns ett 30-tal som just firat in nya året och nu var det varpa som gällde för "Hilla" Persson och de övriga.

De värmdde upp sina "stainar" inne i den lilla mysiga uppvärmda klubbstugan, sen ut och kasta. Man gjorde också sina sedvanliga uppehåll för att värma sig med Gotlands-dricka, gärna en skivmacka därtill.

Två av kastarna, Pelle Ranglin, inflyttad stockholmare, samt "Svenne" Johansson fattade sina dragspel och det blev lite underhållning

och snack åt shownallet. Trivsel!

Stämningen är alltid gemytlig när Gunnar Söderholm kallar in sitt "garde". Vinna är inte det viktigaste, nej här gäller parollen – STÅLL UPP! Några som annars brukar dyka upp gjorde det inte den här gången, men väl framme i vår kommer de åter för att kasta stenvarpa. Då kommer det kastare från "när och fjärran".

Hoppas bara att vi får fortsätta hålla till härute. Socialt bra, menar Gunnar Söderholm.

Svaide-Roma kallade till nyårsorientering, också på 2009 års första dag.

Skojigt när traditioner hålls vid liv, där varpa och orientering varit första idrotter ut under sådär 30 års tid.

HARALD HOFFMAN ...

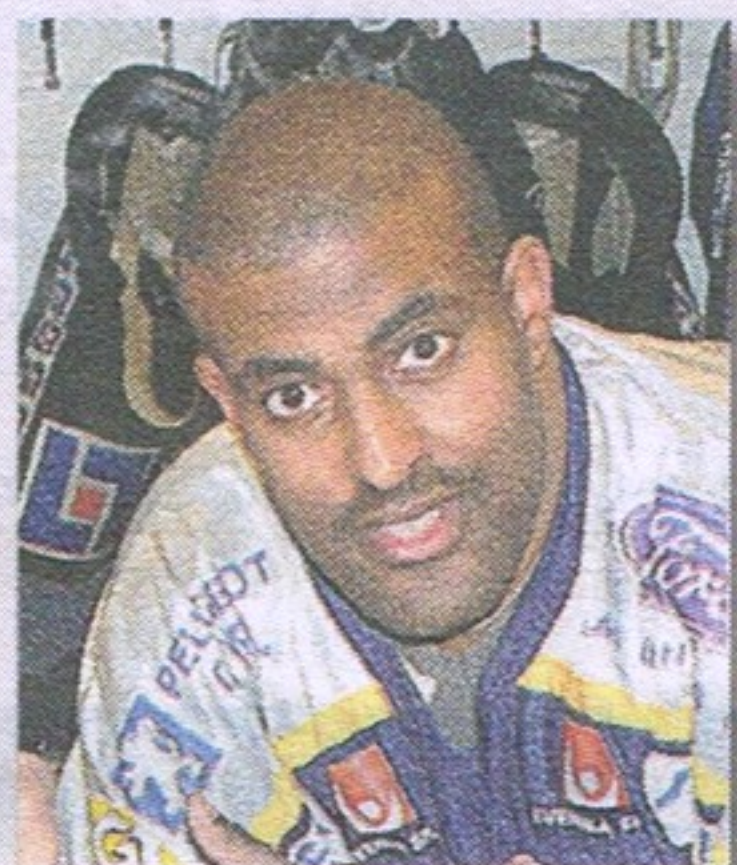
röstades fram till "Årets Eldsjäl" i Sverige vid Bingo-galan i Göteborg. Det var en chockad 64-åring som fick ta emot en splitterny bil samt en check på 50 000 kronor. Allt fick vi se i TV under Lotta Engbergs ledning. En dam från Klintehamn ringde och röstade på Harald, vann resa till Thailand. Nu hoppas Harald att hans favoritlag Endre IF skall nå slutspelet i innebandy.

Läs på sid 35

ANDRÉ LUND- HOLM ...

har all anledning att jubla åt sina spelare i Visby Roma. Efter stor dramatik hade man marginalerna med sig och kunde ta sista platsen till Allettan. Där har man inlett strålande, först tre raka segrar, sen förlust, men ändå trea i serien. I morgon kommer Arboga till Visby ishall, säkert 1 500 åskådare då och fjärde segern tror vi...

Läs på sid 35

Familjelycka i Stånga med världsess!

Rylanders – idrottsfamiljen från Bosarve i Stånga. Lena och "Perra" gläds över att deras barn Hampus, 16, samt Hanna, 13, valde hockeyn. Hanna är yngst i Sudrets A-damslag och Hampus går på hockeygymnasium i Norrköping, spelar för Vita Hästens J 18-lag, lyckas bra. Syskonen fick genom idrotten träffa världsstjärnorna "Foppa" Forsberg och Hayley Wickenheiser, har sex VM-guld för Kanada. Hanna har dessutom spelat mot (!) henne i en seriematch innan jul.

Läs mer på sid 4

Hanna Rylander, 13, fick spela back mot världsstjärnan, kanadensiskan Hayley Wickenheiser i en seriematch dagarna innan jul. Stolt Stånga-tjej!

Syskon från Stånga gladdes - fick träffa världsstjärnor!

Syskon från Stånga fick träffa världsstjärnor! Hampus, 16, och Hanna, 13, Rylander är hockeylirare.

Mamma Lena och pappa "Perra" är ledare, engagerar sig hårt. Hampus och Hanna har genom idrotten fått träffa världsstjärnorna "Foppa" Forsberg samt kanadensiskan Hayley Wickenheiser som vunnit 6 VM-guld, 2 VM-silver, 2 OS-guld och 1 OS-silver.

– Hon var helt grym att möta, säger Hanna.

Text: Lasseman Larsson
Foto: Lasseman Larsson och Lena Rylander

När Sudrets HC mötte Linden borta i damtvåan innan jul dök Hayley upp på isen. "Nej, men skulle hon egentligen vara med mot oss, hon spelare ju normalt med herrlaget i division 1..."

Jodå, Hayley "förstärkte, "valsade om" rejält med gotländskorna. Sudret-tjejerna förvånade med att hålla jämna steg målmässigt, förlust dock, men bara med 3-4...

Hanna spelade back, yngst i laget, och mamma Lena är lagledare. Kanadensiskan då?

– Jo, hon var fantastisk. Vilken spelare. Hon tog bara pucken och med rasande fart tog hon sig igenom hela vårt lag och satte 1-0, säger Hanna.

STOLT ÖVER BILDEN

Hanna visar upp ett idolkort som hon fick av Hayley med hennes namnteckning, och Lena Rylander var inte sen att plocka fram kameran och förevisa stjärna och dotter. Ett minne för livet för Hanna.

Mor och dotter har tidigare träffat landslagstjejen Maria Roth (AIK) som har sina rötter i Hejde någon mil från Stånga.

Idrotten finns i generna. Hampus och Hannas morfar, Kjell Larsson, var duktig hockey- och bandyspelare i Roma IF, var ofta snabbt framme med kameran vid speciella ögonblick. I Visby ishall finns collage på väggarna som bär Kjell Larssons namn.

"FOPPA" OCH HAMPUS

Hampus fick sin autograf av Peter "Foppa" Forsberg (vem minns inte hans avgörande straff vid OS i Lillehammer 1994 som gav svenskt guld), men det var inte i samband med hockey.

– Jag var på golfskola i Stånga, och där befann sig "Foppa". Han samlade oss och vi fick hans autograf, säger Hampus.

Hanna är kvar på Gotland, bosatt med familjen vid Bosarve i Stånga, medan Hampus tagit sig över "pölen", går på hockeygymnasium i Norrköping och spelar för östgötska

Vita Hästen.

– Jag spelar med J 18-laget och får mycket speltid, säger han.

"Separationen" från familjen innebär att Hampus nu får stå på "egna ben", laga mat, diska, tvätta, bädda sängen... Inget dukat bord längre alltså...

– Men allt det där är ju utvecklande för mig, säger han.

Familjen Rylander är alltså hårt engagerad.

– Det blev ju så genom att pappa höll på så mycket. Jag var själv mycket aktiv förr i några grenar, roligt att barnen gått samma väg, berättar Lena.

MÅNGA MIL FÖR IDROTT

Lena och "Perra" har minsann fått köra åtskilliga mil för träning och matcher under alla år för att barnen skall få utöva de idrotter de valt att satsa på. Båda valde hockey!

– Jag vill gå i samma fotspår som brorsan, söka, och hoppas komma in på hockeygymnasium på fastlandet, säger Hanna.

Mamma Lena Rylander är lagledare för Sudrets HC i damernas division 2 och där spelar dottern Hanna back, yngst i laget med 13 år.

Pappa "Perra" Rylander gläds över att sonen Hampus, 16, lyckas i Vita Hästen, Norrköping.

– Det gäller att ge barnen full stöttning, att glädjas över att de valt idrott, säger "Perra".

Sudrets HC har fostrat en "radda" ungdomar som flyttat till fastlandet för att utvecklas, som fått en fin skolning av Göran "Tjorven" Lindqvist. Se här: Johan Larsson är i Brynäs (nu i pojklandslag), Jesper Hoffman och Kim Tallberg är i Södertälje, Nikolas Pizanas och Hampus Rylander gjorde sällskap till Norrköping och Vita Hästen.

– Vi har spelat i TV-pucken alla fem samtidigt, säger Hampus.

GABRIELLA BARA VINNER...

Gabriella Samuelsson, VIF Gute (bilden), kan blicka tillbaka på ett framgångsrikt 2008. I lördags segrade hon i 27:e Lucialoppet. Men det var egentligen tänkt

såg eftersom hon varit skadad en tid och därför inte kunnat träna. Men det gick bra ändå och fjolårsvinnaren Linnea Gustafsson, VOK, fick nöja sig med att nu bli tvåa.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Största idrottsevenemanget på Gotland någonsin – vilket är detta?

Jag har ofta fått frågan, inte minst ett år då Gotlands idrottsförbund firar 100-årsjubileum. Då blir det ju snack om inte enbart skickliga arrangemang under lång tid utan även vilka idrotter, lag som enskilda utövare, som gjort bästa prestationerna.

När det gäller arrangemang tänker jag främst på två:

5-DAGARS i orientering 1977 samt Island Games 1999.

Jag sätter 5-dagars som etta. Vilken otrolig apparat Gotlands orienteringsförbund tog på sig, då med eldsjelen "Totte" Blomér som ordförande. Det blev dock ett himla rabalder när Gotland fick värdskapet. Det var åtskilliga som tyckte till, här några rubriker i jubileumsboken när GOF firade 70 år:

*Hur mycket kommer 5-dagars att förstöra Gotlands natur?

*Stoppa sommarens jätteorientering på Gotland!

*Väldtäkt på naturen!

Det gick så långt att Gotlands naturvårdsförening skrev till regeringen, ville ha förbud mot tävlingar med mera än 1 000 deltagare.

Gotländska 5-dagars, det 13:e i ordningen, lockade 7 186 startande från 22 nationer. Fantastiskt! De som undrade om man verkligen kunde lösa transportfrågan, behövde aldrig oroas...

HELIKOPTERFLYGNING

5-dagars blev en stor upplevelse för mig. Det började så bra vid första etappen som gick i Etelhem. Polisen Herbert Nilsson

skulle styra upp trafiken från en helikopter. Han kom till målet och undrade om jag ville göra en uppsittning tillsammans med piloten. Visst! Oj vad rädd jag var, men vilka härliga bilder jag fick där orienterare tog sig in till någon höjd för att stämpla. Och målfällorna! Översikt bilden! Allt var så imponerande. Tala om flygande reporter!

Etelhem blev sen Linde, Boge, Lickershamn och avslutning i Kappelshamn. Okej, vädret kunde förvisso varit bättre, men skärmletarfolket gnäller sällan, tycks det...

Här gjordes alltså c:a 35 000 starter på en vecka. De som var här trivdes, inte minst japanska inslaget. De trodde inte att Gotland var så stort, att det var så långa avstånd mellan etapperna...

Gotland, orienteringen i synnerhet, har varit väl framme i många sammanhang vad gäller att arrangera. Flera SM har avgjorts på Gotland, som natt-SM, lång-SM, dag-SM, USM, Götalandsmästerskap. Många söker sig också hit för att springa 2- samt 3-dagars och "Helg utan älg" Och vi har ju egna OL-fullträffar som Korpen och Lillkorpen, som blivit stora folkfester, dock mattats något.

LINNEA – PR-TJEJEN!

Orientering blev (förstås...) "Årets idrott" 1977! Nu har man en lysande tjej, Linnea Gustafsson, Visborgs OK, som ger förbund och sin klubb utmärkt PR. Vård en stor belöning! Den kanske kommer...

På tal om att förstöra naturen fick man från en Lunda-professor i botanik följande utlåtande:

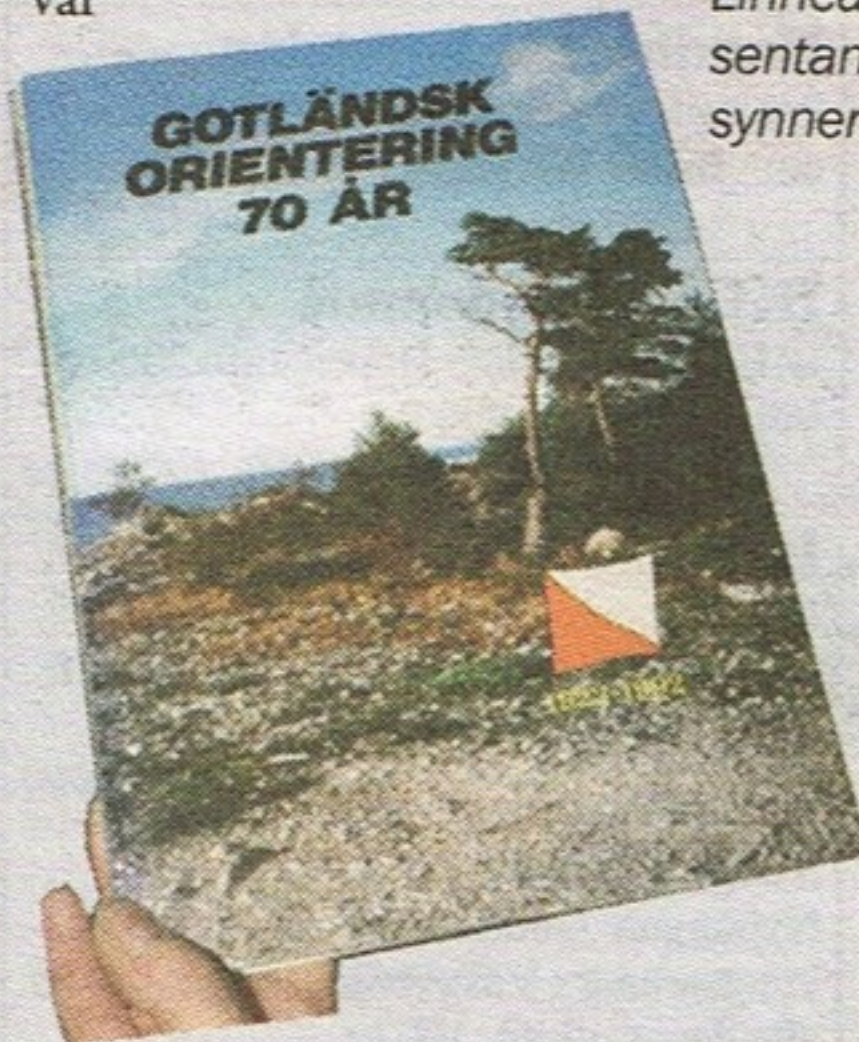
"Orienterarna förstör inte växtligheten..."

Island Games var också en höjdare man bara inte glömer. Gutavallens nya läktare invigdes också 1999 efter branden 1998.

Veckan blev oförglömlig på många sätt och vis. Jag plåtade invigningen på norra idrottsplatsen. Visby-killen Peter Nordgren, pistolskytten och vår

Linnea Gustafsson är en lysande representant för gotländsk idrott, orientering i synnerhet, årets stjärnskott i Sverige.

5-dagars i orientering på Gotland 1977 var något riktigt stort, något som förstas framgår av jubileumsboken i samband med 70-årsjubileet 1992.

störste guldfirare, var fanbärare och sen följde öarna efter med sina fanor och deltagare. Pam-pigt! En SM-vecka i varpa på Gotland är också stort, inte minst årets i Hörsne med Bara IF som arrangör. Den bästa jag upplevt här. Toppen!

Stångaspelen – wov!

Einar Smith fick idén till Gotlands-spelen i friidrott och vem minns inte Ove Jonssons framfart på kolstybben på Gutavallen

Vad gäller lagsporter får man ju aldrig glömma då VIF Gute med ett kvartersgång från Länna i Visby tog sig till allsvenskan i handboll via nervkittlande kval, samt att samma klubb tog sig till division 1 i fotboll 1994. Stort!

Landskamper i fotboll har spelats på Gutavallen, damer (gotländskt deltagande genom När-tösen Åsa Jakobsson), Djurgården mötte First Vienna i "Tipscupen", FC Wacker, proffsgång från Österrike, PSV Eindhoven, spelade på Gutavallen, kändismatcher och landskamper var vanligt sommartid och vi minns ju Sveriges uppladdning 2006 med Zlatan Ibrahimovich i spetsen. Stort!

Över 5 000 kom till Gutavallen 1995 för att se IFK Göteborg med Thomas Ravelli möta VIF Gute i Svenska cupen. Stort!

När det gäller individuella prestationer glöms ju aldrig ess som Håkan Loob, Mattias Sunneborn,

Ida Sandin, Ann-Ewa Karlsson och Thomas Lökvist, en strålande kvintett ur en diger samling.

POPPIS DISTRIKT!

Det finns mycket mera att föra fram, här ett litet plock ur minnet bara, som visar hur poppis Gotland är som idrottsdistrikt, vilka fantastiska utövare som vuxit upp och kommit fram på "kobben" i Östersjön. Och det lär säkert fortsätta så, tror jag bestämt.

GOD JUL och GOTT NYTT 2009!

TILL SIST...

Vilken tjej!

Gabriella Samuelsson, VIF Gute, kan blicka tillbaka på ett lysande idrottsår. Se här bara:

- ETTA i "Värruse" bland c:a 2 000 löpare.
- ETTA i "Halvmaran" på P 18.
- ETTA i "Lucialoppet" i lördags.

Utöver dessa tre tävlingar har Gabriella en rad framskjutna placeringar i diverse olika lopp, bana som på landsväg, och hon har förbättrat en del distriktsrekord.

Det kommer mera...

Nu slog hon fjolårsvinnaren Linnea Gustafsson, VOK, (årets svenska stjärnskott i orientering) i Lucialoppet, det 27:e i ordningen, och i detta har fem löpare varit med alla 27 åren: Lars-Ulle Gadefors, Tore Pettersson, Leif Johansson, Elis Nilsson samt Bo Ekman.

Gabriella var förvånad, glatt överraskad, över segern, sa till mig innan start: "Jag har varit skadad några veckor, därför inte kunnat träna...". Det skall bli intressant att följa Gabriella i 2009 års löpning.

VM KVAL – FYRA LAG - SM-GULD

VM-kvalen i speedway första maj var ju också höjdpunkter med gräddan av svensk elit och publik i massor, alltid kring c:a 5 000 besökare. Intresset blev ju inte sämre av att Bysarna under sin glansperiod åkte hem fyra SM-guld i lag åren 1971, - 72, - 75 samt 1988. Stort!

Visby Ladies SM-guld i basket 2005 med Susanne Rosengren som stor pådrivare under många år. Stort!

Gabriella, 22-åringen som springer vinner och sätter rekord!

Hon bara springer, springer och springer, helst långa sträckor...

En uthållig tjej som under 2008 kunde redovisa en lysande säsong där det mesta gick hennes väg liksom.

Gabriella Samuelsson, nyss fyllda 22, inledde nyåret med att kombinera skön juledighet med träning på Lanzarote där mamma Jane samtidigt passade på att fira sin 50-årsdag.

– Jag är jättenöjd, men det kunde också ha gått illa. Jag råkade ut för järnbrist, tvingades ta medicin, men känner mig återställd nu så jag har stora förhoppningar på 2009, berättar Gabriella.

Text&foto: Lasseman Larsson

Gabriella Samuelsson avslutade 2008 års löparsäsong på ett direkt lysande sätt:

*ETTA i Lucialoppet!

*ETTA i Nyårslöpet!

I somras sprang hon hem "Våruset" lekande lätt och elegant, var överlägsen, bland ca 2 000 löpare, alla tjejer. Hon gjorde om bedriften när P 18 IK arrangerade en halvmar. Gabriella imponerade då också, lämnade alla konkurrenter på efterkälken, sprang i mål närmast oberörd. Vårtränad tjej!

2008 blev ett fantastiskt friidrottsår för VIF Gute flickan, alltid fräsch och brunbränd. Jag ber henne om en liten fuskklapp vad hon varit med om under fjolåret. Jodå, hon för minsann lite statistik, har gjort så sen intresset för löpning vaknade hösten 2005.

NATIONELLA VINSTER

– Jag minns min första tävling två månader efter att jag börjat träna. Det var i Lu-

cialoppet och jag kom trea. Det tände mig och sen har jag fortsatt och nått skapliga resultat, framförallt på de gotländska tävlingarna. Men i fjol blev det också nationella segrar jag sätter högt värde på, säger hon.

Våruset var en sådan. Man samlades på platsen utanför Visby lasarett (Norra ip kallad). Kändisen Peter Seipen var speaker.

– Han undrade vem jag var, skrattar Gabriella.

Nu vet han till nästa gång Gabriella dyker upp...

2006 och 2007 testade Gabriella sig i Stockholm maraton, en "nätt" sträcka på 42 195 meter. Måltid: 3.35. Ingenting avskräckte tösen från Träkumla att delta i samma lopp även 2007, då i tryckande hetta, 30 grader varmt. Men tiden var närmast densamma – 3.36.

Jag är övertygad om att Gabriella Samuelsson denna gång kommer att krypa ner ett par minuter ytterligare,

På väg... 22-åriga löpartalangen Gabriella Samuelsson från Träkumla hade en lysande säsong 2008, hoppas på ännu bättre i år.

Kallt! Gabriella Samuelsson drar på sig en värmande huvudbonad inför en ny träningsrunda.

strax över tre timmar och 30 minuter.

– Man vill ju alltid förbättra sig, menar hon.

SKEPTISK FRAMTID...

Överbelastningsskador i låret genom att ha sprungit för många mil, problem med underbenen och ena foten gjorde att hon blev lite skeptisk inför framtiden.

– Jag kunde inte stödja på benen, tvingades vila och göra ett uppehåll under tre månader, säger hon.

Inte nog med detta, i maj 2008 fick hon reda på att hon hade stor blodbrist på grund av järnbrist.

– Värdet låg på 72 och man bör ha minst 120-130, så det sig verkligen inte bra ut för mitt idrottsliga utövande.

Järntabletter betydde att Gabriella (vegetarian!) kunde komma igång successivt med träningen igen, kände sig allt bättre, orkade springa längre sträckor. Hon har gott stöd av sin rutinerade tränare Torbjörn Sköldefors som gärna rådfrågas förstas.

Framgångarna kom nu slag i slag. Den 172 cm spensliga tjejen vägande 57 kilo söker sig numera gärna till banlöping där hon testat 5- och 10 000 meter med riktigt bra resultat, ett bevis på att här har svensk löpning kanske en landslagstjej i vardande.

– Det är min förhoppning att förbättra mina tider på båda distanserna som jag nu har gotlandsrekorden i, förklarar hon.

SEXA PÅ JUNIOR-SM

Gabriella kom 9:a på SM över 10 000 meter (37,42), blev sexa i junior-SM på 5 000 meter (18,18), en tid som hon sen kapade till 18.05 ett par veckor senare.

Förresten, vi får inte glömma bort att Gabriella sprang en halvmar i Bålsta i oktober, spurtade i mål som etta på nya distriktsrekordet 1.24,42

Rejäl Pizzameny, Bakad Potatis, Sallader, Pasta, Nacho, Falafel, Kebabmeny, Rullar samt våra smakrika A la Carterätter!

– Men sen blev jag övertränad igen i samma månad, och bara kunnat jogga samt promenera.

I december fick hon ett kvitto på att formen var på väg. Det blev dubbla segrar i Lucialoppet samt Nyårslöpet. Årsfacit: 2008 blev ett riktigt bra år, som därmed betydde ett stipendium på ca 10 000 kronor.

Gabriella Samuelsson pluggar till lärare i Stockholm, har 2,5 år kvar på sin utbildning. En frisk och kry Gabriella har ett stort mål, att nå landslag.

– Island Games siktar jag också in mig på, säger hon.

Mycket "spring i benen" då förstås...

– 5- och 10 000 meter samt även halvmaran, och sen funderar jag på 3 000 meter också.

Hur orkar hon egentligen, man blir ju svettig i pannan bara av att höra henne berättas om framtiden...

Kort sammanfattning: Envis – målmedveten – bestämd – ödmjuk.

RESTAURANG & PIZZERIA

TIGRIS

Stenkumlaväg 49 (bredvid Signalen)

27 77 19

Välkommen till välbesökta Tigris

LÖPARTALANG- EN GABRIELLA SAMUELSSON...

22-åriga Gabriella Samuelsson (bilden) kunde blicka tillbaka på ett mycket framgångsrikt friidrottsår 2008. Hon vann då flera tävlingar, gjorde det på ett imponerande sätt och i ban-

löpning satte hon distriktsrekord på distanserna 5- och 10 000 meter samt halvmaran. Gabriella, studerar till lärare i Stockholm, belönades även med ett stipendium på 10 000 kronor.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

*Århundredets idrottsledare:
EINAR SMITH!

*Århundredets idrottsman:
HÅKAN LOOB!

I mitt tycke två helt självklara val när gotländska idrotten firade sina 100 år med sin egen "Oscarsgala".

Jag har många gånger hyllat Klintehamns-sonen Einar Smith för sina ledargärningar, hans oerhörda betydelse för den gotländska idrotten, som vurmat extra hårt för just friidrotten. Jag har ett flertal gånger skrivit: "Gotlands genom tiderna mest uppskattade ledare". Nu kom ytterligare ett bevis på att jag inte siat fel i mina sportkrönikor.

Jag är också mäktigt stolt att Einar i sitt tacktal nämnde mitt namn, vilket jag fick reda på av Anders "Gutnisk idrott" Mattsson som ringde mig på söndagen. Detta värmdes en idrottsmänniska som intresserat sig för idrott under nära 60 års tid, varit aktiv i en radda idrotter, uppträtt i landskapslaget både i hockey och fotboll, hjälpt olika förbund och klubbar vid jubileumsskrifter, och mycket mera...

FÖLJDE HÅKAN I JVM

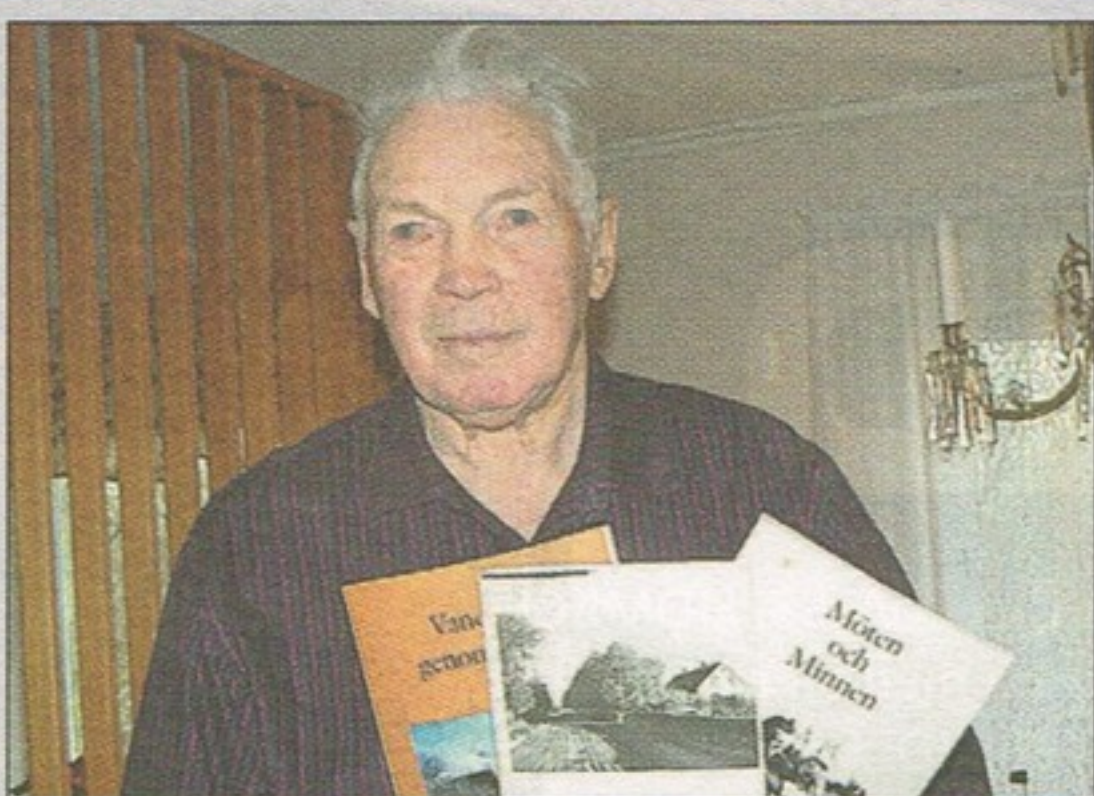
Min förra klackspark handlade uteslutande om Håkan Loob, som nu fick en rättvis belöning, en eminent hockeylirare, en legend som vurmar stenhårt för sitt Färjestads BK. Jag minns väl då jag gjorde sällskap med Håkan från Visby till Karlstad och junior-VM där han kom med som 16:e och sista forward. Jag bodde på samma hotell som svenska "småkronorna", fick träffa dem dagligen. Lycka! En kväll efter en match satt jag tillsammans med hotellchefen då en herre elegant klädd och med en vinröd attachéväska i handen stegade in. Jag blev presenterad, talade om mitt ärende, att jag skulle följa upp Håkan Loob. Mannen öppnade väskan, tog fram FBK:s tygmärke plus en klubbnaal och överlämnade till mig med orden: "Just Håkan är den önskespelare jag vill ha till Färjestad. Lägg ett gott ord...". Alla vet hur det slutade. Mannens namn: CONNY EVENSSON!

Jag blickar tillbaka under alla åren jag sysslat aktivt med idrott, haft ledaruppdrag i SDF, sportjournalist, här ett litet axplock ur MIN EGEN idrottshistoria:

Jag har följt stora lagidrotter på nära håll från en blygsam tillvaro på "korpnivå" närmast till avancemang mot elit, som VIF Gute till allsvenskan i handboll (det största i mina ögon) med "Magen", "Svenna", "Stuxa", "Åkis", Sanny, "Matte", och allt vad dem heter, VIF Gutes fotboll till division 1 med Vladimir Kapustin som den store spelaren, Roma till division 1 i hockey, Visby Ladies (Visby AIK) till elitserien (damligan) i basket med hjältinnan Susanne Rosengren, Endre och Visby IBK i innebandy.

BY SARNA TOG RUBBET

När Bysarna fick sitt efterlängtnade speedwaylag var det efter mina stora påtryckningar via Christer Löfqvist, Ove Södergren och Torbjörn Karlsson

Grattis! Einar Smith blev "Århundredets idrottsledare", ett givet val. Einar har vid sidan av ledarskap även gett ut några böcker.

som fick GMF-ordföranden Per Pettersson att vekna och ge med sig. Vi vet ju vad som sen hände: F y r a (!) SM-guld i lag åren 1971, - 72. - 75 samt 1988. Sistnämnda år skrevs ett stycke svensk speedwayhistoria då Bysarna "sopade rent" i fråga om medaljer: SM-guld i lag, SM-guld i par (Per Jonsson och Tony Olsson), SM-guld individuellt (Per Jonsson), Guld i Svemocupen plus att 80-cc-knattarna med Marcus Andersson i spetsen var bäst i Sverige. Kurre Johansson var ledaren!

Grattis Tony Olsson till förtroendet att nu få jobba med GP-cirkusen ihop med Ole Olsen för att sen ta över helt. Stort! Gotländsk speedway är inte bortglömd, i alla fall inte riksmässigt... Tony är bosatt i Lärbro.

Idén till Lillkorpen i orientering kläcktes i Svaigestugan i samband med ett möte om stora Korpen. Jag och Marie-Louise Karlqvist satte oss ned vid ett bord, spånade om en skoltävling för 3-mannalag som förverkligades. Och snart är det "Krullis cup" i innefotboll för skollag. Tommy Töpel var bollkonsulent på GI, vi kom på den här idén, som förverkligades. "Krullis" var aldrig ordförande i Gotlands fotbollförbund, som någon uttryckt..., utan ordförande i Gotlands idrottsförbund.

BLEV GGN-PARTNER

När Gotland Grand National drogs igång ville Rune Rylander och Per-Ulf Löfqvist ha en samarbetspartner. Jag fick en förfrågan eftersom jag skrev mycket om 2-hjulsåkning, har inte behövt ångra mig för en sekund. GGN

på Tofta blev världens största enduro.

Gotlandsspelen 1962 med Einar Smith var en annan stor grej för mig, plus att få jobba med bandysporten under några fina vintrar, kunde fullfölja dam- samt herrserierna då, skötte serieupplägget, höll i domarsidan, dömde själv 60 procent av matcherna, var med om att iordningsställa bandybanan på Gutavallen, där man lärde sig mycket av legenden David Wulff.

Under en tid redigerade jag GI-info plus att jag stötte Annelie Blixt i Gotlands fotbollförbund med att sälja annonser till GFF-kalendern, här ihop med Rolf Wahlgren.

Att jag vurmade extra hårt för vår kära varpasport betydde bevakning av 40-talet SM i varpa, Stångaspelen under många år förstås, plus att jag under lång tid medverkade i Brunnhages tre idrottsböcker: Idrottsboken - Fotbolls-boken - Ishockeyboken där min uppgift var att beskriva distriktet GOTLAND.

En viss kunnighet om gotländsk idrottshistoria har jag därför samlat på mig, som jag kan skryta med och nu kan dela med mig som styrelsemedlem i Gotlands idrottshistoriska förening...

TILL SIST...

Väntat! Visby Romas hockey behöver inte alls gräva ner sig och känna sig nertryckta. Förlusten borta mot Enköping (6-0) kom inte oväntat direkt. Många hade säkert en ETTA på Längen-kupongen... Det kommer matcher där André Lundholms pojkar inte kan, eller orkar, visa upp samma fokus som man gärna skulle vilja. Reaktionen kommer alltid.

Allettans serieledning försvann, nu är det Enköping som tagit över. Men redan på fredag k a n det ju bli ett övertagande då man möter Arlanda (seriens jumbo) på hemmais. Visby Roma har visat sig ruggigt hemmastarka. är laget man snackar om på idrotts-Gotland just nu.

I Enköping (föll i allsvenska

kvalet mot Troja/Ljungby förra säsongen) finns numera två gutar: Andreaz Persson samt Arvid Larsson. Båda är i stort givna, där Andreaz, 26, är den mest rutinerade och en nyckelspelare i Enköping. Visby-killen är ofta i topp i poängligorna, gjorde ett mål och assisterade till ett mot Visby Roma i söndags.

Visby Ladies är närmast slutspel, bör vara bland de åtta bästa även om helgen som gick blev riktigt tung med två förluster. Endre är på jakt efter slutspel, har det mera besvärligt och Visby IBK i ettan verkar stabilisera sitt spel alltmer, tråkigt dock att man tappat lite poäng onödigt där man haft bra ledningar, annars med i toppfajten.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotland går miste om SM-et i bordtennis! Anledning: Södervärnshallens belysning är för dålig!

"Vi brydde oss inte ens om att söka värdskapet för SM genom den usla belysningen. Tråkigt förstås, men så här är det...".

Lasse Wahnström, ordförande i Gotlands bordtennisförbund och med 20-talet år bakom sig som ledare för Levide IF hade gärna sett att man fått arrangera, och samtidigt fått visa upp hela svenska eliten med Jörgen Persson i spetsen. Lasse & Co i förbundsstyrelsen visste att man skulle fått nobben till ett SM som annars kunde bli verklighet på Gotland nästa år. I år avgörs SM-et i Göteborg.

Det är högst beklagligt att Visby ännu inte har löst lokalfrågan utan fortfarande håller på med elitidrott i en skamfilad gymnastiksal på Södervärn kallad Södervärnshallen.

SPELAR PÅ DISPENS!

Undrar förresten hur länge Endre IF får dispens för att spela sina hemmamatcher i nämnda lokal. Vad händer om det blir tvärstopp, att då tvingas spela alla (!) sina matcher på fastlandet, något som höll på att inträffa då VIF Gute var i allsvenskan i handboll.

Södervärnshallen har varit hett stoff under många år, men ännu

Lasse Wahnström, ordförande i Gotlands bordtennisförbund, hängiven ledare för Levide IF under 20-talet år, tycker det är beklagligt att man inte har lokaler som kan ta emot SM.

har ingenting gjorts. Idrotten vill ha en multihall med rätta mått för att bedriva elitidrott, men det tycks fortfarande som om man inte skulle vinna gehör hos de som bestämmer. Tydligt att Gotlands kommun inte prioriterar idrotten speciellt högt, något som den verkligen gjort sig förtjänt av.

Det var ex-guten och pingisfantasten "Pege" Pettersson som väckte tanken om ett SM i Visby. Hans goda kontakter inom svensk pingis och erfarenhet från aktivt spel samt även arrangörmässigt (med i staben när Sverige arrangerade VM i

Kungliga hallen, Stockholm, 1957) fick honom att ta kontakt med vännen Walter Rönmark, ordförande i Svenska bordtennisförbundet. Han bad "Pege", 75 och med 60-årig erfarenhet av pingis, att hålla kontakt med Gotland i frågan, lyssna och se vad det kunde mynna ut i.

EN PRÄKTIG SKANDAL

Lokalfrågan då, jo det fanns två alternativ: 1. Södervärnshallen, 2. Visby ishall. Det finns vissa bestämmelser som att SM-arenan skall rymma tillräckligt med antal bord, att det ges utrymmen mellan bord och "hagar" som

ramar in spelytan, därtill måste det finnas restaurang som kan serva SM-spelarna. Ingenting av det nämnda kunde Visby erbjuda, därmed föll allt platt till marken...

Jag förstår att öns bordtennis, förbund, klubbar, ledare och spelare känner misströstan över att inte kunna få stå som värd för ett svenskt mästerskap i en sport som Gotland aldrig haft tidigare, men där distrikten ute i landet har fina och ändamålsenliga lokaler att erbjuda.

Okej, här har avgjorts landskamp, den senaste mellan Sverige och Tyskland, men även då knorrades det över belysningen. Ingenting har dock hänt!

Ett SM hade betytt sköna slantar för arrangören, liksom att Gotlands näringsliv fått ett extra lyft, men allt försvann världens väg... Det här är ju en ren skandal och sämsta tänkbara PR för pingissporten i stort, Gotland i synnerhet som idrottsdistrikt.

HOLMÖ OCH "RONE SIV"...

Jag tänker tillbaka på alla inhemska tävlingar som varit, många gånger i undermåliga lokaler. Jag blickar också bakåt i tiden och kan konstatera att det fostrats duktiga spelare här, som sen flyttat från ön för att utvecklas vidare till elitspelare på fastlandet. Siv "Rone-Siv" Petersson

blev flerfaldig mästarrinna på fastlandet, Kent Nilsson utvecklade också sitt kunnande, fick resa med landslag till Kina och vann matcher, och på ledarsidan minns jag Lasse Holmö som blev förbundskapten under Hasse Alsér-tiden liksom att Börje Karlsson rest världen över och utbildat domare, hade vid sin sida självaste världsmästaren Ichiro Ogimura.

Jag tror att många med mig, idrottsrörelsen inte minst, vädjar

om en ändamålsenlig idrottshall för våra inneidrotter med rätta måtten. De befintliga lokalerna står nu och faller sönder och samman, och det blir ju idrotten knappast bättre av. Lös problemet! NU!

TILL SIST...

Endre äventyrar plötsligt sin slutspelsplats i elitserien i innebandy. En futtig poäng av sex borta förra helgen var en klar miss. Nu skall räddningen bli de hemmamatcher som återstår i grundserien. Endre har 32 poäng, jagas av Dalen 31 och Mora 30, båda lagen har en match mindre spelad. Puh – det kan bli besvärligt, men jag tror och hoppas på en plats bland de åtta.

Visby Roma är, som jag befarat, slitet nu efter en kanonsäsong. Inför slutspurt är allt möjligt, att vara bland de två, eller sämst trea. Nyköping (7-2-vinsten mot toppgänget Valbo i lördags kom överraskande), är nu på krigsstigen, fyra

poäng efter Visby Roma med en match mindre spelad. Det kan bli en rasande och "grym" avslutning med kvartetten Enköping 25 poäng, Valbo 24, Visby Roma 22 och Nyköping 18.

I Enköping är den store lille matchvinnaren Visby-kille, heter Andreaz Persson och är 26 år. I helgens 3-2-match mot Arboga klev Andreaz fram som matchbäst. Han kvitterade till 2-2, avgjorde sen på straffslag till 3-2 och därmed gick Enköping till serieledning. I går spelade man en liten seriefinal mot Valbo hemma, men tidig pressläggning förhindrade oss att få med resultatet.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Nu har det hänt!

En gotlänning har gjort mål i elitserien i bandy för Hammarby.

Namn: Mikael Jacobsson, 18.

Mig veterligt har ingen gotlänning gjort mål i elitserien i bandy tidigare, få, om ens någon, har väl ens fått spela bandy på elitnivå i stil med Mikael Jacobsson.

Jag har skrivit om Mikael Jacobsson tidigare, att han imponerat på "Bajens" ledning, funnit vägen in i pojklandslag, nu i A-truppen.

Jag kollar varje kväll på text-TV hur matcher i olika sporter går. När Hammarby lirar bandy, då kollar jag lite extra på vilka målskyttarna är. Förra veckan spelade Hammarby borta mot Motala och vann med 8-3. Mikael fick göra inhopp och spelade en kvart. I 79:e minuten kom den historiska fullträffen för honom i gröna Bajen-tröjan, den första för honom själv som elitspelare, och den första av en gotlänning. Jubel!

PAPPA OCH "BERRA" GREEN

Jag ringde för att kolla med pappa "Danne" Jacobsson som har ett förflutet med både bandy (ihop med "Berra" Green i Hemse BK), fotboll för moderklubben Fardhem, sen i Visby AIK, Färösund och FG 86. Danne har också lirat hockey med Eksta och Sudrets

HC. Och visst var det sonen som gjort mål efter ett frislåg där han kom loss, blev fri med Motala-målvakten och "vispade" in det omtalade "nystanet".

"För jäkligt också att man inte var på plats vid detta tillfälle, brukar annars inte missa Mickes matcher...", säger Danne.

Nu är isen alltså bruten, och det lär bli mera speltid efterhand för Micke Jacobsson som utvecklas i rätt riktning. Han får nu också bra matchning med Hammarbys talanger i division 1 där man för en tid sen besegrade Helenelund tvåsiffrigt och Micke gjorde tre mål och assisterade till två. Han marknadsför sig själv på bästa sätt – i matcherna! Han är också med i juniorlandslagstruppen och Hammarby leder juniorserien. Här finns rekrytering till det härliga bandygänget som har Zinkensdamm som hemmaarena.

10 000 KRONOR FÖR TRÖJAN...

Ex-gutarna Jacobsson har inte bara Mikael man kollar på i idrottsliga sammanhang. Äldre brorsan Robin, 22, spelar med framgång hockey för Tingsryd, som just nu leder Allettan, på väg mot play-off, rentav allsvenskan vad det lider. Tingsryd har haft flera spelare från Gotland genom åren, bland annat Torgny Bendelin som var först spelare därefter

Mikael Jacobsson, 18, här med pappa Dan, gutar som lämnade Gotland för Stockholm, har samma intresse: SPORT!

tränare. "Danne" och "Toggan" känner varandra väl...

102 kilo tunge Robin spelar back, får mycket speltid, tillhör de bättre spelarna, är helt ordinarie. En kul grej var förresten då Tingsryd hade auktion där spelartröjor köptes upp av intresserade. Robins tröja auktioneras bort för 10 000 kronor – den dyraste av alla!

Nu har vi ju ingen bandy på Gotland längre, har lagts på – IS... Förr hade vi bra vintrar, därmed också mycket bandy, inte minst på huvudarenan Gutavallen. Men det spelades också bandy på Bogevisken och Klinreviken, i Vamlingbo, på Svaide

vät samt Roma-bassängerna. Vill också minnas att det spelades bandy i Märgelgropen vid Visby hamns närhet...

BÖRJE SVENSSON OCH KALLE TELL...

Vem minns inte skickliga spelare som Börje Svensson i Roma och Kalle Tell i Visby AIK, två ur högen, båda hit från fastlandet. I takt med stora och fina isytor ämnade för bandy blev det också bra snurr på ungdomsverksamheten. Den vägen kom det fram många skickliga spelare, typ Kurre Ljunggren, Lasse Edman, Olle Widén, Göran Nyqvist, Göran Nährström, Stefan Hallbom. På den tiden dubblerade

man mycket med bandy och hockey.

I början av 1950-talet lyckades IF Gute fotboll få hit Gunnar Öqvist. Han hade ett förflutet i Lesjöfors, flyttade till Stockholm och blev allsvensk i bandy och fotboll för AIK samma säsong. Gunnar skapade den fotbollskultur som blev Visby-lagets adelsmärke. Jag kommer ihåg hans taktik i en DM-final i fotboll mot Othem 1953 ("Henna"

Karlsson var centralgestalt i norrgänget). Gunnar ville förbrylla för motståndarna och låta spelarna i egna laget skifta platser under matchens gång. Resultat: 8-1 till Gute!

TILL SIST...

INSTÄLLT! VIF Gutes talangfulla handbollsspelare i division 4 hade sett framemot att få spela seriematch mot Haninge i lördags. Att få visa upp sig hemma inför familjen och kompisar är förstås lycka, i synnerhet när killarna är så duktiga. Men någon match blev det aldrig. Ingemar Törnqvist, stor pådrivare som ledare i Visbyklubben, fick förklaring: "Vi kan inte avvara två dagar för matchen på Gotland..." Oj så ynkligt! Övernattning är väl inte alltför ovanligt kan tyckas... Det här med att lag uteblir för matcher på Gotland har vi vant oss vid under många år. Man skyller på det ena och det andra där det mestadels tycks handla om – ekonomi! Man tänker inte på hur

många resor lagen från Gotland måste göra för att spela i nationellt seriesystem och den vägen utvecklas.

VIF Gute hade annonserat om matchen, säkert haft andra omkostnader också. Råd: Skicka räkning till Haninge!

RÄTTELSE! I mitt reportage om Peter "Limpan" Lindström blev det i hastigheten fel. "Limpan" är ordförande i Roma Hockey. Hans motsvarighet i Visby Roma Hockey heter Patric Hederstedt. Båda jobbar för samma mål, att höja öns standard på hockey, och visst är man på mycket god väg.

"P & P" (Peter och Patric) gläds över utvecklingen. Tyvärr verkar Visby Roma en aning slitet nu, hoppas trenden vänder nu när man har Väsby hemma i morgon. I Visby är man svårslaget, obesekrat i Allettan så här långt.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Man blir aldrig för gammal att bli idrottsledare!

Nisse Engström fyller 84 år i augusti. Nu är han anrika IF Varpas ordförande. Tänka sig! Och är man en hängiven medlem, då gör man allt för sin klubb som han tillhört sen 1943, alltså i hela 66 år.

Visby-klubben bildades 26 september 1909, firar nu alltså 100-årsjubileum. IF Varpa, eller "I V" som man också kallas, var en gång i tiden en av Gotlands (världens...) starkaste varpaföreningar ihop med Roma IF. Men det är inte längre så. Kastare har "tacklat av" eller bytt till andra föreningar, men helt urholkat är klubben inte. Och Rävågen är fortfarande deras säte. Det är där man har sin klubbstuga, sin fina varpaplan och på söndag arrangerar man DM-et i parvarpa – "IV-mixen" kallad.

TVÅ ELDSJÄLAR

Regnet hänger i luften när jag bilar genom skogen och in till IF Varpas "hem". Jag har bestämt träff med Nisse Engström och Lars-Åke Olsson (32 år i klubben – 26 år i styrelsen, 20 år som ordförande) två verkliga eldsjäljar som inte räds att hjälpa till då man arrangerar tävlingar. Duon har totalt 98 år i klubben! Båda har detta med aktiv varpakastning gemensamt, därtill i två klubbar: Fole IF samt IF Varpa.

Vid senaste årsmötet ville Lars-Åke Olsson ta något sabbatsår från ordförandeskapet och då bads

Två eldsjäljar i 100-årsjubilerande IF Varpa, Nisse Engström, 83 och Lars-Åke Olsson, 62. De har tillsammans 98 år i Visby-klubben.

Nisse Engström att ta över. "Vad gör man inte för sin klubb...?" Jag får veta att Nisse varit ordförande vid två olika perioder tidigare, nu alltså den tredje och lika många gånger har han varit tävlingsledare när IF Varpa arrangerat SM.

IF Varpa kan blicka tillbaka och konstatera att man varit mycket framgångsrika under många år. Det är åtskilligt av mästerskaps-tecken och annat som kastare i klubben "dragit hem", och bevis för detta finns i stugan. Hoppas nu bara att det inte görs några inbrott och att den fina prissamlingen förstörs, som faktiskt hänt en del andra föreningar och deras klubbstugor som legat lite avsidet.

Det fullkomligt dräller av profiler i Visby-föreningen, som varit

aktiva och som villigt och ideellt tagit på sig ledarskap i styrelsen under de 100 verksamhetsåren. Men det är blygsamt med kastare just nu. "Jag minns ett tillfälle då vi hade 72 licensierade kastare med i ett klubbmästerskap", berättar Nisse.

SÄLLSKAP AV WIBLE...

Nu har man 37, mycket tack vare att Wible stenvarpasällskap med Gunnar Söderholm som den store pådrivaren ingår i den "dubbla föreningen". Unikt väl...?

IF Varpa blev en familjär angelägenhet där de två största varpafamiljerna är Engströms och Stenbergs. Sven G. Engström kunde glädjas över skickliga söner där "Gugge" Engström var den

störste, förmodligen den främste i klubbens historia faktiskt. "Gugge" kastade hem nio JSM-guld och lyckades passera dusinet vad gäller senior- SM-guld. Att han sen lockade till sig Färötösen "Madde" (född Östergren) från lillön till storön gjorde inte saken sämre direkt. Sonen "Jocke" nämns som en av de verkligt stora inom varpasporten.

1978 blev "Maddes" stora SM på hemmamarken i Rävågen. Det blev fyra av fem SM-titlar den gången, fattades bara par, där utkastad av maken "Gugge" med Inga Wallin. Slakten värst! Syskonen Ulla Gahnström och Janne Karlsson från Väskinde tog mästerskapet.

VÄLKÄNDA STENBERGS

Lars-Oskar Stenberg med fru Barbro och döttrarna Marie och Ann blev en annan familj som alltid fanns i prislustornas topp, och så blev det även när de bytte IF Varpa för Bara IF. Jo, förresten, vid ett SM hände det skojiga att Marie och Ann gick till final i par och deras medtävlare var också två syskon, Martin och Kåge Hansson. "Det spelar ingen roll vilka som vinner i dag", menade papporna Lars-Oskar och Karl-Johan. Klubben var Bara.

Jag fick min första kontakt med varpa på Brömsebroväg (Solgårdar kallat) där jag växte upp. Där fanns en riktig hejare på att kasta varpa: Helge Nyberg! Han fick ofta besök av de skickliga Netzelbröderna Harry och Georg. De

tränade tills mörkrets inbrott och där stod man ofta med fotbollen under armen och imponerades. 1950 tog Helge hem SM-guldet i centimeter (256 cm – mästerskapsrekord) i Stockholm.

Nisse Engström och Lars-Åke Olsson har också meriter, mest i DM där Nisse är stolt över att en gång slagit "Gusten" Hederstedt i individuell kula och Lars-Åke skrällde till rejält vid ett blåstigt DM i Vallstena 1997, gick till final och kastade ut "Bamse" Petersson, Garda i två raka kulor.

Nisse och Lars-Åke ser med viss oro på varpans utveckling. Risken att den skall dö ut helt får vi synnerligen inte tro skall inträffa. En uppåtgående trend vore toppen för vår gutniska idrott.

TILL SIST...

Imponerande! Tony Mattssons FC Gute "piskade till" Hammarby TFF med klara 3-0, ett "Bajen" som kom hit utan förlust och mötte ett Visby-lag utan förlust på Gutavallen. Nollan man minst av allt skulle spräckas var Hammarbys. Den sprack! Att en "Bajen-spelare" sen visar sitt missnöje efteråt och närmast hoppar på en motståndare på väg till omklädningsrummet tyder på: Dålig förlorare!

Visby-lagets fysik var överlägsen, och den här skalpen gör att man nu kommer att klättra i tvåans tabell. Jag har tippat topp tre eller fyra, som kan bli bättre än så. Serieseger, tjaa varför inte... Laget är rutinerat och fysiskt starkt och man vinner utan Kaj Andersson. Styrka det!

VM-kval: Sverige-Danmark 0-1. Man vinner inga matcher utan ett fungerande mittfält med konstruktiva spelare, ja

en vettig taktik över huvud taget. Spel utan bredd och djup ger inga framgångar. Och varför inte låta Zlatan, skyttekungen i Italien, lägga straffen? Vilken miss!

Sverige är vid en vändpunkt. Nu måste man plocka bort en del "mätta" proffsspelare, som lever på sitt namn, och i stället spela in yngre och hungriga för-mågor typ bröderna Viktor och Rasmus Elm från Kalmar FF, liksom välspejaren Sebastian Larsson. I startelvan! Försvaret sviktar, mittfältet hänger mest i luften och anfallet ges aldrig det rätta understödet, undra på att Lars Lagerbäcks pojkar bara mäktat med två ynka mål på fem VM-kvalfajter.

Ny förbundskapten, ny assisterande, bygg ett svenskt landslag i fotboll för framtiden. Dags omgående nu när VM-slutspelet i Sydafrika 2010 tycks vara avlagt.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

BYGG VID OSKARSSTENEN!

Arenahall på södra Hällarna! Det tycks bli strid om placeringen. Jag, och många flera inom idrotten, vill helst att den placeras på P 18-området där man ju redan har en del fina anläggningar som fotbollsplaner, innebandyhall, gymnastiksal, skjutbanor... Fortsätt bygg vidare på detta så att Gotland får ett riktigt idrottscentrum med en ändamålsenlig idrotts-hall. Varför inte på andra sidan söder om Oskarsstenen förresten? Där skulle det väl närmast vara idealiskt, plus bra parkeringsmöjligheter.

Det lär bli en demokratisk process som man läst i tidningarna: Folkomröstning!

Tony Mattsson, FC Gutes tränare, har nu medgång med sitt division 2-lag som vunnit fyra raka och har målskillnaden 10-1.

FC Gute – nu formstarkast i serien!

Tony Mattsson och spelarna har nu all anledning att jubla. Visby-laget, som hade oflyt i serieupp-takten, har nu medgång i spelet. Det fullkomligen lyser om laget. Ett självspelande piano verkar det med lyckosamme tränaren Tony vid tangenterna.

De senaste fyra matcherna säger allt om vilken kvalitet laget håller: 4-0 – 2-1 – 3-0 – 1-0!

10-1 och maximala 12 poäng ger en klar vink om vad vi kan förvänta oss i höst, men först skall två matcher klaras av innan som-maruppehållet. Det kan bli sex poäng till för ett lag som ännu inte förlorat på Gutavallen.

JAGAR ETT KOPPEL

Gute är alltså på krigsstigen, jagar ett koppel med trion Hammarby, Värmbol och Akropolis som alla har 22 poäng. Tonys lirare har 15 poäng, och det kan gå rasande snabbt om man fortsätter göra mål, att Jakob Gardell håller tätt bakåt, att man vinner. Nu tar alla FC Gute på allvar. Respekten ökar!

Expressens spelexpert Eskil Hellberg hade förvarnat om Gute i sitt spel i söndags, att Kaj Andersson skulle vara tillbaka efter avstängning. 2,85 på FC Gute (1,70 på Enskede) lät lockande, bara att hämta sin Långenkupong och fylla i. Jag valde en "sexling", började med en tvåa på FC Gute, sen fem ettor: Assyriska, Mjällby, Qviding, Forward och Husqvarna. Oddset var 31,44, på min spelade 50-lapp hade jag

fått 1 572 kronor. Men inga extra midsommarpengar dock eftersom jag "stupade" på Qviding (1-3 mot Trollhättan). Bara fem rätt...

Kaj Andersson blev alltså matchvinnare i 1-0-matchen där allt stod och vägde i slutet av andra halvlek, men nu har man lite tur och medgång, och fortsätter det så här, ja då blir höstomgången rasande intressant. Och i takt med segrar och klättring i tabellen, då blir nyfikenheten större och publiken strömmar till.

ETT SPELANDE LAG...

Jag efterlyste i början att Gute skulle frångå allt långsparkande och i stället bli ett mera spelande lag (Barcelona ett lysande exempel...), det tycks ju ha blivit så. Ett stort plus är också att laget är fysiskt starkt rustat med robusta spelare i de olika lagdelarna, lägg

därtill rutin från division 1-spel och vi kanske närmar oss en plats i ettan igen, en återkomst som vore välkommen i så fall. Näväl, nu får Tony Mattsson och hans mannar lite arbetsro och vi i media tar fram de positiva bitarna.

Jag var i Hangvar för en dryg vecka sen, träffade ordföranden Tony "Toja" Johansson och sen droppade spelarna in för match mot Dalhem (seger 5-4). De hade synpunkter på FC Copa, om de borde spela i högsta inhemska serien. Okej, ha synpunkter är väl inte fel, men här har ju Vladimir Kapustin & Co spelat sig till den här positionen. Det är en samling rutinerade spelare med division 1-bakgrund som nu har roligt med sin fotboll, där seriositeten väl inte är den allra bästa, att man inte tränar lika hårt som förr, mest träffs och har lattjo för att

hålla ihop ett kompisgäng. Och det har räckt långt, nu vinst över Färösund med 3-2 senast.

"VLADI" 49 HÅLLER STILEN

Vladimir Kapustin håller ännu stilen. Mot Färösund gjorde han två av de tre målen. Matchvinnare! "Vladi" (Gotlands genom tiderna bästa fotbollsspelare) är 49 (!) år. Men dominerar! Är detta bevis på var gotländsk fotboll står i dag?

Jag var i Umeå 1994 när VIF Gute spelade sin historiska division 1-match. "Vladi" var lagkapten, morsade på Umeås kapten Steve Galloway. Jag passade på att ta bilder. Nu 15 år senare skall Galloway träna Djurgården sen man gett Zoran Lukic kicken. Nu får Galloway åter ha Andrée Jeggertz vid sin sida, två som hjälpt varandra i Umeås starka damlag med Marta och Hanna Ljungberg. Om det blir ett lyft för Djurgården återstår att se, men det kan ju knappast bli sämre än vad våren gett för allsvenskarna.

ORO MED DAMBASKET...

Har vi något gotländskt damlag i basket i elitserien kommande säsong? Hur är det egentligen ställt med Visby Ladies? Får dem ihop något lag? Jag har hört det snackats, och läst om oron. Men det verkar vara något på gång, att det löser sig med tränare, att nästa bit blir att fixa med spelare. Många har försvunnit, och man letar vidare, mest spelare utomlands.

Ettårskontrakt är aldrig lyckat, har det visat sig. Jag diskuterade detta med Paul "Dino" Larsson

vid ett tillfälle. Han kunde ju bara hålla med. Flerårskontrakt (minst två år) ger någorlunda trygghet. De senaste åren med Ladies har varit rena balansgången på slaklina och i takt med detta har målsättningar inte kunnat uppnås.

Jag minns hur det var med VIF Gutes handboll i allsvenskan. Man glömde bort ungdomssidan och helt plötsligt stod man där utan spelare och dalade i seriesystemet. Nu på väg, visst, men det lär ta tid. Ladies har också problem med att nyrekrytera. De man fått fram har tränat flitigt men inte utvecklats genom för lite matchning, någon minut hit och dit bara. Det är många som tröttnat och lagt av. Nu är det mest "konstgjord andning" med öns dambasket...

TILL SIST...

En miljard kronor!

De stora diskussionerna den senaste tiden har gällt fotbollsspelaren Christiano Ronaldos övergång från Manchester United till Real Madrid. Övergångssumman fick många att tappa hakan närmast. Var skall det här sluta? Okej att riktigt bra spelare får hög lön av sina proffsklubbar, men EN MILJARD KRONOR...

I Sverige köps och säljs det också, dock inte med några fantasisummor (näja...), men en del klubbar köper spelare utan att ha tillräcklig ekonomi, är på ruinens brant, blir konkurshotade. Det köps utifrån och de egna förmågorna glöms många gånger bort. I framtiden är det nog viktigt att man jobbar efter "Göteborgsmodellen"

och får fram talanger ur egna leden, i annat fall har vi snart inget klokt landslag att ställa på benen.

På tal om pengar så minns jag speciellt ett tillfälle då jag gjorde "lumpen" på P1G 1960. En spelare i Gute kunde inte resa med till en seriematch i Stockholm. Jag fick chansen, men hade vaktjänstgöring som jag måste "trolla" bort. Jo, jag fick en kille att hoppa in lördags-söndag mot ersättning av 20 kronor. Jag "pröjsade" killen, fick inget från föreningen, hade 27 kronor och 50 öre var 14:e dag...

Jag var dock glad över att få spela i A-laget, räckte för mig, dessutom vann vi matchen. Tiderna förändras!

Föreningslivet i centrum

"Toja" leder Hangvars SK - den stora idrottsfamiljen

Föreningslivet i centrum! Tony "Toja" Johansson, 45, Hangvars ordförande, är stolt över att leda föreningen på norra Gotland.

- Vi arbetar som en stor familj, och det fungerar jättebra som jag ser det, menar "Toja".

En liten glänta i skogen blev HSK:s definitiva träffpunkt. Där samlas och trivs man, utbyter erfarenhet och jobbar för framtiden med sin idrottsförening. Idrottsplatsens namn: Skogsgläntan! Självklart! Träffande!

Text & Foto:
Lasseman Larsson

Tony "Toja" Johansson är ordförande i Hangvars SK, en klubb där alla ställer upp för sin förening.

Fina gräsplaner

Hangvar har två fina och välskötta gräsplaner att utöva sin fotboll på. Man har ett A-lag i fyran, ett damlag i fyran ihop med VSB och Graip samt ett reservlag ihop med sockenkompisen Kappelshamn där "Berra" Sandström är en allt-i-allo-ledare. Hur länge han nu orkar hålla på som han gör...? Guld värd! Prestigen mellan de två tycks ha släppts...

Jag träffade Tony Johansson förra tisdagen. Ett par timmar senare står han tillsammans med "materialar'n" Lasse Kahlbom i entrén och hälsar publik välkommen, hoppas på bra match av "de sina". Hangvar har hemmamatch mot Dalhem i Allgotländskan (fyran) och man har bestämt sig: "Seger, inget annat räknas...". Det blev 5-4-vinst!

- Vi har riktigt flyt just nu med vår fotboll, och bortavinsten mot Fårösund med förkrossande 7-1 tyder ju på att vi har ett bra lag, säger "Toja". Tränaren "Jocke" Lundin och lagledaren Henrik "Henna" Johansson kollar laguppställningen, och snart har man den i handen.

"Nenne" från början

Mitt emot mig sitter en av många eldsjälar i Hangvar: Sven-Olof "Nenne" Kahlbom. Han var med när klubben bildades 1973. Klubbtrogen kille!

- Det är alltså 36 år sen. Jag var kassör i 20-talet år innan Irene Engström tog över. Nu heter kassören Anette Sandelin, förklarar "Nenne".

Han och "Toja" minns i synnerhet 1988. Hangvar blev tvåa i högsta Gotlands-serien efter FG 86 och avancerade till den delade division 4-serien mellan Uppland och Gotland. Det blev tufft.

- Vi var uppe och vände neråt igen, säger "Toja".

Likadant blev det med vårt damlag som jag skötte. Det blev ett lite för stort steg att komma från seriespel på Gotland till division 3 på fastlandet, säger "Nenne".

"Toja" minns!

"Toja" berättar ett par fotbollsminnen han inte "suddar" ut i första taget:

- När vi slog VIF Gute med 3-2 i seriespel 1982, riktigt roligt, och oväntat. Men sen minns man då vi i fastlandsspelet besegrade Knivsta med 2-1, ett lag som då ledde serien och jag lyckades faktiskt göra ett av målen.

I den stora HSK-familjen med ca 200 medlemmar ser man ofta namnet Johansson i laguppställningarna. Här finns tre trotjänare, tre bröder, som "Henna", Fredrik och Sigge, förresten, vi får inte glömma att syrran Irene (gift Engström) varit kassör, är numera sekreterare i klubben.

- Vi har spelat i HSK:s A-lag tillsammans i många matcher under årens lopp, säger "Henna".

Fredrik störst

A-lagsspelarna börjar nu samlas, droppar in efterhand. Jag slänger ut frågan vem

som varit Hangvars bästa lirare genom tiderna. Svaret kommer blixtnabbt: Fredrik Johansson! Bara hålla med. Jag minns när han värvades till VIF Gute och var riktigt bra. Vi skall också komma ihåg att man haft en målvakt, Björn Engström, som fick GA-bollen 1982,

och var på vippen att få göra allsvensk debut för Örebro SK på Råsunda. En sjukdom förstörde dock.

Matchdags! Sigge Johansson pumpar matchbollar inför fajten mot Dalhem, seger 5-4.

Hur fixas nu ekonomin i en tid där sponsorer tycks bli färre och färre?

- Olle Björklund sköter sponsorbitten, gör det förbaskat bra, och sen är vi jättegglada över att Johan "Bilhandlar'n" Bengtsson stöttar oss, är vår huvudsponsor, säger Tony "Toja" Johansson. Bingo-verksamheten är också livsviktig för Hangvars SK. Man kommer att ha bil-Bingo från 28 juni och sex söndagar framåt under sommaren.

Olyckan i Hejdeby...

"Toja" är lite "utbölning" faktiskt, är från Slite, har lirat boll, har varit förbundsdomare, men fick lägga av efter en olyckshändelse i Hejdeby 1999. Nu i ledarroll i Hangvar-familjen där alla ställer upp, där alla är lika viktiga.

Två HSK-spelare, Olle Lindstedt och Jonathan Bogren handplockades av FC Gute i fjol. Olle har vänt hemåt, men Jonathan spelar kvar och lånas in av Hangvar, som mot Dalhem i 5-4-matchen där han blev fyramålsskytt. Hangvars styrelse ser ut så här: Tony Johansson ordförande, Johan Bengtsson vice ordförande, Irene Engström sekreterare, Anette Sandelin kassör, Olle Björklund, Lasse Kahlbom, "Nenne" Kahlbom och Henrik Johansson är ledamöter, Susanne Hedlund samt Sigge Johansson är suppleanter.

Hur skall laget komponeras? Tränaren "Jocke" Lundin och lagledaren "Henna" Johansson diskuterar inför mötet med Dalhem.

Trotjänare! "Nenne" Kahlbom och Fredrik Johansson är två namn man gärna förknippar med Hangvars SK.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Sex matcher, sex förluster, 422-510 i målskillnad och NOLL POÄNG!

Se där Visby Ladies urusla facit i SM-slutspelets kvartsfinal i basket. Jag påstår genast, efter att ha följt först Visby AIK sen Ladies från början, att: Det här är Visby-klubbens sämsta säsong tidigare. Och nu är det många som undrar: "Vad händer nästkommande säsong...?"

Det blev för övrigt en mycket dyster gotländsk idrottshelg över huvud taget med närapå idel tunga bakslag, se här:

*FREDAG: Sudrets HC ur division 2 i hockey.

*LÖRDAG: Endre åkte ur SM-slutspelet i innebandy efter 6-8 mot Falun – totalt 9-15 i två matcher.

*SÖNDAG: Visby Ladies åkte på nytt nederlag, sist i serien. Fiasko!

När man slog upp våra inhemska tidningar i måndags fanns det inte mycket att gotta sig åt, bara eländes elände...

0-10 OCH 2-9 I KVAL!

Två gotländska lag kvalade i innebandy, Hansa Hoburgs damer och Östergarns herrar. Stordingel i bägge fallen: 0-10 respektive 2-9. Säger allt! Lagen skall nog nöja sig med spel inhemskt på Gotland...

Glädjande att IK Pärlan i alla fall lyckades vinna en av sina två bortamatcher i bowling, därmed kan hoppas på att förlänga

Charmigt! Endre tycks ha tryggat återväxten med tanke på den här trevliga bilden med spelare och nya unga förmågor. Foto: Lasseman Larsson

spelet i elitserien nästkommande säsong.

Cupspelet i fotboll för herrar (Dalhem) och damer (Dalhem/P18) gick också kända åt skogen. Ur cupen direkt!

När man läser tidningarna så rabblas det upp bortförklaringar hit och dit från spelare och ledare, där bara någon enstaka kan erkänna: Vi föll mot ett bättre lag!

Det tycks förresten som om gotländsk idrott tappar mark alltmer gentemot nationellt motstånd vilket förstås inte är bra, riktigt illavarslande. Hur framtiden blir med lag som inte

lyckats återstår att se. När en säsong blir tung brukar det få följdverkningar både vad gäller ledare som spelare.

DAGS FÖR RAKNING!

Bort med skäggen nu! Det har ju blivit omätligt populärt att inte raka sig förrän man förlorat och åkt väck från slutspel. Nu fick Harald Hoffman & Co i Endres manliga ledarstab göra sig rena i lördags kväll, se lite mera mänskliga ut igen. I slutspelet i hockey växer och frodas skägget på spelarna i de fyra kvarvarande lagen mer och mer. I nuläget ser Färjestad starkast ut

och det lär bli en ny SM-final för Håkan Loobs "sorkar". Motståndare: HV 71 eller Frölunda.

Jag såg först Endre förlora TV-matchen (gjorde en bra match till 75 procent), jag var nyfiken på returen, trodde bergsäkert att: Nu grejar man 1-1 i matcher och får en ny chans om en SM-semibjett. Men det blev en ny tung uppförsbacke liknande denna mot Falun borta, där 1-1 snabbt förvandlades

till 5-1 genom fyra raka hemmamål i mittenperioden. Nu gjorde

Falun om samma bedrift i bortahall, 4-0 direkt i första perioden. Aha, tänkte vi 980 i hallen, nu är det kört. Men vad hände, jo Endre samlade ihop sig, kom tillbaka, hade 5-5, men ett par förargliga misstag förstörde ett avgörande. Lite tröst dock, man slapp ännu ett drygt ekonomiskt utlägg genom en andra resa till Dalarna, pengar som nu blir en grundplåt inför kommande säsong. Alltid något...

IHÅLIGT FÖRSVAR

Endres försvarsspel har diskuterats flitigt. Någon skärpning syntes inte till i dubbla möten

med Falun. Det bjuds för flott. På en träning förra veckan satt en finsk landslagsback på läktaren, kanske kan det bli tal om en övergång. Klart att försvarsspelet måste bli klart mycket bättre om man vill nå Globen i framtiden...

Träningspelet i fotboll är i full gång. Ta matcherna för vad de är, höj inga lag till skyarna. Det är ju i seriespel man vill se att något händer. FC Gute vinner och vinner, men nye tränaren Tony Mattsson håller (klokt nog) en låg profil, kan förstås inte uttala sig om hur det skall gå i serien. Klart dock att vinsterna ger självförtroende och

en fingervisning om hur seriela- get skall formeras nästa månad.

Hur bra är FG 86 förresten, 6-1 på Visby AIK. En före detta målvakt i just AIK, Imer Kryeziu är ny tränare i – FG 86!

TILL SIST...

Gotland blir alltmer attraktivt som lägerort. Nu är Tre Kronor här med sitt hockeymanskap. Bengt-Åke Gustafsson, förbundskaptenen, följer i fotbollens mönster. Zlatan Ibrahimovich & Co var ju på Gutavallen och laddade inför VM-slutspelet för några år sen.

Tre Kronor kom till Gotland för att börja träna i måndags, fortsätter med två pass varje dag fram till fredag, och platsen är förstås Visby ishall. In-

tresserade bjuds in att gratis kolla våra hockey- ess (världsstjärnor) och favoriter på nära håll.

Förresten, Bengt-Åke hade Slite-killen Peter Loob som lagkompis i Tre Kronor vid VM i Tyskland 1983 då Sverige blev fyra. Håkan Loob var skadad då och måste tacka nej. Förbundskapten då var Anders "Ankan" Parmström med rötter i Dalhem...

Årets hockey-VM går i Schweiz!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Fotbollen rullar på för fullt!

Nu förbereds seriespelet minut för minut i hela Sverige. Lars Lagerbäck är mitt uppe i VM-kval men 0-0 senast mot Portugal var väl ingen höjdpunkt direkt, ett tafatt mittfälts- och anfallsspel, och det som räddade Sverige var ju storspelande målvakten Andreas Isaksson samt starka mittfältsduon Daniel Majstorovic och Olof Mellberg. Anders Svensson, Kim Källström och Johan Elmander var stora besvikelser. Bort med dem!

Jag åkte till Rävåsen och kollade in några matcher med ungdomar inblandade. Här dök plötsligt Hägerstens pojklag upp för match mot FC Gute (hemmavinst med 3-1).

Konstgräset lockar och speciellt roligt är ju att Slite också begåvats med nämnda underlag, som tycks vara bättre än detta i Visby, i annat fall hade väl Visby-klubbarna FC Gute och visby AIK (3-0) knappast sökt sig till Slite...

GRUS - NEJ FY!

I dag vill ingen vare sig träna eller spela på grusunderlag, så visst har fotbollsspelarna blivit bortskämda, hoppas det nu även visar sig när seriespelet sparkar igång.

Under vintermånaderna strulade det ju till sig rejält då Klintehamns IK (nyblivet division 3-lag) stod utan tränare och spelare blev fundersamma.

Konstgräset lockar, här snackar pojkspelaren Hannes Haack, FC Gute med Johnny Tidblom, ledare i Visby AIK:s flicklag.

KIK drog sig ur och de bästa försvann. Kaj Andersson (en av öns absolut bästa under några år) valde FC Gute och när sen Jakob Sandberg blev kvar, trots lockrop från fastländska klubbar, då fick nye tränaren Tony Mattsson en önskesits. Den enes bröd...

De här två jättelyften gjorde att jag också rycktes med, och nu ser mera positivt på FC Gute än efter avslutad säsong 2008 då man var farligt nära degradering till tvåan. Nu tar man nya tag. Lagdelarna förstärktes med en anfallsduo som heter duga, och sen finns rutinerade spelare från division 1-tiden kvar som

"Jocke" Lindgren, "Dante" Engström, Mikael Åskoogh, Daniel Backéus, "Tobbe" Ahlqvist plus att "Ruben" Nilsson återvände efter en säsong i Dalhem. Det ser onekligen bra ut, så bra att jag tror att Tony kan "lotsa" sina lirare till en plats på övre halvan, mellan platserna fyra till sex är realistiskt.

EKONOMISKA SKÄL...

Något som dock oroar en aning är att FC Gute på grund av ekonomiska skäl inte kan matcha mot lag likvärdiga de man sen möter i serien. Okej, man gjorde en avstickare till Karlskrona (division 2) och det blev en viss värdemätare, men möten med

gotländska lag (division 4) ger knappast så mycket mera än att självförtroendet stärks, viktigt det med givetvis. Man behöver dock få upp tempot och tuffheten i spelet, men det är ju ännu en bit till premiär (18 april borta mot Akropolis) och genrepet mot Råsunda i påsk betyder helt säkert att Tony får helt klart för sig hur startelvan skall formeras.

Dalhem och P 18 gick alltså samman på damsidan, men här tycks mycket oroligt, rentav dystert just nu för nya tränarparet Peter Ljunggren och Jenny Svanberg. Dagligen har vi nu via media kunnat följa den nya konstellationen i damtvåan, där dock spelare med störst rutin ännu inte vet hur man skall ha det. Här kan man rabbla spelare som Helena Nirs, Jenny Lööf, Mikaela Hansson Leveau, Annie Mårdbrink, Fia-Lotta Pipping, Lina Lindgren samt syskonen Frida och Linda Åberg-Mattsson. Det tycks därför som om unga talanger från P 18 nu får dra tyngsta lasset, men ännu kan säkert mycket inträffa. När våren kommer och planerna börjar grönska, då spritter det i benen och de uppräknade är säkert lärtjänade efter bra grundträning tidigare säsonger. De lär behövas!

Vad händer med idrotten på Sudret undrar jag och många med mig. Bakslagen kommer stup i kvarten, först Sudrets HC

som dråsade ner i trean i hockey, sen kvalspel för Hansa Hoburgs tjejer i innebandykval, 0-10 och 0-12, därefter årets sammanslagning Gotland Södra i damfotboll som åkte på en rejäl smäll mot Tyresö i Svenska cupen, 0-8... 0-30 i tre matcher!

TILL SIST...

Varpan skall spridas internationellt. Inget nytt dock! Nu tar förbundskaptenen Sofie Björklund med sig talangerna Johanna Svalgård och Johan Rosenqvist på "varpatåg" till Lettland. Man skall vara med om ett historiskt juniormästerskap där.

Varpan gjordes internationell redan 1972 i samband med OS i München då Ulrika Knape knep guld i svikhopp. Eskil Eriksson (under många år

ordförande i Svenska varpaförbundet) vurmade hårt för breddning under mottot: Varpa utan begränsning! Eskil valde att ta med sig Ulla Gahnström, Väskinde samt Kåge Hansson, Bara. Och sen var ju Slovenien ofta här i samband med "Öppna svenska mästerskap", så visst har varpan redan gjort sina trevare på den internationella "marknaden"...

Grattis Lena 60 år

7 april-09

ÖPPET HUS

Myrstigen 81
från kl. 14

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Idrotterna har sina årstider. Nu är det ute med inneidrotterna, det är fotbollen som nu kliver in på arenan och äger scenen...

Allsvenskan har redan kört igång. Jag kollade matchen Elfsborg (storfavoriter till SM-guldet) och Hammarby. Målet som betydde 1-0 för "Bajen", gjort av Emil Johansson var en riktig höjdpunkt som man minns hela spelåret.

Jag gladdes åt att mitt favoritlag AIK besegrade ex-guten "Jeppa" Mattssons ex-klubb Halmstads BK med 1-0, och fick just den start man hade hoppats. Räkna inte bort "gnaget"!

På Gotland vinner och vinner FC Gute sina träningsmatcher, men motståndet har ju varit där efter så dra för guds skull inga höga växlar. Det är enorm skillnad mellan division 2 och division 4 Gotland, kom ihåg det. Nu när allvaret närmar sig med stormsteg får Tony Mattsson & Co bevisa var man står, då har vänskapsspelet inget större värde precis. Men okej, visst ser det skapligt ut, det måste erkännas.

1969 GLÖMS ALDRIG

Jag har blivit påmind några gånger av Lasse Tinnis (bördig från Slite) om att det var 40 år sen Gotland spelade sin fantastiska landskapsmatch mot Småland i Västervik och helt sensationellt (100-oddsare...)

En trio profiler som alla var med i succémotet mot Småland 1969, Gösta Svensson, Lasse Larsson och Kurre Johansson, bläddrar här i tidningslägg. Foto: Rune Fransson.

segrade med 3-1. Halva småländska laget bestod av Kalmar FF-spelare med "Rolle" Sandberg i spetsen, och var skyhöga favoriter förstås.

Smålands facit mot Gotland inför julmatchen 1969 var föga smickrande för gotlänningarna: 14 10 0 4 68-25. Nu putsades statistiken en aning och Sandberg & Co fick uppleva ett av de bittraste ögonblicken i fotboll. Förlust mot Gotland, tänka sig. Det var småländska tråkningar långt efter det att matchen spelades.

Gotlands startelva såg ut så här: Thomas Engström, AIK –

"Myggan" Pettersson, VIF Gute, "Vava" Hellström, VIF Gute – Kurt Johansson, VIF Gute, Gösta Svensson, AIK, Lasse Lindström, AIK – Lasse Larsson, VIF Gute, Rune Nilsson, AIK, Sture Boberg, Fardhem, Berra Green, Hemse, Kurt Ljunggren, Roma.

De tre målskyttarna var Sture Boberg, Rune Nilsson och Berra Green.

0-5 - BRA TÄNDVÄTSKA...

När vi kom till Västervik gick jag och Berra Green in i närmaste butik för att köpa Västerviks-

Tidningen och där läsa förhandsnacket. Jag var citerad. "Lasseman, själv högerytter i dagens match, har tippat att allt bättre än 0-5 i baken är en framgång för gotländsk fotboll...". Oj så man fick käka upp detta, alla syrliga kommentarer, som blev tändvätska.

Rubrikerna efter matchen: "Sensationsseger av Gotland – 3-1...", "Gotlands bästa match genom tiderna...", "Dödsdömt Gotland gjorde en stormatch...", "Praktspel och brassemål när Gotland slog Småland...", "10-poängare till alla Gotlands spelare...", "3-1 mot Småland är årets bragd...".

"Krullis" Johansson och Lasse Gadd var tränare och "Henna" Karlsson var överledare. Jag minns en gång då "Henna" också ingick i ledarstaben och vi, som vanligt, tvingades ta färjan till fastlandet. Det var soligt och riktigt varmt så vi klev ut på soldäck och lirade kort. Ut kom "Henna" Karlsson och röt till: "Här skall ni inte sitta och gassa, tänk på att ni skall spela fotboll om några timmar...".

"Henna" var en riktigt stor profil, var aktiv i Othem, värvade Kurre Johansson till sitt lag förresten. Men Kurre spelade dock aldrig ihop med "Henna", den välkände stenhuggaren från Slite. I Othem minns jag, förutom "Henna", spelare som Bror

Johansson, Bertil Lindstedt, Birger Sjösten, bröderna Åke och "Toggan" Nordvall, Lasse Nyberg och Nisse Engström.

ETT STORT FOTBOLLSÅR

1969 blev ett riktigt stort fotbollsår för Gotland, inte bara segern mot Småland utan Visby-lagen VIF Gute och Visby AIK blev etta respektive tvåa i stockholmsserien division 4 och VIF Gute blev uppflyttat till division 3. Det blev två heta och rafflande derbyn där lagen vann varsin. Det kändes extra stort att samma år få GA-bollen...

Vi får väl se om det blir någonting om det blir någonting 40-årsfirande för 1969 års framgångsrika landskapslag. Tråkigt var att de här matcherna som inleddes med UK-Pressen inte finns längre, mycket beroende av att VIF Gute blev för starka, och ett rent klubbtag var ju inte meningen direkt.

TILL SIST...

- Jag har aldrig tyckt om sammanslagningen mellan WIF och Gute...

Erland "Lomma-Malmö" Nilsson, 96, hade rest till Gotland för att träffa sonen "Bison", och det passade så bra att då ta del av WIF-veteranernas årsmöte. Erland var prominent gäst, höll ett litet uppskattat tal om sin tid i WIF.

Det var 1966 som Visbyklubbarna enades om ett samgående, som trädde i fusion 1967, som dock ogillades av många, inte minst då WIF-are. Nu dök

det upp förslag om att gå samman med Gamla Gutepojkar o. Töiser, och vem vet, kanske det blir så i framtiden... Hur som helst, varje vår utkämpas en varpatävling mellan veteranklubbarna.

På mötet fanns bröderna Tage och Kurt Ekström. Tage, 88, är Gotlands förste allsvenske fotbollsspelare, spelade med IFK Norrköping 1944.

Bertil Bonnevier tog över ordförandeklubban efter Bengt Hammerin.

VISBY AIKFIRAR 80 ÅR – 1929- 2009.

De är i gott sällskap. Samma år föddes skidlegenden Sixten Jernberg och fotbollsliraren "Nacka" Skoglund. Basket var den sport som gjorde den anrika Visby-klubben känd på riksnivå. De tog sig till elitserien med ett lag som till närmast hundra

procent bestod av egna produkter. Säsongen 1988-89 spelade man SM-finalryssare mot Arvika, föll i femte och avgörande matchen med E N poäng. Snopet! AIK gav ut en jubileumsskrift samma år och Lennart Bolin (bilden) var med i redaktionen ihop med profilen Age Franking.

Läs på sid 12

Visby AIK fyller 80 år - i gott sällskap med Sixten Jernberg och "Nacka" Skoglund!

Lennart Bolin har ett aktivt förflutet i Visby AIK som fotbollsspelare, jobbade också för att få fram jubileumsskriften 1989, här i samspråk med mångårig klubbdirektören Janne Lindell.

17 november 1929 bildades anrika Visby AIK. Visby-klubben är i gott sällskap. Två stora svenska idrottsprofiler såg också "dagens ljus" samma år:

- Skidlegenden Sixten Jernberg!
- Fotbollslegenden Lennart "Nacka" Skoglund!

Text&foto: Lasseman Larsson

I samband med 60-årsjubileet 1989 gav AIK ut en jubileumsskrift där legendaren Age Franck var redaktör och Lennart Bolin, en gång aktiv i fotboll, skrev förorden. Lennart, 77, hade rubriken: "Visby Arbetarens IF blev Visby AIK". Ett annat citat signerat Lennart Bolin: "Jag kan endast hypotetiskt anta att de tongivande vid klubbens bildande var socialdemokrater. Styrelse och medlemmar rekryterades till övervägande del ur arbetarklassen under 1930- samt en bit in på 40-talet".

Av 60-årskriften framgår också att det var Hilding "Hilla" Ny-

gren som föreslog att klubbens namn skulle vara Visby AIK.

AIK diskuterade ett samgående med Visby IF som dock inte blev av.

_ Långt senare diskuterades även ett samgående mellan AIK och Gute, som dock strandade. Men jag och AIK-arna ville ha konkurrensen kvar mellan Visby-klubbarna, berättar Janne Lindell, 63, klubbdirektör under många år, som nu börjat trappa ner och inte längre sitter med i styrelsen.

IF Gute och Visby IF gick sen samman i stället, blev VIF Gute, en fusion som trädde i kraft 1967.

Janne Lindell kom från Lummelunda, spelade aktiv fotboll för Stenkyrka.

_ Jag kom till Visby 1967 som spelare, blev sen lagledare 1969 och samarbetade med ledare som Sten Rohnström och Stanley Lantz och Lasse Gadd var spelande tränare, säger Janne.

"69-ÅRSLAGET" BÄST

1969 var ett stort fotbollsår för AIK då man blev tvåa efter VIF Gute i stockholmsserien division 4, men man spelade sen i trean med Janne Sandberg som tränare. "69-årslaget" påstås vara det bästa i klubbens historia, och när man kollar lagbilden tvivlar man inte: Göran Mattsson, Rune Nilsson, Kjell-Åke Järheden, Gösta Svensson, Sune Nilsson, Lasse Gadd, Kid Claesson, Ulf Grönberg, Ulf Almlöf, Allan Eriksson, Göran Claesson och Lasse Lindström.

AIK var för 20 år sen en otroligt livaktig förening med 12 olika idrotter på programmet, nu rejält nedbantat.

_ Vi har fotbollen och hockeyn ihop med Roma, säger Janne Lindell.

Janne och Lennart Bolin trycker hårt på vilken viktig roll idrot-

ten spelar i samhället, socialt inte minst.

_ Det krävs också bra ekonomi för att få verksamheten att snurra runt. Vi har Bingo, hade sommardagstivoli på hamnen och sen en del år tillbaka fick vi en anläggning i Traume med fem fotbollsplaner och uthyrningsdel, ett vandrarhem, som vi förväntar oss en hel del av. Vi startade också upp med Kvartersligan som blev succé, och det är 30 år sen, menar Janne Lindell.

"BUDDA" HISTORISK!

När man börjar snacka profiler som passerat revy i AIK kan Lennart Bolin inte undgå nämna Stig "Budda" Bodin.

_ Han blev AIK:s förste, ja även ende allsvenske spelaren från klubben, värvades till Elfsborg. Andra stora spelare som kommit fram i klubben är bröderna Glyn och "Putta" Persson.

En generationsväxling i början av 1950-talet blev AIK:s fall, så drastiskt att man drädsade ur högsta Gotlands-serien. IF Gute fick fastlandskontakt i seriespel och de bästa i AIK lockades

över, gällde Glyn och "Putta" och senare även "Kajan" Almlöf och "Kalmar" Järnhem (Johansson).

_ Men det dröjde bara ett år, sen var vi tillbaka i högsta serien på Gotland, säger Lennart Bolin.

När det gäller profiler just finns det massor, här ett litet plock bara: "Plåtarn" Eriksson, Mats-Ola Granlund, Gunnar Sundström (mångaårig ordförande), "Hilla" Nygren, Lemis Wallin, "Kruillis" Johansson, Alvar Olin, Göte Widing, Einar Dahlin, Lars-Olof Liljeqvist, Evald Rohnström, "Smulsen" Samuelsson, Kalle Tell, Sven Leveau (Nilsson), Arne Sandin, Seth Nilsson, Billy Söderstrand, Allan Pettersson och på damsidan minns vi Ulla Johansson, Clary Leveau (Nilsson), Birgit Muthas, Gullan Uddin, Christina Rondahl och Monica Nordin (Sporre). Listan kan göras hur lång som helst...

STJÄRNAN HOLGER DAUN

AIK var fint framme i boxning på 1960-talet och den stora

stjärnan var Holger Daun som vid några galor, bland annat på Murgrönan, knockade mera kända boxare från Djurgården och Örnén, kom tvåa i ett JSM, ansågs borddömd då, hann med att bli landslagsman och nordisk mästare.

Janne Lindell berättar en stor händelse då AIK firade 50 år 1979.

_ Vi lyckades få hit tre välkända engelska fotbollssproffs, Bobby Moore, Mike Doyle och Mike Summerbee som förstärkingar mot allsvenska AIK. 1 300 kom till Gutavallen och vi föll med 0-5.

Lennart Bolin har en skojig episod inför en DM-match mot Slite.

_ Vår tränare överraskade oss spelare med en taktikavla, gick igenom hur vi skulle spela, fattade inte ett smack och åkte dit stort (skratt).

AIK stod också som värd för en match i Tipscupen mellan Djurgården och First Vienna.

Hans Gustafsson är nu ordförande i AIK som har ca 1 300 medlemmar.

LT HAR LYCKATS få tag i en bild från 25-årsjubileet 1954, men alla namnen har varit svårt att få fram, här dock några. Bakre raden Ulla Johansson (4:a från vänster), "Kruillis" Johansson, Kalle Jonasson, Lars "Krigarn" Andersson, Lars-Inge Olofsson och Börje Gardelin. Rad två från vänster, Ernst Grevberg, Bengt Söderberg, "Pavo" Wahlgren, Ove Karlsson, Stig "Smeden" Pettersson, Pelle Sigallit, Per-Axel Svenningsson, "Kajan" Almlöf, "Lillis" Pettersson, Rolf Öström, "Kalmar" Järnhem, Lasse Hedengrahn och "Knap-Allan" Johansson. Rad 3 från vänster, "Massa" Hellgren, Ove "Mojen" Lindström (skymd), Tore Andersson, Börje Andersson, Sune "Rödlock" Johansson, Evert "Bagarn" Olofsson, Clary Leveau (Nilsson) samt Inga Sandin och "Pe-Ge" Pettersson. Främre raden från vänster, Leif Dahlin, Sune Juteskog, Lennart Kjellberg, Göte Widing och Berth Lindlöf.

Rikskänt genom dambasket

Det var dambasketen som gjorde Visby AIK riktigt känt på riksplanet. Ingen AIK-are kan protestera, för så var det, eller...

_ Absolut! AIK tog sig ju till elitserien, därtill med i stort egna spelare. En stor bedrift i föreningens nu 80-åriga historia, medger Janne Lindell.

Att man sen, på grund av ekonomiska resurser, gick med på att "rycka loss" basketen till att bli Visby Ladies blev ju också ett lyft (SM-guld 2005).

Det var 1983-84 som Visby AIK blev historiskt genom att vinna division 1 och ta sig till svenska eliten. Paul "Dino" Larsson var tränare och hade till sin hjälp Erik Broström samt Stig Öström.

Det roliga var att man då ännu inte börjat värva så friskt, som det blivit senare. Jag kollar lagbilden från vinnargänget och finner följande spelare: Mariette Lund-

ström, Ann Wallin, Katarina Klingvall, Katarina Lawergren, Susanne Rosengren, Ann-Catrin Hillbom, Catharina Mörrby, Susanne Jakobsson, Lotta Ansén, Helene Hammarström samt Eva Areskoug. Regina Brown var enda nya spelaren utifrån. Det blev många efter henne senare som via "Dinos" letande, initierade ledare, plockade till Gotland.

"Dino" var ju ett tag även svensk förbundskapten.

Ett identiskt lag med gotländska spelare närmast - annat nu...

Förresten, vem glömmer bort att AIK faktiskt var snubblade nära att bli svenska mästare redan säsongen 1988-89. Man mötte Arvika, med landslagssetet "Kicki" Johansson, föll med en poäng i f e m t e (!) och avgörande SM-fajten. Christina Larsson missade ett friläge, ringkant, ut och bollen i golvet. Slutsignal! Förlost med E N futtiga poäng. Bittert!

AIK hade börjat skaka om basket-Sverige!

Flera av spelarna fann vägen in i landslag som Mariette Lundström, Eva Areskoug och "Tin-Tin" Hillbom. Susanne Rosengren var där redan...

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Mörka moln tornar upp sig över den gotländska damfotbollen.

*Sammanläggningen mellan öns två storheter Dalhem och P 18 blev inte riktigt som man tänkt sig...

*Att samla de bästa till ett Gotland Södra har inte heller gett önskad effekt...

Det här är den bistra sanningen bara någon vecka kvar till seriestarten i division 2 respektive division 3.

När det gäller fusionen Dalhem/P18 tycks allt vara konstigt när det nu visar sig att nästan hela den rutinerade stommen i Dalhem inte figurerat i spalterna när träningsmatcher spelats, därmed inga önskade resultat eller spel som tränarteamet Peter Ljunggren och Jenny Svanberg hade räknat och hoppats på när de tackade JA till sina uppdrag.

Jag blev närmast häpen då jag tidigt fick höra talas om att spelare som Helena Nirs, Jenny Löf, syskonen Frida och Linda Åberg Mattsson inte syntes till på träningar, liksom Mikaela Hansson Leveau plus några till. Då började man fundera så smått på om den här sammanslagningen var så noga förberedd.

P 18 tycks få dra det tyngsta lasset efter sammanslagningen med Dalhem.

P 18:s TUNGA LASS!

Nu tycks det ju som att P 18 med sitt unga manskap får dra det tyngsta lasset. Vi är många som tycker att P 18 med sin fina ungdomsverksamhet "sål" sin själ. Jag tror att det varit bättre att Dick Svennefelt & Co fortsatt köra sitt eget race. Nu ser det ju faktiskt ut som att man räddar Dalhem.

Det gjordes ett liknande försök för några år sen för att stärka öns damfotboll, att man åter skulle nå ettan, men det blev bara ett – jasså! Nu är man där igen!

P 18 har splittrats rejält. Och vad är det som säger att inte IFK Visby står där som den store vinnaren till

sist? Jag kommer ihåg då IFK hade ett riktigt vasst damlag i fastlandsspel med Bosse Lindell som en av de stora pådrivarna där dottern Marie var en av de bästa, fick GA-trofén 1988 förresten.

Det är inte så lite oroligt i Dalhem/P 18 kan jag tänka mig, där frågetecknen är många, där man lär få svårt att få ihop ett slagkraftigt lag som skall få med toppstriden i tvåan att göra, det som var meningen när man började snacka ut om framtiden.

Det känns onekligen lite vemodigt det som händer, och det gäller öns damfotboll - t o t a l t!

LARSSON, NYBOM, GOTTFRIDSSON...

Dalhem har under några säsonger försökt återta sin position i svensk damfotboll, men tycks i stället tappa mark undan för undan. Jag tänker tillbaka på hur det var när Dalhem 1973 blev en av pionjärerna på Gotland, att man fem år senare tog klivet upp i nationellt seriesystem. Det fortsatte att rulla på med ett välkänt team som John-Erik Larsson, Thomas Gottfridsson och Mats Nybom, eldsjälarna samtliga. Och här lyckades man göra starka värvningar på både tränar - och spelarsidan där Gottfridsson skaffade sig ett mycket bra kontaktnät.

Det jag minns mest från Dalhems storhet är två årtal:

*1987 när man mötte starka Jitex (Mölndal) i SM-semifinal. Jag följde med i spelarbussen, satt och funderade hur Eva-Lotta Karlsson & Co skulle kunna klara sig mot Pia Sundhage och de övriga namnkunniga storheterna. Matchen i Mölndal slutade 2-2 sen Dalhem haft 2-0-ledning i pausen genom mål av Lotta Edmark och Eva-Lotta Karlsson. Jitex väcktes i pausen! Pia Sundhage och övriga spelare kom in som ett nytt lag. Retur i Dalhem, stryk med 1-3 inför

1 500, men Dalhem stod för skrällen.

*1988 hade Dalhem mognat och vuxit sig allt starkare och gick till historiska Allsvenskan.

Det är minnen som jag hoppas aldrig skall försvinna. I nuläget är Dalhem (med P 18-hjälp) fjärran från svensk elit, jag undrar om man ens når dit igen...

NYCKELSPELARE UTVISADE!

FC Gute har division 2-premiär mot Akroplis borta på lördag. Det är nu man skall ta fram sitt yttersta. Tränings-

m a t cherna har vunnits, där dock den sistnämnda mot Råsunda (3-0-vinst) lämnade en bitter eftersmak. Profiler och nyckelspelare som "Dante" Engström och Kaj Andersson fick röda kort i slutskedet, blev utvisade, och det bör väl rimligtvis innebära att Tony Mattsson får klara sig utan dessa i serieupptakten, eller...

TILL SIST...

Åttonde SM-guldet i hockey!

Välorganiserade Färjestads BK fixade HV 71 med 4-1. Klubbdirektören Håkan Loob kunde le och lägga ännu en fantastisk säsong tillhandlingarna.

I Färjestad har tre gotlänningar blivit svenska mestare: Bröderna Håkan och Peter Loob samt Peter Jakobsson. Jag tror inte det hänt i någon annan idrott om vi bortser från varpa. Rätta mig om jag har fel!

Några av de "ärriga" kämparna, Jörgen Jönsson och Peter Nordström lägger av,

söker nya vägar. Jörgen lär hamna i Håkan Lobs ledarstab där man sen tidigare har andra f d stjärnor som Thomas Rundqvist. Nordström ryktas gå till Leksand och där finns redan förre FBK-aren Pelle Prestberg. Färjestad "målas" också ut som Sveriges rikaste hockeyklubb med ett eget kapital på 70 miljoner kronor. En ny säsong har redan påbörjats med införskaffning av nya spelare, lär inte bli några problem i den vägen. Att spela i Färjestad är - STORT!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Med massor av spring i benen...

Lillkorpen i orientering (öns största) avgörs på lördag.

Plats: VOK-stugan i Follingbo.

Jag känner stolthet över att ha fått bidra till att Lillkorpen blev verklighet. Marie-Louise Karlqvist och Nils-Erik Åkesson, två eldsjälar inom öns orientering, spann på idén, mycket tack vare att stor-Korpen fanns och varför inte även en Lillkorpen. Det var väl ungefär så som Marie-Louise och Nils-Erik resonerade. Förresten, Marie-Louise är numera ordförande i Gotlands orienteringsförbund, har säkert synpunkter, och förslag hur OL-sporten skall föras vidare och måhända förnya sig på en del områden. Hon har många års erfarenhet att luta sig emot. Sporten finns i generna. Pappa Tore och yngre syrran Lotta blev profiler inom orienteringen på Gotland.

LUGN ALLA FÖRÄLDRAR!

Lillkorpen gäller skollag och man "roar" sig i 3-mannalag mellan skärmarna. En bra rekrytering! Och föräldrar behöver inte vara det minsta oroliga över att deras barn och kompisar skall springa vilse i skog och mark. GOF har en stor funktionärsstab med förbund och klubbar som ställer upp och ger all den nödvändiga hjälp som "korparna" behöver,

62 år med orientering! Bengt Söderlund, 82, Visborgs OK är funktionär och välkomnar till Lillkorpen som avgörs vid VOK-stugan på lördag.

som gör Lillkorpen-dagen till ett minne. Uppmot 5 000 personer har varit vanligt varje gång.

Förresten, Linnea Gustafsson, 23, OK Hällen, Nyköping nu, (fostrad i Visborgs OK) har sprungit Lillkorpen och även vunnit denna. Hon sprang i Årskurs 6 för Fole skola och lagkompisar var Frida Yttergren och Henrik Lindby.

I dag är Linnea landslagstjej i D 21-klassen, leder förresten elitserien efter tre omgångar. I helgen tävlar hon i Gävle-trakten. Jag ringde Linnea som just kommit hem efter landslagsläger i Ungern och framför sig har hon nu stora mål som: 1. NM i Åbo, Finland i juni, 2. VM i

Ungern i sommar. Skönt att få känna på den ungerska terrängen inför världsmästerskapen förstås. Linnea var hemma några dagar i veckan för lite avkoppling och för att ladda upp batterierna...

BENGT PÅ PLATS...

VOK tar emot lillkorparna på lördag i Follingbo. Bengt Söderlund, 82, har följt närmast alla Lillkorpen, antingen som funktionär, eller som publik, så även nu där han är parkeringsvakt. Bengt är en kändis inom OL-sporten, började orientera 1947, blev 19:e man i B-klass i Allklubbar, nu inne på sitt 62:a (!) år som orienterare. Vi träffs ofta över en fika och jag brukar

då skoja: "Bengt är inte Gotlands bästa orienterare men väl den meste...". Då skrattar han!

62 år som orienterare betyder att Bengt avverkat sådär 2 000 tävlingar, så titeln "Mr Orientering" är väl inte gallet, ett epitet vi tidigare "klistrat" på Ville Malmqvist, Bro OK. I höst tävlar Bengt i veteran-SM som avgörs på Gotland (Lojsta).

FC GUTE HOPPAS PÅ FLYT

Nu väntar FC Gute på första segern i fotbollens division 2. Tränaren Tony Mattsson snackar om oflyt, att nu måste man kunna få lite medgång också, att målen kommer, att poängen kommer. Det kommer! Jag efterlyser fortfarande att man blir ett SPELANDE lag, alltså som under Janne Sandbergs tid med VIF Gute på 1990-talet. Långbollar är ett fördärv!

Nu kommer Älvsjö AIK hit på söndag, serieettan. Tufft förstås! Inte omöjligt dock. Jag minns just Älvsjö AIK då vi (IF Gute) mötte laget i final i stockholmsfyran på bortaplan. Året var 1960. Vi tryckte tillbaka dem med 5-2, vann serien och rikspress var inte sena att bevaka detta historiska ögonblick för gotländsk fotboll som för första gången hade nått division 3. Jag var en av spelarna och "Kajan" Almlöf blev 2-målsskytt. Upprepning nu 49 år senare kanske...

BORTSKÄMDA ALLSVENSKAR

Elfsborg (favorit till SM-guldet) gnällde över att komma till Stockholm och möta överraskningslaget Brommapojkarna på Grimsta. Underlaget (åker uttalade man sig om) passade inte. Nej tacka fasen för det när man är bortskämt med konstgräs. Jag tycker att konstgräs är ett bra alternativ tidigt på vårkanten i samband med träningsmatcher, men jag tycker i n t e att man skall spela allsvenskt på sådana planer. Då skall det vara riktigt gräs! Elfsborg, Örebro och Gefle, har konstgräsunderlag.

En bra fotbollsspelare bör kunna bemästra ett lite sämre och ojämnare underlag (vanligt tidigt på våren förstås...), inte vara bortskämda med sina konstgräsmattor. Mycket handlar om teknik!

TILL SIST...

Thomas "Gotland" Lökvist! I söndagens Sportspegel hade Tv ett reportageteam som följt den seriöse Visbygrabben som vuxit ut till en världscyklister.

Våren har varit riktigt bra för den 25-årige proffshojaren, som ännu samlar på sig rutin för att bli en av de riktigt stora. Nu kommer ett nytt eldprov för Thomas: Giro d'Italia. 21 dagars cykeltrampande väntar med start på lördag och det blir lite drygt 350 mils åkning för killarna. Puh! Här gäller att ha mod, fysisk och psykisk styrka för att klara tävlingen

eftersom flera etapper går i tunga bergsparti, tungt uppför och snabbt utför i dryga 100 km hastighet. Jag blir rädd bara jag tänker på det...

Thomas Lökvist har genomfört några Tour de France, men nu för första gången i klassiska "girot" som 1971 vanns av svensken Gösta "Fågglum" Pettersson, en i brödrakvartetten där de andra är Sture, Erik och Tomas. Kvartetten hojade hem tre lag-VM-guld under glanstiden för Vårgårda.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

*1924-2009!

*Stångaspelen firar 85-årsjubileum!

Gammeltuniska idrotters olympiska spel avgörs 9-12 juli. Då bjuds det bästa i form av varpa och päck som världen (!) har att erbjuda.

Stångmalmen invaderas av sådär 2 000 deltagare i dagarna fyra.

Hamrasårken Bertil Westberg, 59, brinner verkligen för Stångaspelen, är glad och stolt över att få jobba med spelen. Bertil är sekreterare i Föreningen Gutnisk Idrott (FGI), och ingår i ledningsgruppen för Stångaspelen. Det är Bertil som bl.a. fixat till den fina foldern i färg som han själv också tryckt upp på sin arbetsplats i Idrottens Hus. Han har en duktig hjälprea i Janne Larsson. FGI, Stånga IF och Föreningen Stångmalmen är en trio som drar åt samma håll verkar det, men det är FGI som står som arrangör av Spelen.

GÖR PR I SKOLOR

Janne åker omkring och propagerar för gutniska idrotter. När jag och Bertil träffas för ett snack, ja då befann sig Janne samtidigt på S:t Hansskolan där han skulle göra 75 elever initierade om vad Stångaspelen är, vilka idrotter man tävlar i.

"PR är oerhört viktigt för den verksamhet vi bedriver", menar Bertil Westberg riktigt. Bertil har kastat varpa aktivt på 1960-talet, medlockad av en farbror och klubben var Vändburgs IF. Hoburgs IF i fotboll var också lockande. Men nu är det i den digra funktionärsstaben (c:a 200) denne allätare av idrott lägger ner sin kraft och själ på, allt för att Stångaspelen skall fungera och utvecklas.

"Fram till pensioneringen håller jag på, och sen hoppas jag kunna runda av med att vara funktionär när Gotland arrangeras Island Games...". Suderguten är förstås väl initierad om vad klubben jobbar med, en kille som blivit fast i idrotten, den gutniska i synnerhet.

HEL STÅNGASPELSVECKA

"Vi har mycket på gång, tänder ständigt till på nya idéer", menar Bertil. FGI hade nyligen sitt årsmöte som präglades av stor optimism, och här framkom förslag om att efter några år göra en hel Stångaspels-vecka. Man har diskuterat detta och Tomas Ardin har sammanställt hur programmet skulle kunna se ut. Intressant!

Gotland har ju sin Medeltidsvecka så varför inte fylla på med en hel vecka Stångaspelen?

Stånga IF har arrangerat ett antal SM i varpa och det kan väl snart bli aktuellt igen, eller hur Bertil? "Det kommer...". Han småler... Och eftersom Anders Mattsson, stor vän och profil av gutniska idrotter, är hedersordförande i FGI tar jag för givet att SM i varpa dryftas så fort man kallar till möte.

Bertil Westberg, 59, är sekreterare i Föreningen Gutnisk Idrott, jobbar nu för högtryck inför Stångaspelen i juli.

Bertil Westberg berättar att arenan görs om något, en arena som för många år sen spolades upp för hockeyns utövare i Stånga. Nu lockas massor av människor dit för att kolla in "ovanliga spektakel" som "Herre pa stangg", "Spark 'rövkrok", "Stanggstörtning", "Spark 'bläistre", "Gutnisk femkamp"... Turister jublar! "Jo bara det inte blir för mycket sol, gärna lite moln på himlen, för annars är risken stor att många väljer badstranden i stället för Stångaspelen. Får vi rätt väder kan det komma 10 000 besökare, menar Bertil.

SKÄMTLEKAR SKALL PRIORITERAS!

Viktigt är att skämtlekarna inte får glömmas bort, prioriteras och har hög status. Anders Mattsson vill i sammanhanget påpeka att det vore toppen om man kunde göra ett litet uppehåll mitt i allt päckspel och varpakastande så att flera kunde få känna på och ställa upp i arenaidrottarna. Bra förslag!

Bertil kan rabbla hur många namn som helst, som är betydelsefulla för Stångaspelens genomförande, men ett namn dyker ständigt upp: Thomas Fogelberg! Han tycks ha gjort ett kanonjobb år efter år, har själv haft stor glädje av Thomas med hans synpunkter och idéer för mitt skrivande. En pärla! Jag skall dock poängtera att alla som visar intresse att

vilja hjälpa till är direkt nödvändiga. Andra starka namn som man alltid träffar på vid spelen är Bengt Wallin, Lennart Blom, Erik Hedin, Allan Nilsson och Anders Mattsson. Profiler samtliga!

Ett lyft var att "Lottis" Eliasson blev ordförande för Stånga IF.

K-G MED OM ALLA!

Stångaspelen har blivit som ett "gift" för många. K-G Runander, 87, är uppväxt med Stångaspelen, var med från starten, då för att titta på som liten knatte... Jag tror att Erland Nilsson, 96, ex-gute, nu bosatt i Lomma, Malmö dyker upp och hälsar på sonen "Bison", sen bär det iväg till Stånga.

Erik Larsson, välkänd 10-kampare i landslagsklass, har "prenumererat" på 5-kampstiteln i Stångaspelen där han vunnit åtta raka, lär bli med i år också. Men "värstingen" är ändå Erik Hedin som vunnit 5-kampen (hör och häpna) hela 18 gånger.

Det snackas om att prispengar kan bli verklighet, ungefär som i "Mästarmötet" i varpa i Kräklingbo.

Visst blir detta en ex t r a sporre för utövarna.

TILL SIST...

Thomas "Gotland" Lökvist!

Tisdagen 12 maj skall jag aldrig glömma. Det var då som den 25-åriga Visbykillen satte världseliten på plats i mäktiga Giro d'Italia. Thomas fick skruda sig i den rosa ledartröjan som inte hänt en svensk på 26 år. Det var en knallsensation som inträffade på fjärde etappen, där 21 skall genomföras.

Tidningarna slog upp det här stort förstås. Bästa nyheten! Det blev löpsedlar. Aftonbladets Simon Bank skrev så här: "Om världen har ett centrum i dag så är det Gotland!"

Det blev förstås ett himla ståhej kring den här envise och målmedvetne proffshojaren. Thomas Lökvist har med ens blivit det stora

samtalsämnet, även bland den icke idrottsintresserade. Det många hajar till för är ju att han är lite speciell, kommer från - GOTLAND!

Gotland fick genast utmärkt PR genom Thomas Lökvist, något som jag också skrivit om tidigare. Nu förstår man kanske bättre vilken oerhört stor ambassadör Thomas är för Gotland.

Dagen efter fick han dra av sig den rosa ledartröjan okej, men vad spelar det för roll, han blev trea på femte etappen, låg tvåa i sammandraget när det här skrevs. Vi håller tummarna för att Monica och Stefans "sorken" skall nå en riktigt bra totalplacering, varför inte bland de tio främsta. Och sen väntar ännu ett tufft cykelrace - Tour de France.

BERTIL HOPPAS PÅ 10 000 I STÅNGA!

Bertil Westberg, 59 (bilden) är sekreterare i Föreningen Gutnisk Idrott. Han jobbar just nu för högtryck med Stångaspe- len som 85-årsjubilerar. Man har mycket på gång, och blir det inte alltför so-

ligt, ja då kommer säkert 10 000 besökare till Stang- malmen i Stånga. FGI har kommit på ett förslag om att arrangera "spelen" under en hel vecka, något som säkert kommer att ventileras framöver och kan bli verklighet om några år. 2 000 deltagare spelar päck, kastar varpa och tävlar i 5-kamp, plus alla skämtlekar.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

ETT - TVÅ – KÖÖÖR!

Det är klart för start. Visby-travet har sin premiär på söndag. För väntningarna är stora när travet nu slår upp portarna för säsongpremiär.

Skrubbs är omtalad och känd som en idyllisk travarena i landsorten. Peter Enström är marknadsansvarig. Jag träffade Peter under ett av mina besök på Visby-travet under våren. Han är närmast lyrisk och påstår: "Det blir en kanonsäsong!" Peter är optimist till 1 000. Hans optimism bygger bland annat på följande:

*Fem Lunchtrav med fina 25 000 kronor i förstapriser. Lockandel!

*V 65 körs 30 juni. Stort!

*Visby travfest med Gotlandslöpningen 31 juli och bra prispengar lockar förstås också tränare och kuskar till Gotland. Gräddan hit!

*Bra prispengar erbjuds, där jag kan nämna ett förstapris som ger 200 000 kronor samt två lopp som ger 100 000 kronor vardera.

PENGAR KVAR HÄR...

Det vore otroligt roligt om något av dessa fina penningpriser hamnade hos någon av våra inhemska kuskar och tränare, där proffskuskarna nu minskat till sju, där profiler som Ted Beier och Mats-Henrik Funck försvunnit. Detta är något som Visby-travet får leva med, där lönsamheten inte är så stor verkar det...

Visby-travet upplever också en uppfräschning som är direkt nödvändig. Helst hade man sett att läktare och restaurang fått ett helt nytt utseende, men det klarar inte ekonomin. Nu nöjer man sig med

att en ny arrendator snyggar till restaurangen, plus lite annat...

Allt handlar om ekonomiska förutsättningar, vilket tvingat ordföranden Bengt-Åke Larsson att göra en del omdisponeringar, som att man inte längre hade råd med sportchefen Claes-Göran Svensson.

SVÅRT HITTA V5-AN...

Premiären lockar med tio lopp och som vanligt blir det nog marigt att plita ner och hitta V 5-an direkt, därmed bra med kosing att hämta ut för lyckliga vinnare. Favoriter finns alltid, men loppen skall köras också, som bekant...

På tal om profiler så hittade jag två för ett par veckor sen: Nisse Funck och "Palle" Strage. På Skrubbs, var annars? Trött på hästar och trav tycks de här grånade kämparna aldrig bli, riktigt roligt att de ännu visar sitt intresse för en sport de ägnat under hela sin levnad.

På stallbacken skymtar jag Torbjörn Östergren göra sig klar för ännu en träningsresa på rakbanan. Okej, "Tobbe", 36, har varit med länge, trevlig prick att snacka med, så varför inte låta honom berätta lite om sin karriär som proffstränare.

"Tobbes" intresse för trav väcktes som 14-åring och det var stalltjejer på Skrubbs som fick honom intresserad. Det dröjde inte länge förrän han hade "parkerat" hos Anderssons stall med bröderna Börje, Bo-Åke och Sören. Rörelsen växte undan för undan. Nu har han 17 hästar i boxarna. Men "Tobbe" ville utvecklas så han tog kontakt med självaste Anders Lindqvist i

"Tobbe" Östergren fick fyra lärarika år i Frankrike, här med en stjärna, Birbodellaquercia som sprungit in 4,2 miljoner kronor, som hämtats från Björn Goop

Frankrike. "Du får komma hit och provtjänstgöra", sa Anders. Det var bara att packa och sticka iväg. Han blev kvar där hela fyra år, fick träna kanonhästar, fick vinna tre lopp på anrika Vincennes-banan, bland mycket annat.

TRÄFFADE DAVID CEDA...

"Tobbe", 23, fick en mycket bra skolning, kom till en plats utanför Paris och träffade genast (märkligt nog...) en Gotlands-född (!) häst, David Ceda, som "Kenta" Boberg följt upp. Andra hästar han kommit i kontakt med på nära håll och gärna nämner är Camino (Frankrike) samt Louis Laukko (Sverige).

Åter på Gotland, mera erfaren, blev han ett namn som många hästägare gärna anlitar. "Tobbe" minns förra säsongen mycket väl,

då i synnerhet ett lopp på V65 som han vann med Marlow Ås. Oddset: 116 gånger! Undrar förresten om pappa Kjell (Färö), ofta sedd på Visby-travet, hade lirat sonen... Loppet var dessutom TV-sänt! Bra reklam för "Team Östergren"

"Tobbe" har som mest vunnit 50 000 kronor i ett lopp på Visby-travet!

Jag ställde frågan om han har någon stjärna i stallet just nu, svaret kom på direkten: "Jag har fått hit en häst från Björn Goop, som säkert kan bli intressant, har sprungit in 4,2 miljoner kronor..."

Hästen lystrar till namnet Birbodellaquercia (jo den heter faktiskt så...).

ADIELSSON I ÅR...

Vi snackar om vem som skall bli Champion i år, Roger Malmqvist förra året. Daniel Olsson lär göra

sina besök och inte minst Erik Adielsson som köpt lägenhet på Färö. "Tobbe" Östergren hoppas förstås på sig själv, men i nuläget är det väl knappast realistiskt. En outsider!

För några år sen bad mig travoraklet Anders Bergström på GA om att hjälpa till med lite reportage om trav på Skrubbs. Det blev "Lassemans Kusksnack" där jag i 16 artiklar träffade olika körsvenner som inför varje travdag fick berätta om sina chanser och tippa en V5:a. "Tobbe" var en av dem, en seriös travtränare och kusk som fick hobbyn som yrke, nu åter hos honom men under ny vinjett: "Lassemans Klackspark".

TV-kändisen "Raffe" Vadsmo är en älskare av Gotland och Visby-travet, därmed en stor PR-profil för öns travsport.

Förresten, hur var det Stig H Johansson (legenden) uttalade sig vid ett möte i Visby: "V75 här på Gotland – varför inte...". Framtiden får utvisa detta.

TILL SIST...

Speedway på Galgberget igen!

Visst, på lördag mellan 12-14 är det dags. Bysarna har en kull med mycket talangfulla knattar som nu får visa upp sig på hemmabanen. Lagledaren Yvonne Danielsson brinner för det här. "Skall bli jättekul att få visa upp våra talanger", säger hon.

Några har redan tävlat på fastlandet, och gjort det bra, visat att gotländsk speedway har en fin tradition. I debuten fanns Pontus Svensson med i delade klubbarna Bysarna/Vetlanda, körde skickligt ihop åtta poäng av 12 möjliga på

sina fyra heat. I helgen blev man tvåa i Mariestad och trea i Hallstavik. "De skötte sig jättebra samtliga", betygar Yvonne.

På lördag gäller det U-serien där man delar lag med Vetlanda och samtidigt är det 80-cc-speedway där Bysarna möter konstellationen Västervik/Vargarna.

Det här med knattespeedway får mig att blicka bakåt och nämna förare som Dennis Löfqvist, Kenneth Lindby, "Kitte" Hultgren, Tony Olsson och Marcus Andersson, för att nämna några.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Nu är Thomas nummer – ETT!

Visby-killen Thomas Lövkvist, 25 (Gotland kallad) har nu övertagit rollen av Håkan Loob som Gotlands främste idrottsman genom tiderna.

När jag skriver de här raderna har Thomas just hojat klart i den 15:e etappen i 100-åriga Giro d'Italia och förbättrat sin position till tionde plats. Man kan följa "girot" via Eurosport, höra Thomas namn nämnas många gånger, men mera sällan får man se en skymt av honom i vimlet av åkare.

Inför söndagsetappen klagade Thomas om trötthet (undra på...) samt den tryckande hettan (35-40 grader) men likväl bet han ihop och fanns med i klungan över dusinet cyklister som försökte jaga ifatt några utbrytare. Strongt! Thomas vilja och envishet är viktiga egenskaper som gjort honom till den proffshojare han är i dag.

GÖR MILJONKLIPP!

I takt med framgångar blir det också lättare att förhandla sig fram till de stora kontrakten. Thomas är nu så etablerad att flera storklubbar gärna vill sätta sig ner och diskutera framtiden med gotlänningen. Thomas lär nu tjäna tre miljoner kronor per säsong, ett konto som lär drygas ut avsevärt kan jag tro... Allt handlar om prestationsbasis.

En plats på "Tio-i-topp"-listan är definitivt ingen omöjlighet, trots att han tappade rejält på en av etapperna där sekunder blev till minuter plötsligt.

Konkurrensen är mördande. Mycket klättring i bergen, sen utför i dryga 100 "knyck", nästan så man upplever de här proffscyklister som "själv-mordspiloter". Det gäller att vara i fysisk och psykisk balans för att vara tävlingscyklist av Thomas kaliber. Jag läste också, efter en etapp där Thomas tappade tid och placeringar, att han tog det försiktigt utför...

FÖLJETONG I MEDIA

Under Italien-tävlingen har Thomas gått som följetong i media. Det har varit ett stort pådrag kring Thomas, inte minst när han fick dra på sig den rosa ledartröjan. Den vita ungdomströjan tycks han inte vilja ta av sig...

Jag påstår:

*Det finns ingen svensk fotbollsspelare som media bevakat så hårt som Zlatan Ibrahimovic. Någonsin!

*Det finns ingen gotländsk idrottsman som det nämnts så mycket om som Thomas Lövkvist. Någonsin!

Cyklisporten har oftast (alltid) förknippats med dopning. Men Thomas Lövkvist

Thomas Lövkvist i ropet! Han gör succé i italienska "Giro", och riksmidia följer med spännt intresse varje etapp.

har varit ren, lär förbli detta tills den dag kommer då han beslutar sig för att lämna hojandet, bildat familj, blickar tillbaka och kollar vad kontot gett honom för belöning efter allt slit och försakande av mycket annat.

Förresten, i en artikel i rikspress förra veckan uttalade sig Thomas om att han dopnings-testats 50-talet gånger utan att få anmärkning. Heders! En ärlig idrottsman i sin sport, men hur ärliga är konkurrenterna? Okej, nu är inte cykelsporten ensam, dopningen finns i allt större utsträckning även i andra idrotter. Jag vidhåller fortfarande: En som åkt dit för dopning borde stängas av på livstid!

LOOB I BLICKPUNKTEN

Håkan Loob är också i blickpunkten. Nu har Slite-pojken tagit tjänstledigt från sysslan som klubbledare hos mästarlaget Färjestad. Han skall utreda en ny hockeyliga med internationellt utbyte. Det diskuteras

häftigt om ligor typ europeisk eller nordisk liga.

Det handlar om svensk hockey's framtid och att man valt Håkan Loob just tyder ju på stort förtroende för honom. Han är, har varit så under många år, en respekterad hockeyledare och anses därmed vara rätt man för utredningen.

Att splittra elitserien faller dock inte i god smak hos en del herrar hockeyledare som uttryckt sig i media och där en av dem säger så här: "Håkan Loob är ute och cyklar..."

Om en kvintett lag från elitserien försvinner, ja då innebär det väl att våra älskade publiklag som Leksand och AIK nu får chansen att spela i landets högsta "inhemska" serie.

TILL SIST...

Så kom den då... Efter fem matcher (7,5 timmars spel) utan seger lyckades nu Tony Mattsson med sitt FC Gute i tvåan. 4-0 dessutom! Det har snackats om oflyt, men nu lossnade det typ den omtalade "ketchup-effekten". Jag är förvånad att det skulle dröja så länge. Visby-laget är inte sämre än något annat lag om man får vara ordinarie. Här finns rutin och styrka att slå vilket lag som helst.

Jag tvivlar inte längre på laget: Det kan bli något riktigt bra trots den usla poängutdelningen i början, där man ännu tycktes

suga på karamellen över att vara obesekrat i träningsspelet. Nu har det lossnat och de som skall göra målen gjorde det: Kaj Andersson, "Tobbe" Ahlqvist, Jakob Sandberg och Jimmie Engqvist.

Riktigt roligt var ju också att våra lag i junior- samt pojkallsvenskan segrade i sina matcher, gäller Visby AIK och FC Gute. "Morgondagarna" börjar röra på sig och i Allgotländskan (fyran) är AIK nya serieledare och med en målskytt, Emil Segerlund, som även gjorde mål i juniorallsvenskan. Snacka om flitig matchning!

Återväxten på Galgberget

Speedwayklubben GMF Bysarna tränar ungdomarna på legendarisk mark

PONTUS HOJADE - 200 TITTADE PÅ!

Pontus Svensson (bilden) var en av Bysarnas knattar som trivdes på sina speedwaymaskiner när ungdomsserien körde igång på Galgberget i lördags. Bra med åskådare tyder på att intresset för speedway på Gotland fortfarande är stort. Här finns kultur sen 60 år tillbaka. Bysarna åkte mot Vetlanda, Västervik och Vargarna, gjorde det bra. Allt inför c:a 200 åskådare med flera stora bysprofiler och svenska mästare i spetsen.

Starten har gått! Knattar rusar iväg från "grinden", snabbt in i första kurvan och målet är poäng.

Speedway – Premiär!

200 kollade knattspeedway med Bysarna på Galgberget!

Jovisst! Det kördes faktiskt seriespeedway för knattar på en bana som skall läggas ner, till stor förtret för många, inte minst för de 20-talet knattar gotlänningar som ser speedway som socialt viktigt att sysselsätta sig med.

– Det här är ju fantastiskt, och tänk så många som kom hit i dag, säger Yvonne Danielsson, lagledare för Bysarna.

Text&foto: Lasseman Larsson

En av profilerna som älskar speedway är "Perra" Hultgren, ingår i funktionärsstaben, säger:

– Senast det kördes seriespeedway här var 15 augusti 2007, året då Bysarna åkte i division 2 och försvann för seniorkörandet.

C:a 200 kom till den anrika och historiska anläggningen på Galgberget. Nyfikenheten var stor på våra "morgondagare" inom svensk speedway,

Lagledarduo! Yvonne Danielsson och Gunnar Gustavsson delar på ansvaret för Bysarna/Vetlanda, trivs i sina roller.

de som med tiden hoppas utvecklas till att köra på 500-cc-maskin. Nu får de nöja sig med 85-kubiksmotorer. Jag såg ett par träningar förra året, trodde inte det var samma killar som grenslade sina hojar nu. Oj så de utvecklas!

I lördagens seriepremiär för ungdomar åkte Bysarna ihop med Vetlanda, som också hade ett lag till med i huvudsak egna förare, och är man elitklubb med satsning på att bli svenska mästare är det oerhört viktigt att sköta rekryteringen. Västervik/Vargarna (två andra elitlag) hade ett gemensamt lag så det blev liksom en trefrontskamp.

NY RICKARDSSON...

Det åktes för glatta livet av hungriga ungdomar som drömmer om att i framtiden köra i elitserien, gärna i GP, måhända bli en ny Tony Rickardsson, Andreas Jonsson, Fredrik Lindgren...

I bysgängets kvintett körde bröderna Pontus och Tim Svensson (mamma Ingela filmade hela tävlingen...), Olle Wigström, Linus Stuxberg samt Joel Elofsson, yngsten med blotta 11 år på nacken.

Men oj så tuff han var på hojen, åkte hem sex pinnar. Bra gjort! Övriga byspoäng: Tim Svensson 8, Olle Wigström, Pontus Svensson och Linus Stuxberg 5 var.

Vetlanda segrade på 46 poäng och poängbäst i det jämna laget var Jacob Thorssell 14, Kenny Wennerstam 13 samt Henric Lindqvist 12. Västervik/Vargarna fick ihop 32 poäng (en olycklig vurma för en byse hade annars gett "silverplatsen"...) sen Tobias Nilsson och André Karlsson dragit "lasset" och kört ihop 10 pinnar var.

– Vi har verkligen jätteduktiga killar, så jag är helnöjd med vad de presterade i seriepremiären, säger Yvonne Danielsson.

SPÄNT INNANFÖR VÄSTEN...

Lite spönt var det säkert innanför västen för knattarna genom all publik, föräldrar och anhöriga inte minst, men i synnerhet ett koppel av stjärnförare från Bysarna. Här sågs Kenneth Lindby, "Kitte" Hultgren, Niklas och Magnus Johansson, Marcus och Bosse Andersson, "Jeppe" Olsson. Kurvvakt var Rune Stenström, var på topp under 1950-talet, lade av 1956. Sylve Nilsson var speaker, inne i depån kallade Per Österlund in förarna och som starter fungerade Lasse Söderström, som varit med under massor av år, inte kan slita sig från funktionärssysslän, vilket gäller även ett flertal andra som inte kan släppa intresset för speedway utan ställer gärna upp. Heders åt dessa ideella personer!

Marcus Andersson och Kenneth Lindby ger Pontus Svensson lite råd. Marcus:

– Det var just som knatte jag började. Då gällde det 80-kubikare.

Marcus blev riksknattmästare 1988 som förste, och ende, bysförare.

– Jag var bara 14 år då, vet alltså hur det känns att åka knattcykel, säger Marcus.

En trio med rutin och ungdom fångade i depån, Marcus Andersson, Kenneth Lindby samt Pontus Svensson på hojen.

Ögonblicket Mattias inte glömmer

- Först i Sverige över åtta meter i längd

***Lördagen 27 juli 1991!**

***Platsen: Helsingborgs idrottsstadion!**

Det var då som Mattias Sunneborn, 21, ex-guten från Fårösund, skuttade in i svenska historieboken för längdhopp. Mattias hoppade 8,16 och tog sitt första SM-guld, blev samtidigt Sveriges förste åttametersman.

- Mitt största ögonblick, säger Mattias.

"LT" träffade Mattias Sunneborn, nu 38 år och bosatt på Lidingö med fru Anna samt döttrarna Beata, 11 samt Klara 9, i samband med att han spelade i 50-årsjubilerande Guldracket i bordtennis. Det blev dock inte tredje raka för Mattias och hans kompisar Peter Oldin (tog junior-EM-guld i längd 1989) och Nebez Kurban.

- Många undrar säkert varför vi kallas "23,88", men det har med våra personliga rekord i längd att göra, skrattar Mattias och munnar på en kopp fika på Hamnterminalen. Mattias har 8,21 som bäst, Peter 7,92 och Nebez 7,75.

- Vi blev femma i Guldracket nu efter två raka segrar 2006 och - 07, och det var lite retfullt att vinnarna nu kom från Stockholm, hitlockade av mig till den trevliga pingistävlingen, säger Mattias.

TRE 50-ÅRINGARI!

Mattias Sunneborn passade förresten på att fira T R E (!) jubileum en och samma lördag i Visby. De andra två var Gotlands friidrottsförbund samt IK Tjelvar också bildade 1958, för övrigt samma år som Sverige tog VM-silver i fotboll i final mot Brasilien.

Mattias började sin fantastiska friidrottsbana i Graip, flyttade över till KA 3, därefter en tid hos VIF Gute, vidare till Malmö AI, Lidingö och numera tävlande för Spårvägen. Mattias står med svenska rekorderna i längd både ute som inomhus.

- 8,21 nåddes vid "MAI-galan" i Malmö, slog då världens bäste Mike Povell. 8,20 klarade jag vid VM

inomhus i Barcelona, tog silver då, berättar Mattias.

EM-GULD - OS I ATLANTA...

Mattias har också ett EM-guld bland massor av andra meritlyngda insatser. Han berättar gärna om EM-guldet, liksom OS i Atlanta samt OS-deltagandet 2000 i Sydney, Australien. Tänk så mycket han fått uppleva med sin idrott.

Sommargotlämning?

- Inte ännu. Tanken finns, ett sommarhus på Fårö eller i Visby vore inte helt fel. Vi besöker Gotland 2-3 gånger varje år, missar inte sommaren här, säger han.

Mattias Sunneborn tog förstås del av vad som hände vid inomhus-VM i Valencia.

- Tråkigt dock att Sanna Kallur fick avbryta och inte greja det VM-guld som vi så säkert trodde på. Glädjande dock med Stefan Holms kraftsamling och guld i höjd samt Johan Wissmans silver på 400 meter. Vid OS i Peking kan vi säkert förvänta oss ytterligare medaljer, genom nämnda trio samt Carolina Klüft.

Åker du till Kina rentav?

- Kanske, om jag fick ett uppdrag skulle jag tveklöst åka.

17 SM-GULD!

Vi är många som undrar hur många SM-guld du vunnit?

- 17, varav tre på 200 meter resten i längd. Jag räknar bara individuella mästerskap, men jag har också åtta SM-tecken i stafett.

Vi kan fylla ut med att Mattias ingick i Sveriges stafettlag 4x100

Mattias Sunneborn var med och firade Guldracket 50 år, ställde upp även som domare då.

meter som mycket överraskande tog sig till final vid VM i Stuttgart.

Du gjorde ett litet uppehåll under några år ...

- Jag var borta tre år, kom sen tillbaka 2005, då som 35-åring och veteran.

Under tiden såg vi honom ofta i TV, minns programmen "Superstar" och "Gladiatorerna" bland annat.

Du lämnade Gotland 1986, tog vägen till Småland väl ...

- Just det. Jag gick på friidrotts-gymnasiet där och sen blev det fem år i skånska storklubben MAI.

EN OERHÖRD THRILLER

Mattias Sunneborn rundar av sitt berättande om vilken oerhörd thrill-

er det var i Helsingborg när han skrev längdhistoria som den förste svenske åttametersmannen.

- Min lagkompis, 22-årige Germund Johansson, hoppade 7,98 i sitt nästista försök. Jag hade då satt personligt rekord med 7,89. Sen kom mitt 8,16-hopp, blev dock aldrig godkänt som svenskt rekord eftersom det blåste lite för mycket medvind, men sen kom ju 8,21 med rätt vind, berättar Mattias, då 21 år.

Hur ser framtiden ut med ditt tävlande?

- Jag blev trea i stora SM på 7,40 i februari, satte svenskt veteranrekord då.

Och det är inte färdigtävlat förstår jag ...

- Jag har ett mål att klara 7,70 utomhus i år, tror det är möjligt faktiskt. Jag tränar fyra gånger i veckan för att försöka uppnå önskat mål. Mattias Sunneborn leder friidrottskola på Lidingö, gläds över att döttrarna visar stort intresse för sporten som deras pappa intresserat sig för och nått så fina framgångar med, blivit kändis.

- Jag är numera engagerad av Svenska fotbollsakademin som "fys-tränare", i övrigt är jag ute och föreläser, så några problem att få tiden att rinna iväg är det definitivt inte. Jag stortrivs med tillvaron.

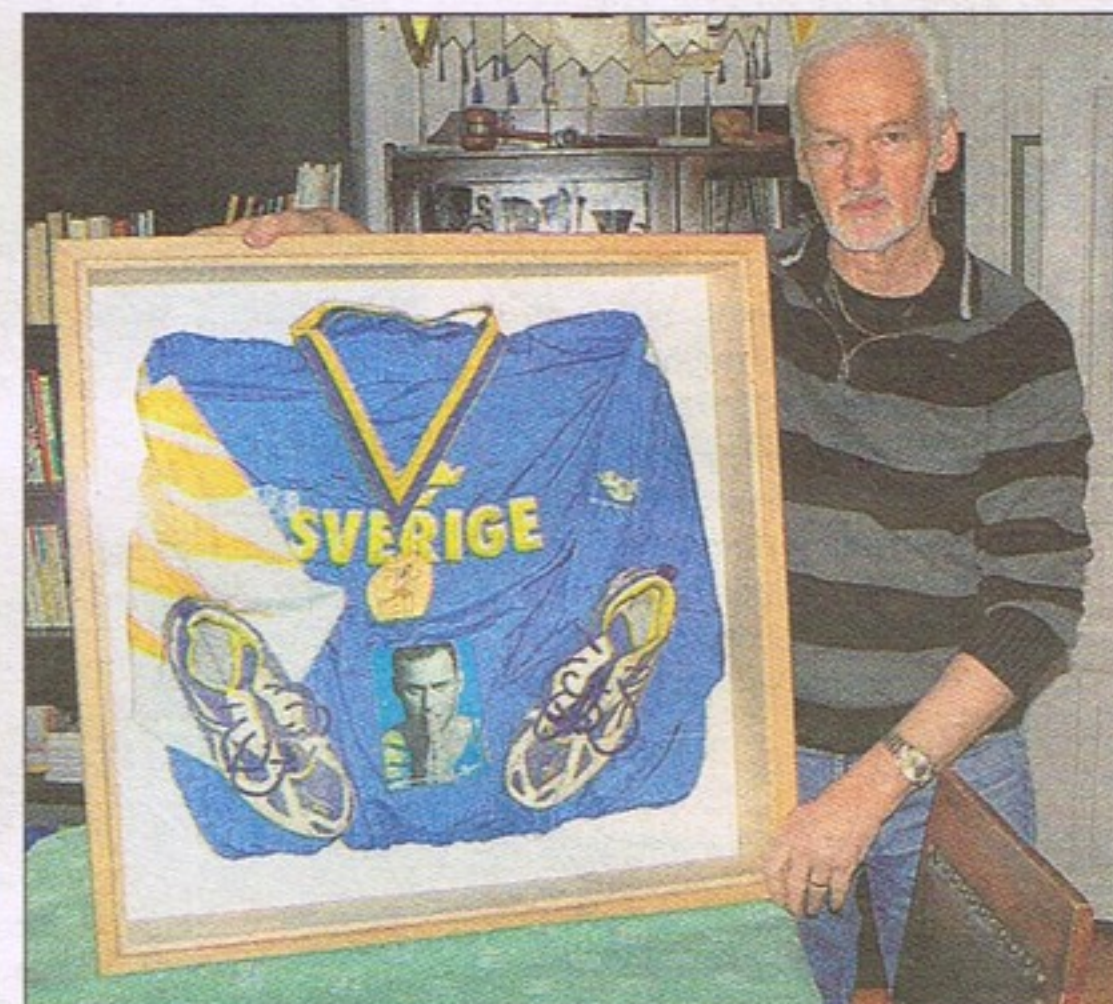
Text&Foto: Lasseman Larsson

Mattias Sunneborn kommer från Fårösund, här "parkerad" vid busskyllan på hamnen.

2007 års gotländska Lucia, Linda Olsson, fick träffa svenske rekordhållaren Mattias Sunneborn.

EM-guldminne från 1996. Gotlands idrottshistoriska med Kjellåke Nordström, ordförande, i spetsen förvarar Mattias Sunneborns löparskor, tröja och medalj.

LARS-OLOF LARSSON...

är mästerskytt på Gotland. Skidor gillar han också skarpt, på söndag skidar han i Vasaloppet, den 90 km långa sträckan mellan Sälen-Mora. Utan snötillgång på ön har det blivit 40 mil på rullskidor samt E N kilometer på snö vid Dalhems fotbollsplan.

Läs på sid 16

40 mil på rullskidor – EN km på snö...

Mästerskytten Lars-Olof skall åka Vasaloppet för tredje gången!

- Han är mästerskytt på Gotland.
- Han är skidintresserad och förbereder just nu Vasaloppet.

– Men skidskytte har jag dock aldrig testat, men lurar på att göra det i Åre-trakten, säger Lars-Olof Larsson, 43.

Någon ny Björn Ferry har han inte för avsikt att bli... Han hoppas att inte göra samma fiasko som Sverige i just avslutade skidskytte-VM i Östersund. Där gick det mesta åt pipan (!) Skyttet i synnerhet...

"LT" träffade (!) "Lau-sorken" Lars-Olof Larsson vid VOK-stugan för en dryg vecka sen. Det var sex grader varmt, inte en snöflinga så långt ögat kunde se. Där stod nu Lars-Olof med sina Fischer-skidor och med geväret, allt för att markera att han är intresserad av skidsport samt gevärsskytte.

När vi bestämde tid och plats vid VOK-stugan var det inte som Lars-Olof tänkt sig att det skulle vara så här års. Sex grader varmt, grönt kring det fina nyanlagda elljusspåret. Men inga träningsmil på snöunderlag dock. Retligt!

– När jag flyttade till Hejdeby 1991 så var det några skapliga vintrar och eftersom jag har bara 2,5 km till VOK-stugan så tog jag mig dit och började åka skidor. Jättekul! Och jag har tävlat några gånger, dock utan att placera mig direkt, skrattar han.

TRETTON MÄSTERSKAP

Placerar sig gör han däremot på skjutbanan. Där ligger Lars-Olof ständigt i topp, och 13 mästerskapstitlar talar sitt tydliga språk.

– Vi är lika, jag och orienteraren Ronny Liljegren i Bro, med 13 plagg var så vi får väl se vem som hinner först till 14 vunna, smalar Lars-Olof.

Hett tips. Duellen vinner Lars-Olof! På söndag är det alltså dags för Vasaloppet, där det första åktes 1922. Från Gotland deltar 30-40 "plankhasare" som ger sig iväg på nya äventyr, den nio mil långa sträckan Sälen och

Mora. Lars-Olof är alltså en av dessa.

– Jag åkte öppet spår 2005, ställde aldrig upp 2006, men väl 2007 nu med för tredje gången. Tråkigt nog har inte förberedelserna varit som jag tänkt mig, inte så många mil på skidor jag hoppats på och ett annat avbräck var en förkylning under tre veckor.

VADSLAGNING – NEJ!

Vadslagning första gången, som det brukar vara för många...

– NEJ!
Rullskidor har alltså fått ersätta riktig skidåkning?

– Så har det blivit. Jag har väl c:a 40 mil på rullskidor, men det borde varit flera, säger han.

Lars-Olof har faktiskt fått testa sina skidor på snö (!) också...

– Jag var i Dalhem, fick se en liten snösträng i åkerkanten av fotbollsplanen som var sådär 150 meter. Det blev en kilometer i alla fall.

Lars-Olof Larsson skjuter för Gardalau, men tävlar också för Endre på luftgevär och korthåll samt representerar Visborgs OK på skidor.

Hur är snömängden i Dalarna förresten?

– Bra. Jag följer utvecklingen på arrangörens hemsida och det verkar inte uppstå några problem.

Värsta biten i långloppet?

– Strax innan Evertsborg. Där går det svagt uppåt, är därmed ansträngt, och har man inget bra fäste då är det riktigt jobbigt.

Barmark! Tråkigt tycker Lars-Olof Larsson, 43-årig mästerskytt på Gotland som nu skall åka Vasaloppet för tredje gången.

GLÄDJE: SPEAKERRÖSTERNA!

När börjar det kännas sådär lagom behagligt efter längturen?

– De sista tre kilometrarna. Då hör man speakerröster från målet, då går det genast lite lättare.

Inget som oroar i nuläget?

– Nej, skulle i så fall vara att något oförutsett inträffar i själva loppet, att man tvingas ge upp och i stället ta bus-

sen till Mora. Inget man hoppas skall inträffa förstås.

Någon uppsatt idealtid?

– Kring nio timmar, där brukar jag ligga, och klarar jag denna, blir jag nöjd.

När du passerat i "Fäders spår för framtids segrar", fått av dig skidor, övrig utrustning, duschat och klätt om, vad händer då?

– Då längtar man efter en god bit

mat och en öl, det har man gjort sig förtjänt av då.

Lars-Olof har fått ännu ett intresseföresten...

– Jag hjälper Endre i innebandy vid deras hemmamatcher i elitserien. Jag har nämligen två döttrar som spelar i ungdomslag, Fanny, 16 samt Clara, 13.

Speedwayföraren Fritz Löfqvist först!

Många gotlänningar har antagit utmaningen och åkt Vasaloppet. Det här långloppet Sälen-Mora som "Mora-Nisse" Karlsson vunnit flera gånger inleddes 1922.

Vem var nu den förste gotlänningen i vasaloppsspåret undrar säkert någon.

Svar: Fritz Löfqvist! Året var 1945 och "Fritzen"! kom på 137:e plats med tiden 7.48,39 och tävlade för Visby IF. Löfqvist blev sen mera känd speedwayåkare.

Fritz Löfqvist var en all-round-idrottsman, som orienterade hem 1945 för övrigt. 1949 omkom den populära Mästartröjan i orientering, också idrottsmannen i samband med en

1000-meterstävling på Solvalla. Han mötte, och besegrade, norrmannen Basse Hvem om "Guldhjälmen" men strax efter målgång hakade något upp sig med gasreglaget. "Fritz" körde rakt in i en stolpe och avled.

Prins Bertil var på Solvalla. Filmen från loppet visar också då vår motorprins tog av sig sin bruna basker när dödsbudet nådde den stora publiken.

Fritz Löfqvist åkte sen även 1948.

Olle Lendinger, också 2-hjulsförare, lockades till Vasaloppet 1947, var den andre guten så långt, tog sig i mål som 136:a.

De bästa insatserna av gitar i Vasaloppet har gjorts av Jan-Erik Östergren från Fårö som 1978 blev 103:a, och året efter 102:a. Janne har också bästa tiden av gotlänningarna – 4.26,05!

Einar Dahlin, Visby AIK var en av de stora (största) skidåkarna på

Gotland under 1950-talet, blev 165:a 1955 på 6.19,18 och 153:a 1956 på 6.33,14.

Det skall också poängteras att "Madde" Engström (syster till Janne Östergren) tävlade för SOK Svaide 1983 och tog sig i mål på 6.35,07 och kom på 4021:a plats. Vårt notera!

PROFILEN- FRED KLINGVALL, 70...

är en stor profil på östra Gotland. Ny ordförande i Hembygdsföreningen Östergarn-Gammelgarn i år. Blev fiskare i 15-årsåldern, lätt sjösjuk, är också flygrädd, men kasta varpa, det är han en mästare på. Musikintresserad: Etta på Gotlandstoppen, har kastat varpa i TV:s Sportspegel, en legend precis som pappa Harry var.

Läs på sid 16

Profilen

Precis som pappa Harry Klingvall. Nästan...! Legenderna Harry avled 27 augusti 2004 – blev 93 år. Nu håller sonen Fred, 70, på att ta över sin fars roll som en stor profil på Östergarnslandet, ja på Gotland. Fred är tämligen ny som ordförande i Hembygdsföreningen i Östergarn-Gammelgarn. Familjen, segling, varpa och musik, är stora intressen för Fred. Han röstades fram som etta på "Gotlandstoppen" i Radio Gotland. Fred sjöng och Sture Lindgren spelade. Han var också med om att sätta svenskt målrekord i ishockey 1960 – men i "fel" lag den gången. Smörj med 44-3!!!

Namn:	Fred Klingvall.
Ålder:	70 år.
Uppväxt:	Östergarn.
Familj:	Fru Elvy (född Lawergren, kommer från Halla), samt sönerna Lasse (bor i Visby) och Dan (bosatt i Stockholm).
Yrke:	Började som fiskare i 15-årsåldern, testade, var grymt sjösjuk nästan varje gång, men det gick över efter några månader.
Pensionär, sofflocket nu:	Nej, nej, för fasen. Jag har mycket att pyssla med, har ju blivit ordförande i Hembygdsföreningen, jobbar med att rusta upp en kåk som testamenterats till föreningen. Vi var 50 som skrev på och ville göra en ideell insats på den ärvda kåken.
Segling:	Jättekul. Vi har en 3-männing från 1890-talet, tar oss ut och har lite olika mål att göra strandhugg vid. Allmogeseglingen midsommartid här är en trevlig tradition man inte vill missa.
Smultronstället:	Segla till Östergarns Holm, Gothem en annan plats, och vi har pratat om att segla Gotland Runt, dock inte själva tävlingen förstås.
Varpaintresset:	Mycket stort. Här har jag massor av härliga minnen både med sten- och aluminium.
Många framgångar:	Nja, några segrar har det ju blivit med åren, men just detta att vi får träffas och umgås med en trevlig sport är rogivande.
Bästa minnena med varpa:	Invigningen av SM-et i Östergarn 2000, som var stort. 1980 vann jag i Stångaspelen, kastade med Lars-Eric Larsson och Hans-Åke Engström, och sen var det ju en smärre skräll då vi kallades in och fick kasta "Mästarmötet" i Kräklingbo, och lyckades vinna. Då var lagkompisarna Arne Ericsson samt sonen Lasse. Finalmotståndarna var inte vilka som helst, Garda med Affe Nilsson, Benne Augustsson och Bamse Pettersson.
Många oldboyskastare, men bara en klass:	Det är fel. Jag tycker att man skall göra som tidigare, ha två klasser för 15-meterskastarna. Det finns förslag, lär röstas fram, och nästa år finns säkert yngre och äldre oldboys. Mera rättvist.
Gotlands bästa genom tiderna:	"Gusten" Hederstedt! Bra på alla sätt, trevlig, glad och positiv.
Varpatävling du ogärna missar:	Mästarmötet i Kräklingbo. Alla människor, men SM och Stångaspelen är förstas hack i hål.
Sten- eller aluminium:	Spelar ingen roll.
Minns du första SM-et:	Det var i Visby på gamla SM-platsen, tror det var 1962.
Med i TV:s Sportspegel:	Jo, i Stockholm 1977. SM-platsen fanns utanför TV-huset, så det blev ett litet inslag. Då kastade jag med Lars-Eric Larsson och Hans-Åke Engströms och pappa Harry blev tvåa i oldboys.
"Grevepokalen":	Greve Eric von Rosen skänkte detta (Rosen-pokalen fanns i fotboll också...). Jag har 19 in-teckningar i det här varpapriset. Det var först meningen att den som vann tre raka eller fem utan ordningsföljd skulle få behålla priset, men vi enades om ständigt vandrande.
Fotboll eller hockey på TV:	Föredrar fotboll, och nu väntar ju EM-slutspel.
Största ögonblicket:	När jag gifte mig, plus då Arne Ericsson, Torbjörn Lawergren och sonen Dan kastade hem SM-et i lagkula i Borlänge 1996.
Storsmörj med 44-3 i ishockey:	Jo (skratt), det glöms inte, går bara inte att förtränga. Det var i januari 1960, Östergarns första match, och dingel efter noter. Jag spelade back. Det stod ett par småtöisar utanför sargen och undrade: "Har ni fått skril-lorna i julklapp...".

Text&Foto:
Lasseman Larsson

Östergarns IK rikskänt då:	Verkligen, dock inte på det sätt vi hoppats förstås. Det kablades ut som största nyheten i Riksronden dagen efter.
Resmål utomlands:	Har varit i Kanada, senast på Teneriffa, men är rejält flygrädd.
Hälsotillståndet:	Får väl inte klaga, även om jag har högt blodtryck, men har fått bra medicin för detta.
Favoriträtt signerad fru Elvy:	Då får det bli raggmunkar och stekt fläsk med lingon, eller varför inte kroppkakor eller kåldolmar, men "kaffihalve" är den lättast lagade (högljutt skratt).
År och dag du gifte dig, minnestest:	43 år sedan, lördagen 21 augusti 1965 i Halla. (Rätt intygar Elvy).
Vad är bra med Gotland:	Kan inte jämföra, har inte provat något annat.
Vad kan förbättras:	Jag är nöjd med det mesta.
Högsta önskan:	Att jag och Elvy skall få många år ytterligare, att jag kan få vinna ett SM i lagkula, som fattas. Kanske i Hörsne, kastar då med Sture Stenström och Göte Karlsson.

Visby-pojkar åter i Guldracket - tog historisk seger 1958!

1958 spelades första Guldracket i pingis.

Vinnartrion bestod av Visby-killarna

Bengt-Göran Lindell, 16, Bosse Lindell, 14 samt Jan-Erik Christiansson, 13.

Huggaren hette laget.

– Nu har vi bestämt att vara med och spela igen, fira 50-årsjubileet, säger Bosse.

Bosse och Bengt-Göran är bröder.

– Bengt-Göran bor numera i Eskilstuna och har lovat ställa upp. Janne Christiansson befinner sig i Spanien, men har också gett klartecken till spel, säger Bosse Lindell.

Bosse har sparat klippen från vad

tidningar skrev, har också ett fint segrarpris hemma.

– Det är en statyett med två pingisrack i guld som korsar varandra plus en boll, säger Bosse.

Hur många gånger har ni spelat i Guldracket?

– Vi har varit med två gånger

tidigare, men det gick inte så bra andra gången då vi bara vann två matcher.

Finalerna för 50 år sen i Gutavallsbaracken, nu Södervärnshallen, avgörs lördagen 8 mars.

Bröderna Lindell samt Janne Christiansson blev alltså historiska vinnare, och idrottsintresset fortsatte.

– Vi sysslade med det mesta i idrottsväg, säger Bosse.

Han blev själv sen ledare, lade all sin fritid på IFK Visbys damlag i fotboll där dottern Marie var en av de mest tongivande, begåvades en gång med priset till Gotlands bästa damspelare.

Kan Mattias Sunneborn ta tredje raka?

Guldracket i pingis firar 50-årsjubileum!
1958 – 2008!

Kände ex-fårösundaren Mattias Sunneborn (friidrott) var den förste att anmäla sig. Han har vunnit två raka i Guldracket åren 2006 samt 2007.

– Jättekul att han återkommer för att om möjligt ta tredje raka, men det blir förstås färre antal handicapbollar den här gången, för så brukar det vara när man vunnit, upplyser Gunnar Bäck. Lördagen 8 mars spelas jubileumstävlingen.

Plats: Södervärnshallen.

Guldracket ges extra status genom Mattias Sunneborns medverkan. Mattias står med svenska rekorden i längd både inomhus (8,21) som utomhus (8,20). Och han håller sig fortfarande i bra trim på löparbana, samt vid – pingisbordet!

Mattias har två landslagskompisar i samma lag: Peter Oldin och Nebez Kurban.

Guldracket inleddes alltså 1958.

– Då förekom zonspel på olika platser och vinnarna gick till slutspel i Gutavalls barack, säger Gunnar Bäck.

Gunnar Bäck, jag kallar honom gärna "Öns Mr Pingis", har spelat i Guldracket några gånger, bland annat ihop med Ola Granlund och Inge Uthas vid ett tillfälle. Nu ingår han i arrangörsstaben. Gunnar har varit i semifinal vid två tillfällen.

Gunnar Bäck jobbar med pingis i stort varje dag, tränar bland annat talangen Elin Schwartz, som rentav kan spela i elitserien nästa säsong.

– Det blir Fole och Stenkumla som delar på arrangörskapet den här gången, men jag och Gunnar Geissle finns med vid lottningen då vi sätter handicapbollar på alla spelarna, förklarar Gunnar Bäck.

RUTINERADE LEDARE

Viktigt att det finns rutinerade ledare som man tar hjälp och stöd av.

I Guldracket tillämpas gamla räknesystemet, först till 21 vunna bollar (nu annars först till 11), men man måste vinna med två bollar "övervikt". Hur många handicapbollar delar ni ut som mest i år?

– Det blir +20 som mest, allt efter spelstyrka. Men riktigt rättvist blir det ju aldrig, men nu går vi faktiskt in och sänker spelares handicap om vi anser att dem fått för många bollar, säger Gunnar Bäck.

I Guldracket är det tre i laget plus en reserv som ingår och alla lag är garanterat minst två matcher.

Guldracket har som mest haft över 200 lag, men det har minskat på senare år, i fjol 80-talet, men ändå uppemot 250 spelare i en och samma tävling, därmed den största på Gotland. Skall bli intressant att se om "50-årstävlingen" kan locka 100-talet lag i år.

Gunnar Bäck lämnar upplysningar kring Guldracket på telefon 070-5267716. Sista anmälningdag är måndag 3 mars.

GUNNAR VARJE DAG...

Gunnar Bäck är i farten med pingis i stort varje dag. En av hans talanger är Elin Schwartz, 18.

– Jag hade gärna velat vara med, men är upptagen av seriespel på fast-

landet då, säger hon.

På Gotland finns ingen damserie, så hon representerar två klubbar: VIF Gute (individuellt) samt Ljungsbros i division 1 östra Götaland.

– Vi leder serien just nu, men det är jättehardt där tre lag har 16 poäng, berättar hon.

En annan Visby-tjej som också spelar i ett fastländskt lag är Annika Ahlgren, lirar i Kalmar.

– Med lite tur kan Gotland faktiskt ha både Elin och Annika i Elitserien nästa säsong, säger Gunnar Bäck.

Elin och Annika ingick för övrigt i Gotlands lag som tog guld i Island Games på Rhodos förra året.

Guldracket firar alltså 50-årsjubileum, låg under några år nere, men togs upp igen, och sen har det fortsatt.

Amerikansk basketspelare visade spänst

Amerikanen Lanny Hewitt kom till Sverige och Gotland för att spela basket med Visby. Det var i mitten av 1990-talet. De fick för sig att spela med i Guldracket. Hur det gick – jo SEGER! Lagets namn: Dream Team!

Hewitt ville showa lite extra, visade en otrolig spänst genom att hoppa över hela pingisbordets långsida, ett skutt på nära fyra meter.

– Väldigt imponerande, säger Gunnar Bäck, som såg honom "flyga över" bord och nät.

En lattjogrej det förstås blev snack om. Nu undras om Mattias Sunneborn med sin spänst kan göra något liknande, skoj för fotograferna i så fall...

Vi saknar "Ronegubbar" - profilerna!

Laget "Ronegubbar" missade säl-lan Guldracket. Här minns man trion i början med "Gutten" Ronström, Alfred Andersson samt Henry Grönström.

– Guldracket, det kan vi bara inte missa, den tävlingen tränar och lever vi för under hela året, sa Henry Grönström vid ett tillfälle.

"Gutten" och Alfred är numera avlidna och för bara en dryg månad sen gick ännu en Rone-spelare ur tiden: Siv Petersson! "Rone-Siv" är Gotlands genom tiderna mest meriterade pingisspelare med alla sina SM-guld sen hon väl flyttat till fastlandet.

Rone hade då en välkänd kvartett i Siv, "Gutten", "Pingis-Lasse" Nilsson samt Bertil Ahlgren, alltid väl framme i lag- som individuella sammanhang.

VÄRLDSBÄST...

Sveriges och även världens bästa innebandyspelare, men ändå nobbad i Sveriges landslag.

Så går nu snacket om Sara Anteyd, 21, en forward som har alla de egenskaper som krävs för att lyckas. När Endre hade dubbla matcher i elitserien lördag-söndag och vann båda så svarade Sara för 13 poäng, fem mål och åtta assist. En lysande show!

Läs på sid 16

Berne, 44, nappade på annons i Nabben...

...Hablingbo fick en toppkastare!

En annons i varpaorganet NABBEN 1994 och saken var klar... Hablingbo IK:s vädjan om en tredjekastare i ett av lagen gav svar omgående.

Berne Appelqvist, 44, kastade stenvarpa för Hoburgs IF, men valde aluminium i Hablingbo, och där har han blivit kvar.

Berne är en respekterad och färgstark kastare i Sverige, en profil, och målsättningen är klar:

– Det fattas fem poäng för mig att bli "Stor Grabb", det hoppas jag kunna klara av i år, säger Berne.

44-åriga Berne Appelqvist är väl förberedd, tänker bli "Stor Grabb" i varpa i år.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Berne Appelqvist är född i Burgsvik, spelade fotboll med Hansa-Hoburg, kastade stenvarpa med Hoburgs IF, lockades till Hablingbo i varpa, blev en utmärkt förstärkning, är lärare i Hogrån skola, bosatt i Visby sen några år tillbaka. Hängde ni med?

Berne har skaffat sig en diger meritlista från kastning både med aluminium som sten.

De fem SM-gulden är fördelade på två var i lagkula samt lagcentimeter (fyra år på raken, 2004, -05, -06 och 2007). Enda individuella guldet kom i Surahammar 1999 då Berne, inte oväntat skall sägas, knep individuella kulan. I lagsammanhang har han fyra raka guld med samma lag, han själv, Ola Nilsson samt Olof Lithberg.

– Det blir samma lag även den här säsongen, säger Berne.

1998 var det på vippen att han blivit parmästare tillsammans med Mona Engström, som han bildar par med även i år.

KM MED "TRIO NILSSON"

I lördags var det premiär, "Hellvi-varpan", och då gällde det 2-mannalag. Men Hablingbo har redan haft sitt KM med "Trio Nilsson" i topp, Roland, Ola samt Kenneth.

Hur har du förberett säsongen?

– Jag har kastat inomhus i Mulde ridhus en gång, ett grymt bra underlag att kasta på, och sen har det blivit Nautilus gym 2-3 gånger i veckan. Nu är det Rävången som gäller under träningskvällarna, så

jag kommer väl förberedd, säger Berne.

Berne har med åren blivit allt stabilare som "varpahanterare", oavsett det gäller mellan stickorna (aluminium) på 20 meter eller mellan pinnarna (sten)likaledes på 20 meter.

När vi kommer in på detta med kastavstånd kan jag inte låt bli ställa frågan till honom: "Vad är din uppfattning om åldrar och kastavstånd vad gäller oldboys, hur skulle du vilja ha det...?"

Bernes svar:

– Jag ser gärna att man kastade i två klasser, inte som nu bara EN som inte är rättvist direkt. Nej yngre och äldre oldboys, där den förstnämnda kastar på 18 meter från det att kastaren fyllt 60 år upp till 67, därefter på 15 meter.

ANEKDOT I TUNNVARPA

Berne Appelqvist berättar gärna en anekdot som inträffade under varpatiden i Hoburgs IF.

– Det gällde DM i tunnvarpa i Hablingbo. Jag hade Gillis Lundgren i mitt lag. Det här hände en bit in på 1980-talet och Gillis var helt makalös i sin kastning. Vi vann.

Gillis satte sen ett svårslaget rekord i "GA-hornet" 1988 då hans bästa kula (12 kast) mätte sammanlagt 57 cm (5) centimeter. Det blev totalt 57 cm på 36 kast.

– Tämligen omöjligt att slå, menar Berne Appelqvist.

Hur ser du på en vikande trend med varpasporten?

– Det är förstås tråkigt, men vi kan väl ändå se en liten ljusning eftersom det finns krafter ute i landet som jobbar på bra.

Massmedias roll?

– Oerhört viktig givetvis. Vi behöver allt stöd från tidningar och radio. Det har varit lite så och så på en del håll under senare år, så all hjälp den vägen är ytterst värdefull PR.

SOLVEIG OCH "JOCKE"!

Vilka är Gotlands bästa dam respektive herre sen du på allvar kom in i bilden 1994?

– Solveig Paulsson samt "Jocke" Engström.

Vilka två kastare tror du mest på under årets säsong?

– Ola Nilsson och Therese Johansson, båda Hablingbo. Therese är ett nyförvärv från Östergarn.

Din största besvikelse?

– SM-et i Ronneby 1998. Vi hade vunnit lagkulan i Stångaspelen, kände väl ett visst favorittryck nu, men vi åkte ur redan i första omgången mot VK Söderringen lag 3. En tung förlust för oss i Hablingbo.

När vinner du statusfyllda GA-hornet?

– Kanske i år, det är en tävling jag väldigt gärna vill vinna, inte så lätt när det gäller nyckfulla centimetern.

Varför är Hablingbo så stark varpaklubb?

– Bredd och topp. Ett tag hade vi

"Stor Grabb" är målet

Berne Appelqvist, 44, är laddad för en ny varpasäsong. Det fattas fem poäng för att ställa in sig i ledet som "Stor Grabb". Ett nytt SM-guld och saken är klar.

*Bernes meritlista så här långt i aluminium: Fem guld, fyra silver och tre brons. *Bernes meritlista i DM (både aluminium och sten): Har 30-talet mästerskaps-tecken plus andra placeringar.

SM-et går alltså i Hörsne tiden 20-26 juli. Samtidigt avgörs junior-SM på samma plats. SM i 2-manna går i Hellvi i höst.

Innan avgörs Stångaspelen 10-13 juli och det bör locka extra fastländskt deltagande eftersom SM går på Gotland. Mellan Stångaspelen och SM-et kastas som vanligt GA-hornet i Hablingbo 16 juli, en centimeter-tävling.

– Inga mästerskap på fastlandet alltså, men vi tänker ändå åka till någon fastlandstävling, säger Berne Appelqvist, Hablingbo IK.

Viktigt att de bästa på Gotland rör sig även till andra tävlingar än de inhemska. Bra för sporten!

tre riktigt vassa 3-mannalag så det krävdes uttagning i Stånga, DM och SM vilka som skulle få kasta "Mästarmötet" i Kräklingbo.

Tvillingarna Kenneth och Tommy Pettersson valde att börja tävla för Banda VK, varför?

– Resorna! Och de ville också kasta i par. Banda har ju duktiga tjejer och jag kan väl känna en viss stolthet över att två av dem, Linnéa Appelqvist och Malin Carlsson, nått så långt som dem gjort. De gick i Hogrån skola och på idrottstimmarna instruerade jag dem i varpa,

så lite del i deras varpakunnande har jag väl...

LAGVARNING BANDA!

Berne Appelqvist passar på att komma med en lagvarning för Banda VK med tvillingarna Pettersson samt Leif "Loket" Olsson. Nu vet ni det!

Bara IF SM-arrangör i juli, bra eller...?

– De har en sån stor erfarenhet inom klubben, är så kunniga, så det blir helt säkert en riktigt bra SM-vecka, säger Berne.

HÖJDAREN I FOTBOLL 1968

Säveskolan till final i "Kronprinsens" – folkfest inför 3 000!

1968 var fotboll det stora samtalsämnet på Gotland! September – oktober var händelserika månader.

Säveskolan lirade i riksomfattande "Kronprinsens pokal" i fotboll och gjorde skolan och ön riks-känd. Laget anført av Hasse "Linkan" Lindkvist, 20, tog sig hela den långa vägen fram till final mot Falun.

Publikfest på Gutavallen: 3 000 personer!

Okej, det blev förlust med 0-3, men sex raka vinster för Säve hann det i alla fall bli. Nu 40-årsjubileum!

Text&Foto: Lasseman Larsson

"LT" kallade tre spelare som var med då till en liten snackträff på "Vallen": Hasse Lindkvist, 60, Claes Gäfvert samt Egon Schwartz, båda 58. Trion hade noga dokumenterat vad som hände 1968, med klipp och bilder. Det skrevs åtskilligt i gotländsk press, men även i rikspress, framförallt då i Dagens Nyheter. DN var medarrangör i "kronprinsens" och ansvarig var Karl Liljeqvist, signaturen "Allison".

Det blev en historisk final fredagen 25 oktober, och till denna hade tämligen färske UK-chefen Orvar Bergmark bjudits som prisutdelare. Exakt tio år tidigare spelade han högerback för Sverige i VM-finalen mot Brasilien (2-5) på Råsunda.

185 skolor från Sverige deltog, och här stack alltså lilla Gotland till som ett bi, och det var ack så nära att det hade räckt även för en sjunde raka seger, att man då spelat sig igenom turneringen utan förlust.

"HADE SPELET – MEN 0-3"

En rubrik från finalen var träffande: "Säveskolan hade spelet – Falun gjorde målen".

Jag var en i trängseln, skulle bevaka matchen, kommer ihåg en speciell incident som kunde ha varit avgör-

rande. Anders Wallin från VIF Gute (stommen kom från Visby-laget, då i division 4) gjorde mål, jubel, men linjemannen hade vinkat för offside. Bortdömt! I stället för reducering och 1-2, och match igen, stack Falun upp och ökade på till 3-0. Då var det kört. Heldeppigt!

Faluns storskytt Lennart Sundgren blev 2-målsskytt, hade avgjort flera matcher tidigare för sitt Falun bestående av fem division-2-spelare, var därmed klar favorit i finalen.

Anders Wallin blixtrade av ilska: – För jäkligt, jag var aldrig offside. Orvar Bergmark stod väl placerad: – Ett fullt okej mål. När bollen spelades var den ljushärlige ytttern (Wallin) på rätt sida om bollen.

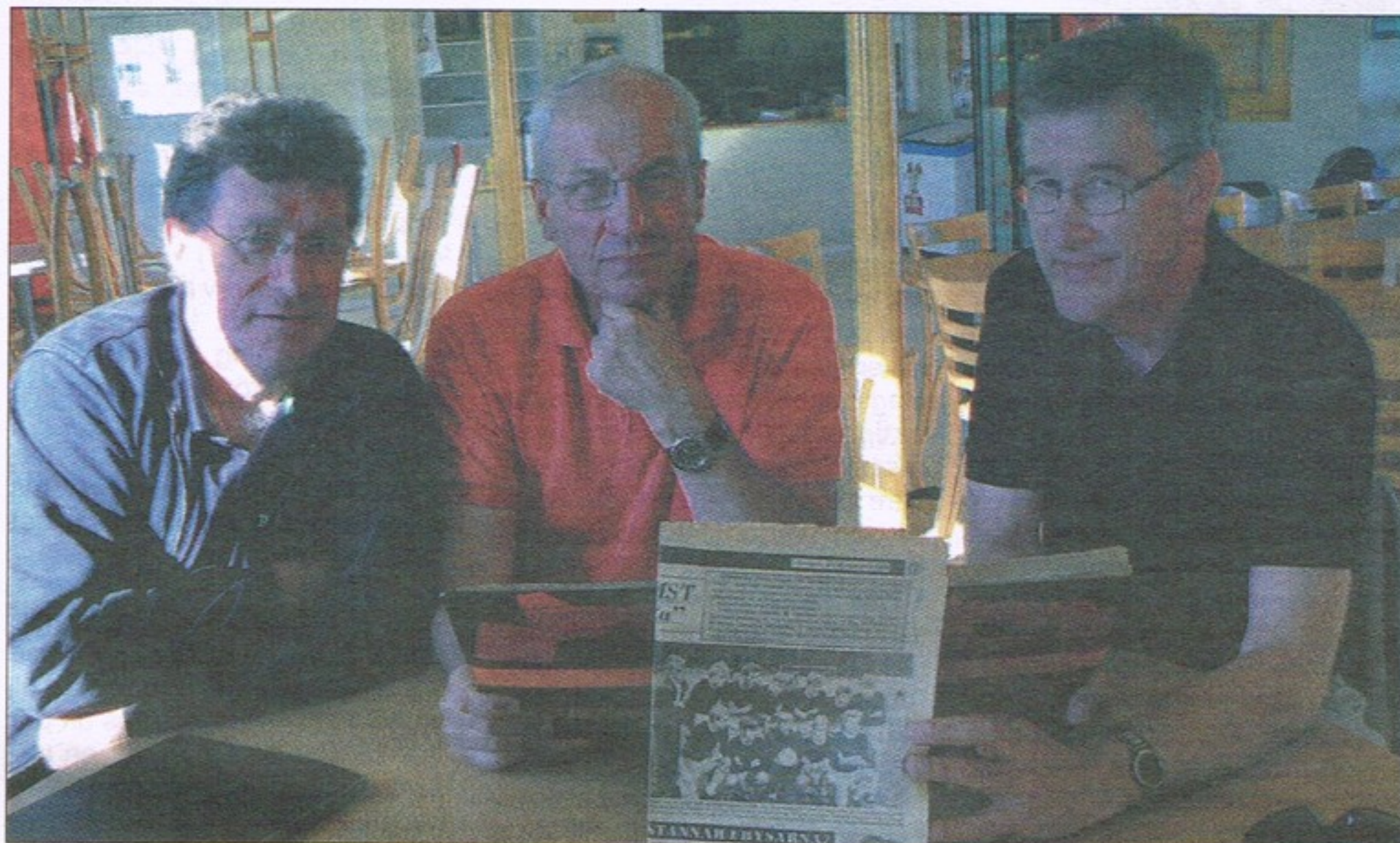
Det här bortdömda målet vållade stort rabalder och diskussion efteråt, blev det stora samtalsämnet.

Åke Othberg tränade grabbarna och Janne Larsson var lagledare. Båda var eniga:

– Ett helt korrekt mål!

Hasse Lindkvist, Claes Gäfvert och Egon Schwartz, bläddrar i klipp och bilder, kommenterar på ett roligvänt sätt, minns det här som om det inträffat för någon vecka sen bara.

"Classe Mojs" visar upp ett par plaketter som delades ut vid banketten på Stadshotellet. En plakett hade

Kronprins snack, tidningsklipp och bilder, sköna minnen från 1968, Claes Gäfvert, Hasse Lindkvist samt Egon Schwartz, alla var med i finalen 1968 inför 3 000 åskådare.

Två bland 185 skolor i Sverige

inskriftionen "Gymnasieskolans turnering", liknande den som delades ut i Allsvenskan från Svenska fotbollförbundet. Den andra gällde Svenska skolidrottsförbundet.

– Vi hade mycket väl kunnat vinna även finalen, men hade inte marginalerna med oss, liksom det omtalade domslutet, menar Hasse Lindkvist.

PAPPAN HASSE!

Han var pappan i gänget, och vi var många som var eniga om att det var han som höll ihop det hela, hade en hög lägstänivå om man uttrycker sig så. Här laddades det upp hemma i källaren hos Hasse.

– Allt innan finalen var ju bra med sex raka segrar, men finalen var inte alls rolig, säger Egon Schwartz.

Förmodligen tänkte han på missförståndet mellan honom och en egen försvarare som direkt bäddade för 0-2-målet...

Egon var överraskande bra under hela turneringen, även om han är självkritisk till själva finalen. Han

hade i två tidigare högdramatiska matcher räddat Säveskolan, inte minst då straffavgörandet mot Norrköping. Så här var det:

Lennart "Alma" Almqvist hade gett Säveskolan ledningen med 1-0, som kvitterades. 1-1 stod sig matchtiden ut. Det blev förlängning, men inga mål, därefter nervknipande straffsparksläggning.

Norrköping gjorde 2-1, Curre Eklöf kvitterade till 2-2, varpå Egon Schwartz blev in i hjalterollen första gången genom att ta östgötarnas straff. Hasse Lindkvist stegade sen fram, satte bollen i nät – 3-2. Nu kunde allt avgöras om Egon kunde rädda sin andra raka. Visst, det gjorde han. Säveskolan var vidare och gymnastikdirektören Gösta "Dirken" Löfgren hissade sin huvudbonad (brun basket) samtidigt som spelare och publik hissade Egon – matchvinnaren!

SEMIFINAL-THRILLER!

En annan thriller var då Säve satte stopp för Vaggaskolan, Karlshamn

med 2-1, detta i en rafflande semifinal. Inför matchen såg lagens tabellrad ut så här:

*Vaggaskolan 5 5 0 0 20-2 10

*Säveskolan 5 5 0 0 17-3 10

Curre Eklöf gjorde 1-0, som blev 1-1, som såg ut att stå sig matchtiden ut. Då chansade Åke Othberg med ett byte. Han tog in Inge Björkander i stället för Inge Uthas och två minuter innan full tid hade han avgjort efter mästertligt förarbete signerat Anders Wallin.

Säves tabellrad: 6 6 0 0 19-4 12

Inför finalen var det spännande lotning: Hemma eller bortamatch! – Matchen kommer att spelas på Gutavallen i Visby, meddelade Karl Liljeqvist.

Men här svek nerverna inför trycket bland publiken, men två i Sverige var minsann en väldig prestation av Hasse "Linkan" & co. Gav eko i rikskretsar i en turnering som sett flera blivande landslagsstjärnor typ Ronnie Hellström. Ronnie var förresten på Gutavallen 1967 med Södra flick(!)läroverket för match mot Säve. En match i hällregn, där Visby-skolan avgjorde på straffsparkar med Ronnie oftast i fel hörn...

Curre och "Dino" glömmar aldrig den stora finalen!

– Det var folkfest och en fantastisk inramning med otrolig stämning, hejramsor...

Paul "Dino" Larsson har upplevt mycket med idrott, basket i synnerhet, men knappast något liknande det som hände på Gutavallen 25:e oktober 1968.

Curre Eklöf, 18, gjorde flera avgörande mål i "Kronprinsens" där Säveskolan segrade i sex av sju fajter, och "Dino" var åskådare, 10 år ung.

– Tråkigt bara att vi inte kunde vinna finalen också, var kanske bättre än Falun. Vi hade ett jäkla bra lag, menar Curre.

Curre var med i alla matcher, målskytt oftast, inte minst i den gastkramande semifinalen mot Karlshamn då han gjorde 1-0, som blev 1-1, sen hemmamål till 2-1 bara två minuter innan slutet.

– Det kom ju massor av folk till varje match på Vallen. Alla rycktes med, säger Curre.

Säveskolan har aldrig senare haft mera populära elever och "Dirken" Löfgren tog (förstås) varje tillfälle i akt att se Curre Eklöf och pojkar. Stolt "gymnastikdirre"!

Curre Eklöf fortsatte in i VIF Gutes A-lag. Vi minns honom också från en JDM-final på Vallen

då man mötte Dalhem och segrade med hela 13-0. Curre "öste in" nio mål, hade sänat gjort lika många som numret på tröjan, tio alltså...

– Det förstörde jag för Curre eftersom jag var utsedd till straffläggare och slog in den straff vi fick, säger Claes Gäfvert skrattande.

Curre kunde ha nått riktigt långt både i fotboll och handboll, eller åtminstone specialiserat sig på en. Men, men...

– Allt förstördes i en match mot Hoburg på Vallen. Jag fastnade med dobbarna i den mjuka mattan och förstörde knäet, berättar Curre.

Curre blev i stället välkänd trummis i Rolf Hermans orkester. Minnena från Kronprinsens turnering för 40 år sen glöms aldrig.

Paul "Dino" Larsson var 10 år då han såg 18-åriga Curre Eklöf spela Kronprinsfinalen på Gutavallen.

Text&Foto: Lasseman Larsson

5-DAGARSVINNARE 2006!

Mikaela Rönnbäck, VOK, sprang hem D 11-klassen då, en pigg och alert tjej som har mamma Anna Samelius som skicklig instruktör, invald i Svenska orienteringsförbundets styrelse. Här ses Mikaela med VOK-ordföranden Kaj Wirén, i en klubb som lever i ett lyckorus just nu.

Läs på sid 16

Visborgs OK – en klubb i lyckorus genom Linnea och Erik!

Det jublas inom Visborgs OK! Ordföranden Kaj Wirén kommer till tisdagsträffen vid föreningsstugan i Follingbo. Äldre och yngre samlas för att leta skärmar i skog och mark. Alla gottar sig åt Linnea Gustafssons insatser vid EM-et i Lettland. Dessutom: Erik Pettersson, en annan VOK-are, sprang in som 30:e man i Stockholm Marathon, sin första mara (42 195 meter). Bland 16 000! -Vi märks och syns rejält nu, utbrister Wirén.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Anna Samelius, sitter numera med i SOFT-styrelsen, här med sin klubbs ordförande, Kaj Wirén.

Visborgs OK är klubben som fått massor av beröm på senaste tiden, och det lär fortsätta så. Jag kan tänka mig att en pionjär som Anders Dahlin (90 år för kort tid sen – grattis) klappar sina händer i förtjusning över vad som händer i hjärteklubben.

– Linnea är uttagen till "World cup" i Norge i midsommar och sen hoppas vi att hon även plockas med i Sveriges trupp till VM i Tjeckien i juli, säger Kaj Wirén, ex-allsvensk i fotboll i Eskilstuna.

Vad sägs om Linnea?

– Hon är klok och målmedveten, har vinnarskalle, säger Kaj.

Vad sägs om Erik?

– En stor talang i orientering, som i Stockholm-maran också fick bevisa att han är oerhört löpstark, säger Kaj.

"FINNKAMPEN...".

Jag blir inte ett skvatt förvånad om Erik en vacker dag satsar på banlöping utan skärmar, då går han raka vägen in i ett svenskt friidrotts-

landslag. Finnkampen nästa...!

Kaj Wirén blickar ut genom fönstret. Det börjar flockas kring stugan med föräldrar som bilat dit för att lämna av sina barn och själva ta del av vad de får uppleva med orientering, allt under sakkunnig ledning.

– Bland dessa yngre förmågor har vi säkert en ny Linnea och ny Erik i vardande, säger Kaj bestämt.

När "LT" besöker VOK-stugan handlar det om klubbstafett. Anna Samelius har efter åren på fastlandet återvänt till Gotland och VOK. Nyligen blev Anna invald i Svenska orienteringsförbundets (SOFT) styrelse.

– Jag kommer att jobba med ungdomsbiten, det passar mig bra, slinker det ur Anna när jag samtidigt tar en bild på henne och Kaj med VOK-emblemet i bakgrunden.

DOTTERN 5-DAGARSETTA

2006 knep dottern Mikaela Rönnbäck totalguldet vid stora 5-dagars, en prestation som inte varit många gutar förunnat. Okej, någon sträck-

vinst eller så har det blivit, men jag kan inte erinra mig att det kan vara mera än högst fem gutar som lyckats. Bättre instruktör än energiska mamman Anna kan hon knappast få...

På ett bord i stugan ligger en folder och omslaget pryds av en härlig färgbild på Linnea Gustafsson när hon kommer till en kontroll för att stämpla, sen rusa väg mot nästa, och nästa och sen målgång. I dag är hon outstanding i D 21-klassen på Gotland. Elit i Sverige!

"Min klubb – Din klubb – Vår

klubb – hela året om...".

Det står så under rubriken på omslaget som saknar bildtext, men alla känner ändå igen att det är Linnea...

Linnea och Erik har gett VOK en annan klang och status än tidigare. Linnea studerar i Linköping och Erik pluggar i Uppsala. Att de är seriösa och sköter träning och tävling på det rätta sättet skvallrar deras placeringar i nationell som internationell elit om.

– Vi ser också till att de får ekonomiska bidrag från klubbens sida. De

är väl värda stödet för att utvecklas ytterligare i tuffa sammanhang, menar Kaj Wirén.

500 MEDLEMMAR

Hur många medlemmar har VOK förresten?

– Ca: 500! Vi har många nya projekt på gång som vi skall försöka realisera i framtiden, säger Kaj.

"5-dagars" är ett stort mål varje säsong, i år i Sälen i slutet av juli.

– VOK blir väl representerat då, 35, ja kanske 40 från vår klubb ställer upp då. Fantastiskt, anser Kaj.

Klubbstafett! VOK-are samlade vid stugan för ett nytt pass i skog och mark. I årets 5-dagars ställer man upp med 35-40 deltagare.

NU TAR DE ÖVER I STÅNGA!

Charlotte Eliasson ("Lottis" kallad) har tagit över rollen som ordförande för Stånga IF som ihop med Stangmalmen och Föreningen Gutnisk Idrott, arrangerar Stångaspelen. "Lottis" är glad över att tvillingsyrran Josefine Eliasson ("Finen" kallad) - vänt hem till Gotland och Stånga igen efter 10 år i Holland.

Läs på sid 16

Stånga IF drog vinstlotten

- "Lottis" ny ordförande!

Stånga IF har valt ny ordförande. Det blev Charlotte "Lottis" Eliasson, 36, som skaffat sig en 10-årig erfarenhet som ledamot i Gotlands idrottsförbund. Hon är därmed i en fin samling, med legendaren Anders Dahlgren som den mest kände ordföranden.

- Men jag är dock inte föreningens första kvinnliga ordförande. Hon heter Maria Johansson, berättar "Lottis".

Hon är glad att tvillingsyrran Josefine "Finen" Eliasson vänt hem till Gotland igen efter tio år i Holland. Stångaspelen, Gutarnas olympiad, avgörs 10-13 juli. Uppskattningsvis 2 000 deltagare!

Text&Foto: Lasseman Larsson

Stånga med omnejd andas nu stor optimism mellan föreningarna Stånga IF, Stangmalmen samt Föreningen Gutnisk Idrott (FGI).

"LT" bilade till Stånga och träffade syskonen Eliasson samt Johan Christoffersson, 39, på Stangmalmen. Han hade satt igång vattenspridaren på arenan. Det är oerhört torrt i markerna.

- Ett problem givetvis. Det behövs en massa regn nu för att få parkplanerna gröna. Det blir rejäla områden för klippning men här har vi stort stöd av Gumbalde-golfen som har bra maskiner för sådant, menar Johan.

"TAR SITT ANSVAR"

Han sitter med i Stånga IF:s styrelse, är samtidigt suppleant i Stangmalmen.

- Det gäller att alla tre föreningarna här tar sitt ansvar för Stångaspelens arrangerande. Det är ju stor PR för bygden, har varit så under massor av år, fortsätter Johan.

"Lottis" Eliasson är alltså ny på ordförandeposten, har en hel del idéer, som hon skall försöka få fram och det verkar, av vårt snack att döma, att det råder stor glädje igen inom Stånga IF.

- Jag sysslade med "Handslaget" under GI-tiden. Nu är det ändrat

till "Idrottslyftet", ett projekt vi i klubben har anammat ihop med Gumbalde GK som är huvudarrangör, berättar "Lottis".

Sporterna som lockar i "lyftet" är varpa, gutnisk idrott, park, bowling, pingis, golf och innebandy.

- Vi har bra med anläggningar i Stångas omgivning att erbjuda så vi tror mycket på att det blir ett bra lyft för Stånga IF som klubb, resonerar "Lottis"

"FINENS" TVILLINGSORKAR...

Tvilling "Finen" Eliasson har ett par sorkar, tvillingparet (!), Jesper och Christian, 6 år, som redan finns med i det här projektet. Trivs!

Stånga IF har genast blivit livaktigare och de 250 betalande medlemmarna skall nu märka att det händer något riktigt bra i socknen.

-Det är ju oerhört viktigt att det finns olika aktiviteter att erbjuda, menar "Lottis".

Hur ser receptet nu ut "Lottis"?

- Det är hårt jobb som gäller, ideella insatser som krävs av var och en. Och en viktig bit är att få ordning på ekonomin. Vi måste också bli avsevärt bättre med informationen till våra medlemmar så att de får en klar inblick i vad vi sysslar med. På den punkten måste vi bli mycket tydli-

Syskonen Josefine och Charlotte Eliasson tillsammans med Johan Christoffersson som sitter med i två styrelser i Stånga.

gare än tidigare.

"Lottis" yrke: planeringssekreterare inom medicinteknik.

MOT SAMMA MÅL

Johan Christoffersson fyller på med:

- Vi har ju faktiskt tre föreningar kring oss här som Stånga IF, Stangmalmen samt FGI, och alla måste hjälpas åt och sträva efter samma mål. Då blir det säkert bra. Vi gläds också åt att Karin Olofsson skall tillföra en hel del med sina idéer, skall bli intressant att följa upp.

Varför tre föreningar, kunde det inte ha räckt med E N?

- Det har varit på tal med två, Stånga IF och Stangmalmen att slå ihop, men då var jag emot det (skratt).

I dag då?

- Då är jag inte emot! Framöver tycks det dock som om alla tre kommer att jobba enskilt

med inriktning på att Stångaspelen skall fungera på ett riktigt och bra sätt.

En Stånga-bok har nyss utgivits med Bengt Wallin som skicklig författare, ett dokumenterat starkt namn i Stånga IF och dess "OS". En annan viktig länk som stöttat Bengt är Lennart Blom, också en viktig bit i "Stångaspels-pusslet".

Lite fakta om "Lottis", "Finen" samt Johan:

*"Lottis" (2-barnsmamma liksom "Finen"): Ungarna är Tilde, 5 samt Melvin, 2. Ny ordförande efter Per Stenegård. Spelar golf, har 23 i handicap, bor i Lye, har meriter i varpa, ett flertal JSM-guld, spelat park (ett år i mästarlassen med syrran "Finen") och bowlat i elitserien för Stånga IF. Fotboll och pingis finns också bland aktiviteterna.

*"Finen" hemma på Gotland efter 10 år i Holland, nu åter bosatt i

Stånga. Gick tre år på bowlinggymnasiet i Nässjö, blev sen välmeriterad i landslaget. Höjdpunkter: två EM-silver i Malmö, först 3-sen i 5-mannaspelet, blev tia i Världscupen i individuella spelet i Las Vegas 1999, har spelat för Stånga, Rosen, Högland och nu registrerad för Örgryte. Inte bestämt ännu om det blir bowling för Stånga eller inte. JSM-guld i varpa, park i Stånga. Står på 36 i hc i golf med mål att sänka redan i år.

*Johan bor i Stånga, med i två föreningars styrelser, har (förstås) spelat park i Stångaspelen, då med Björn Ekman som parkkarl och första priset kom 1981 i pojklassen. Intresserad av olika sporter i Stånga, därmed en viktig kugge.

Vi skall väl fylla på med att Stånga IF åter har dam- samt herrlag i fastlandsserier i bowlingens division 1. Damlaget drog sig ur elitserien 2005-06 på grund av familjeskäl.

Stångas guldtrio gör comeback i varpa...

Nu kanske det blir satsning på varpa igen i Stånga IF...

- Varför inte? Syrran har kommit hem, och då kan det ju bli aktuellt att vi kan börja kasta, säger "Lottis" Eliasson. "Finen" Eliasson småler, tänker tillbaka på hur Stånga bildade ett suveränt 3-mannalag som vann JSM-guld i lagkula tre år på raken. Nu gäller övertalning av ankaret: Irene Olofsson!

Text&Foto: Lasseman Larsson

Guldåren var 1989, -90 och 1991.

- Men vi vann också JSM-guld i lagcentimeter, i Nyköping 1987. Irene har ju varit helt otroligt bra, säger "Finen".

Stånga har just nu ingen verksamhet i varpa, så det vore på tiden liksom.

Irene har inte bara lagguld, hon har individuella titlar också i kula och centimeter. Det vore skoj för varpans del om kastare som lagt av nu åter börjar fundera och förhoppningsvis göra allvar av comeback. Varpan behöver alla!

Trio Olofsson, Eliasson, Eliasson har säkert uppemot 20 JSM-guld tillsammans. Kvartetten hade fem fantastiska år som juniorer - 1987-91. JSM inleddes 1962 och historiska

vinnare blev IF Varpa med trion "Gugge" Engström, Stig Pettersson och Bosse Cederlund. De dubblade med JSM-guld tre år på raken i kula samt centimeter, kopierade alltså vad Stånga-tjejerna gjorde några år senare. IF Varpa-lyckan skedde 1962, -63 samt 1964.

Ulla Karlsson, Väskinde härjade också friskt i prislister topp, tog hela fyra (!) raka JSM-guld i centimeter åren 1971-74, har dessutom tre raka individuellt i kula 1971-73. Tvillingen Tommy Pettersson (brorsan heter Kenneth), Hablingbo har också tre raka JSM-guld 1995-97 liksom Jonas Henriksen, Göteborgs VK åren 1987-89. Jonas pappa Lars är för övrigt ordförande i Svenska varpaförbundet sen många år tillbaka. Stånga IF är alltså i gott sällskap!

Tvillingarna "Lottis" och "Finen" Eliasson kanske gör comeback i varpa med tiden...

Stall Nygranne - tredje generation ETT FAMILJEFÖRETAG!

Göran Hedrén visar upp en av Nygranne-hästarna.

Göran Hedrén visar upp hästen Rätt Nygranne med grönt täcke som talar om vad stallet heter.

*Trivsel!

*Mycket träning!

*Rikligt med mat!

Där har ni tre viktiga "ingredienser" vad gäller Stall Nygranne i Lummelunda.

– Nu är vi inne på en tredje generation, säger stallchefen Göran Hedrén, 53.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Inte ens ett par svåra olyckshändelser har fått Göran på tankar som att sluta ägna sig åt hästsport. När vi sätter oss vid kaffebordet är han inte tyst en sekund, rabblar hästar, avel, tider, placeringar, insprungna pengar, och så vidare. Han har allt om Stall Nygrannes hästar på sina fem fingrar.

Att hästarna mår gott kan intygas. De trampar, eller springer omkring på anpassat grönbete, svansen i vädret, öronen på skaft, tecken på trivsel.

– Någon ambition att idka proffsliv har jag definitivt inte, travet är min hobby, säger Göran.

Hur började nu detta med Stall Nygranne, gården i Lummelunda heter så. Namnet på hästarna har Nygranne som efternamn.

– Storbrorsan Rolf Andreasson

("Ruben" kallad) tog över efter pappa Ragnar, säger Göran.

RED GUY FÖRST

– Stämmer, så är det. Jag köpte hit den första hästen. Den hette Red Guy och året var 1973. Den sprang förresten in 90 000 kronor, mycket kosing på den tiden för 35 år sen, berättar "Ruben".

Det riktigt stora intresset för travsport har sen växt undan för undan för bröderna, ungefär som svampar ur jorden.

– Vi har nu sju hästar i stallet. När jag tog över köpte jag ett sto och en fölunge. Det har blivit 30 hästar och 28 av dem har vunnit lopp, säger Göran.

Han har stor hjälp med skötseln av fru Agneta (marktjänsten), barnen Robin, Gina och Linn samt Robins fästmo Sara Gadd.

Detta med hästar kom väl närmast som en slump kanske...

– Hästar var mitt huvudintresse, men innan dess spelade jag hockey för Roma ihop med Gotlandsbekantingen Tommy Töpel. Men ledbandskada fick mig att lägga av och i stället köpte jag gården här i Lummelunda, förklarar Göran.

EGNA IDÉER...

Han har sina speciella träningsknep och egna idéer hur hästarna skall

Laddas under grönskande ekar

tränas, som ger allt bättre resultat med gårdens "kusar"...

– Jag använder exempelvis aldrig piskan. Den hatar jag. Där går gränsen.

Det räcker med att Göran smackar, eller pratar, så gör hästen som han säger. Han ger några "smakprov" på hur Nygranne-hästarna agerar, hur samspelta häst och tränare är. När jag dyker upp på gården hämtar han Capo Nygranne, kommer ledande med denna mitt i all grönska i hagen.

Hur har årets säsong varit så här långt?

– Bättre än jag hade förväntat mig, hoppas att det fortsätter så.

De hästar som vi vanligtvis läser och hör berättas om är:

*Dynasti Nygranne, sprang 1.14,2 på Visby-travet som 11-åring.

*Mister Nygranne, vann fem av sina sex första starter.

*Riff Nygranne har segrat på V64 samt på V75, vunnit skiljeheat plus final.

*Capo Nygranne är snabbaste debutanten någonsin på Visby-travet, gick 17,3 som 3-åring.

*Rätt Nygranne är vinstrikaste

Gotlands-tränade i år med nära 100 000 kronor i prispotten.

*Pax Nygranne gick 14,4 i sin sjätte start på Åby, Göteborg i fjol och var först i mål.

– Vi har samtliga här i Lummelunda nu och de laddas under de grönskande ekarna, säger Göran.

TYSTLÅTEN "RUBEN"...

Nu kliver brorsan "Ruben" in i handlingen, vill ha ett ord med i laget, annars förvånansvärt tyst under en halvtimme...

– Jag är också hästägare, har Zeroletta ihop med Göran samt spelkompisen Leif Ericsson, säger "Ruben". Den har vunnit 73 000 kronor i år (innan starten i Lunch-travet på Skrubbs i onsdags).

Det kostar förstås att bedriva travrelse som kräver en hel del, inte minst med tanke på att Göran Hedrén inte kör lopp själv utan anlitar länekuskar.

– De olyckor jag råkat ut för gör det omöjligt att sätta mig i sulkyn och köra lopp, säger han.

Ingen bitterhet dock. Nu ser han och familjen till att länekuskarna kommer till så kallat "dukat bord"

i stället, att de är fräscha och bra i ordning. I onsdags hade man fyra hästar till start på Visby-travet. Claes Sjöström (Skrubbs-champion 2005) och Torbjörn Östergren gjorde två uppsittningar var med "Trio Nygranne" samt Zeroletta.

Du lär ha en speciell banmästare här...

– Riktigt. Det är Capo Nygranne, 10 år, som trivs med träningen att dra ett armeringsnät som därmed fixar sandbanan, skrattar Göran.

Man kan tycka att Stall Nygranne är en heltidssyssla för Göran, men icke...

– Jag jobbar med lite andra projekt också, som föreningsliv och skola samt Slite fritidsgård, gillar att jobba med ungdomar. Det här gör det möjligt genom att familjen ger en bra stöttning.

ROBIN - FOTBALLSTALANG

Göran är också involverad i fotboll och innebandy. Sonen Robin är en talang i fotboll för Väskinde, blev matchvinnare då rutinerade FC Copa slogs med 3-2 och Robin blev 2-målsskytt.

Under vinterhalvåret är det fastlandsbanor som gäller för Stall Nygranne, mest besöker man Solvalla, Åby, Mantorp samt Kalmar.

Att siktet är inställt på lopp inom ramen för V75 förstår vi.

"Ruben" såg sitt 41:a elitlopp på "Valla"!

Elitloppet på Solvalla!

– Det missar jag aldrig. Nu var jag där för 41:a gången, alltid lika intressant, säger "Ruben" Andreasson, 56.

Bror Göran sköter hästarna vid Stall Nygranne. "Ruben" tar hand om spelet, hoppas på de fina oddsen.

Text&Foto: Lasseman Larsson

"Ruben" skymtar vi oftast i någon spelbutik i Visby. Han är, kan man påstå, en "ivrig" spelare vad gäller Dagens Dubbel, Trio, Tvilling, V75 (favoritspelet), V5, V64, V65...

Största spelvinsten?

–137 000 kronor. Det var på V75 i Rättvik och vi var tio som då delade. Men sen har det blivit en mängd andra vinster av varierande slag.

"Ruben" har följt alla de stora loppen, mest minnesrikt!

– Ego Boys otroligt populära seger i Elitloppet 1973. Då fick man rysningar då Ingemar Olofsson styrde ekipaget mot seger via ett högedramatiskt skiljeheat.

Alla program från Elitloppet på Solvalla finns bevarade, liksom en drös från andra banor...

– Jag har säkert 8 000 program, har följt säkert 100 000 travlopp. Jag hade förresten licens för att köra trav, men valde att spela på trav i stället, säger han.

Han har varit närvarande på storlopp i USA, varit i Paris på Prix d'Amerique, hade egna hästar som Red Guy, Röjan och Power, alla avlidna, men har kvar Zeroletta.

Han berättar om en gästbok vid Stall Nygranne i Lummelunda där legender som Stig H. Johansson och Olle Goop varit på besök, liksom att hockeylegenden Peter Forsberg köpte hästen Probe Nygranne där som sen

Bröderna Göran Hedrén och "Ruben" Andreasson kollar i Solvallas Elitloppsprogram från i söndags.

såldes till Mats Näslund, en annan hockeykändis.

– Säljare var min pappa Ragnar Andreasson, säger "Ruben".

Vi kan fylla på med att "Ruben" varit spelande ordförande för Visby BK i bowling under 25 år.

PÄRLAN

Firar nu 50 år

- bowlingen 100!

* 1958 gästades Gotland av Örgryte IS i fotboll med VM-spelarna Gunnar Gren och Agne Simonsson.

* 1958 bildades IK Pärlan, en klubb med skidor, fotboll, orientering och hockey på programmet. DÅ!

* NU 50 år senare är det bowlingen som lyser, har lag i elitserien på herrsidan.

Text&Foto: Lasseman Larsson

VM-duon Gren och Simonsson bodde i Tofta, tränade i Eskelhem, som var IK Pärlands hemmaarena för fotboll. Det var IF Gute som lockade ÖIS till Gotland.

"LT-sporten" träffade två Pärland-profiler som numera tillhör "inventarierna" i klubben: Tom Siltberg och Bror Andersson. Båda pratade glatt om hur det började, hur utvecklingen blev, hur det ser ut nu. Intressant!

Tom och Bror var med då bowlingen introducerades i först Tofta i restaurangens källarlokal, sen till Kopparsvik i Visby, därefter Visby bowlingcenter på Öster-centrum och nu i Kanonen där Anders Hellberg driver anläggningen,

själv en av profilerna i Pärlan skall sägas.

Tom: – Det var pappa Sven som kom på idén med bowling i Tofta. Det fanns tre banor i början, vilket inte var tillräckligt för seriespel dock.

Det blev för Pärlan att spela hemmamatcherna i Hultsfred.

Ville Karlsson (välkänd i de här sammanhangen) skickades iväg till Gränna för att lära sig hur maskinerna fungerade, hur de skulle skötas.

STILBOWLAREN BROR

Bror Andersson (stilbowlaren med många meriter i klotsporten) anlätades direkt i Tofta, följde med till

Tom Siltberg är ordförande i Gotlands bowlingförbund, har varit med från början då sporten tog sin början på Gotland.

Visby som hallchef i de tre anläggningar som avlöste varandra.

Första Visby-hallen (Kopparsvik) blev verklighet 1973. Tom visar ett tidningsklipp med bild på honom och Bror och rubriken var: "Vill göra bowling till folksport..."

– Jag anställdes av Sven Siltberg 1968, kan alltså fira 40-årsjubileum, berättar Bror.

Bowlingsporten breddades, och i takt med nya klubbar ökade också licenserna. Ett klart uppsving, som ökade när även Stånga fick sin bowlinghall vid Malmgård med idésprutor som Allan Rundby i spetsen. Stånga var ett tag i elit-

Tre profiler som hoppas på ett uppsving med öns bowling, Bror Andersson, Anders Hellberg samt Tom Siltberg.

serien med sitt damlag, men drog sig ur självmant. Nu tycks man vara på uppgång igen, har inför säsongen dam- samt herrlag i fastlandsspel.

Tom Siltberg är ordförande i Gotlands bowlingförbund, är dock inte glad över den nedgång som skett under några år.

DUKTIGA UNGDOMAR

– Vi tappar spelare, därmed licenser vilket förstärks inte är bra. Gladja n d e dock att det finns ett knippe duktiga ungdomar på både flick-

som pojksidan, alltid något att

hoppas på, säger han.

Arvid Thomsson är den mest namnkunnige, spelar för Pärlan.

Det tycks också lite oroligt vad gäller Pärlands elitlag, men det kanske löser sig med spelare samt att man lyckas få tag i en lämplig coach nu när Peter Åhlin tackat nej.

Rosen har ett damlag som också spelar fastländskt, så vi skall väl inte vara allt för negativa i bedömningen utan blicka framåt och hoppas på en uppåttrend igen.

– Roligaste jobbet var onekligen Kopparsvikshallen. Den var ju så

speciell med sin placering intill havet, säger Bror.

Fastlandsspelare som kom till Gotland var lyriska: "Den trevligaste hall vi spelat i, som att komma utomlands..."

Roligaste minnet Tom:

– Nattbowlingen vi hade på onsdagar. Folk stod i kö för att få spela. Häftigt!

Roligaste minnet Bror:

– Det har varit så mycket under alla 40 åren, men för mig som aktiv minns jag speciellt två: 1974 då jag spelade riksfinal i World cup i Linköping och blev femma, samt då jag lyckades nå Sverige-finalen i Linköping (den bästa i varje distrikt ställde upp). Det var kvalspel på lördagen och de bästa gick till final på söndagen. Dit lyckades jag nå, blev åtta totalt.

"PEPPE" VORE LYFTET!

Bristen på ledare anges som en förklaring till att intresset för bowling minskat. Någon medicin Tom?

– Vi måste hjälpas åt för att finna rätt väg.

Anställa "Peppe" Engström kanske...

– Det vore förstås en dröm, men det finns inga ekonomiska resurser att klara i nuläget.

"Peppe" var instruktör på bowlinggymnasiet i Nässjö, nu rektor för en friskola. "Peppe" återbördad till Gotland, att hjälpa alla öns klubbar, vore förstås toppen.

Det kan poängteras att Svenska bowlingförbundet firar 100-årsjubileum, alltså bildat 1908 liksom Gotlands idrottsförbund.

Mamma tycker till om sina duktiga döttrar

Katarina Jakobsson är 8-barnsmamma. Familjen kommer från Etelhem. Idrotten är oerhört viktig, den det snackas mest om. Tycks det!

Katarinas två döttrar är stjärnor i Endre IF i elitserien. 'Anna är redan etablerad i landslaget.

'Maria, den äldre, borde också vara där...

Mamma Katarina Jakobsson missar inte när döttrarna Anna och Maria lirar elitmatcher i Södervärnshallen.

Familjen Jakobsson är ofta på plats i Södervärnshallen när Endre har sina hemmamatcher. Oftast hör vi speakern säga: "Målskytt Anna Jakobsson – assist Maria Jakobsson...". Eller tvärtom!

Maria och Anna öser in mål, assisterar till mål, ser till så att Endre vinner viktiga matcher och "parkerar" kring de rätta strecken liksom, de som markerar att vara i slutspel, eller icke.

Katarina tycker gärna till om tjejerna, hur laget skall formeras, vilka som passar bäst tillsammans. "LT" kollade en match hemma mot Dalen, som vanns alldeles i slutskedet. Då föredrog tränaren "Jocke" Sjöstrand att sätta in Emma Larsson mellan Anna och Maria. Lyckodrag som gav resultat direkt.

Det stod 4-4 och matchen var inne i slutskedet, men innan slutsignalen hade Endre avgjort, detta efter klapp-klapp-spel på bästa ryskt hockeymanér.

Emma spelade till Maria som hittade måltjuven Anna som satte bollen i nät. Snyggt! 5-4 och seger, viktiga poäng i fajten om att vara ett slutspelslag.

Särad trio

Emma, Anna och Maria, bildade elitseriens kanske vassaste och mest kompletta kedja förra säsongen, men i år har man särat på trion.

Katarina: --Jag tycker att man borde inte ändra på en så stark och fungerande anfallsformation, men det är ju mina synpunkter förstås, säger Katarina småleende.

Endretränaren ville nog stärka upp laget med jämnare kedjor och inte en topptrio, men i kritiska lägen, går "Jocke" gärna tillbaka till en inspelad, och sammansvetsad trio, och resultaten dröjer inte...

Förresten, när det gäller svenska damlandslaget så är det flera med mig som anser: Låt Endre få ha med en ren klubbkedja med systerkonen Jakobsson och Emma Larsson (alternativ Sara Anteryd). Men kanske inser förbundskaptenen Jan-Erik Vaara det snart, borde redan gjort detta tycker man...

Endre är väl representerat numera, både vad gäller uttagna spelare som spelare på tur, dock inte Maria Jakobsson. Man höjer på ögonbrynen och förvånas.

Stark efter operation

Maria har kommit tillbaka starkt efter sin knäoperation, har aldrig sett, eller varit, mera vältränad. I nuläget har hon, i de hemmamatcher undertecknad sett, varit minst lika vass som sin mera berömda syrra.

Maria lär bevisa det flera gånger att hon också är en lirare som har klass och kapacitet för att klä sig i blågult. Ge henne chansen Vaara! När det gäller Jakobssons kan Endre IF vara lugna vad gäller rekryteringen. Här finns en Jakobsson-duo till som går framåt med stormsteg, som i mångt och mycket visar samma fina egenskaper som de äldre "syrrorna": Jessica, 16 och Elin, 14. De glänsar i Hemse, men det lär nog inte dröja länge förrän de kallas till Endre och får visa upp sig i större sammanhang, inte bara i de inhemska lokalserierna.

Text och foto: Lasseman Larsson

Klockmaster
ÖSTERPORT, VISBY
Tel. 0498-27 12 90

Big-Date 4.500:-

ANNELIE SKÖ- TER HOCKEY- SNACKET...

Annelie Malmqvist (bilden) har blivit en speakerprofil i Visby ishall. Hon berättar om mål och assist, utvisningar, skottstatistik, etcetra, när Visby Roma lirar i ettan. "Ett intressant jobb som jag haft under flera år nu", säger Annelie. Nu hoppas hon att André Lundholms pojkar når Allettan.

Läs på sid 38-39

ENDRES HEM- MAMATCHER I NYNÄSHAMN...

Endre har framgångsrika ungdomar i innebandy, återväxten därmed tryggad till föreningens elitlag. Valdis Lusion (bilden) från Lettland är tränare, poppis bland tjejerna.

Endres damjuniorer spelar i en division 2-serie på fastlandet, och alla sina hemmatcher spelas i – NYNÄSHAMN!

Läs på sid 30